ஸ்ரீராமனும்
கோதண்டமும்

நூலாசிரியர் : அ. ஸ்ரீனிவாசன்.

நூலின் பெயர்:

ஞானமும் போதனையும்.

ஆசிரியர்: அ. சீனிவாசன்.

மொழி: தமிழ்

வெளியீட்டு எண்: முதல்பதிப்பு.

ஆண்டு: 2004.

தாள்: 16 KG. மேப்லித்தோ

நூல் அளவு: 1/8 டெம்மி.

விலை —

உரிமை: ஆசிரியருக்கே.

வெளியீடு: அ. சீனிவாசன்
நூலாசிரியர் / பதிப்பாளர்
தொலைபேசி: (044) 23760467
31163617.

அச்சு வடிவமைப்பு:

அச்சிட்டோர்:

நாயன்மாரும் ~~[struck]~~ கோதண்ட மு(றை)

ஆசிரியர்: அ. சீனிவாசன்

முன்னுரை:

நமது பாரத நாட்டில் திருவிழாக்களும் பண்டிகைகளும் மிகப் பெருமையும் சிறந்த காரியங்களுடனே உருவாக்கப்பட்டு நடைபெற்றுவருகின்றன. அவதார புருஷர்கள், மகான்கள், பெரிய மனிதர்கள் ஆகியோர்களின் ஜனனதினங்களும் மக்களால் நினைவு கூர்ந்து கொண்டாடப்படுகின்றன.

நவராத்திரி விழாவில் வெண்பத் திதிகளில் சரஸ்வதி பூஜையும் ஆயுத பூஜையும் பிரபலம். நாட்டை யார் ஆண்டாலும், எத்தனை அரசர்கள், அரசுகள் இந்த நாட்டை ஆண்டாலும் இந்தத் திருவிழாக்களும் பண்டிகைகளும் நாடு முழுவதிலும், இமயம் முதல் குமரி வரை நாட்டின் அத்தனை பகுதிகளிலும் கொண்டாடப்படுகின்றன. இராம நவமியும், கோகுலாஷ்டமி (திருவோண ஜயந்தி)யும் நாடு முழுவதும் கொண்டாடப்படு~~கின்றன~~ம் சிறப்பான பண்டிகைகளாகும். அதே போல தீபாவளி, மகர சங்கராந்தி

இலங்கை நகரம் சீரும், சிறப்பும், செழிப்பும் செல்வமும் நாகரிகமும், பண்பாடும் பயிற்சியும் நிறைந்த பெருநகரமாக விளங்கிற்று. அங்கு அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர். "தளிக்கின்றனர் அவர்கள் தவத்தின்றார். ஒரு வாறுக் காட்டினான்" என்று இலங்கையைக் கண்ட அனுமன் வியப்படைகிறான். இன்றும் இலங்கையில் கால்படை, வேல்படை, மென்படை, வாள்படை, கருப்பணம், தண்டு, வண்டு, பாசம் முதலிய ஆயுதங்களும் நிறைந்திருந்தன.

வானரப்படையின் தலைவர்களாக இருந்த இராம இலக்குவர்களிடமும் வல்லமை மிக்க வில்லும் அம்புகளும் நிறைந்திருந்தன.

நமக்காட்டுத் தெய்வங்களின் கைகளில் அவர்களின் அடையாளமாக ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. அந்த தெய்வங்களைப் போற்றி அவர்கள் கைகளில் உள்ள ஆயுதங்களையும் தெய்வமாகத் தன்மை போல் நினைத்து வழிபடுகிறோம், வழிபட்டு வருகிறோம்.

திருமாலின் கைகளில் சங்கும் சக்கரமும், சிவபெருமான் கையில் மழுவும் ஆயுதமும், முருகன் கையில் வேலாயுதமும், சக்தி தேவியின் கையில் திரிசூலமும், பரமசிவன் கையில் பாசமும் (தோட்டியும்) பிரம்மாவின் கையில் கமண்டலமும், கண்ணனின் கையில் குழலும் சக்கரமும், ராமன் கையில் கதையும் அர்ஜுனன் கையில் வில்லும் இவ்வாறு அவர்களுடைய ஆயுதங்களையும் கருவிகளையும் இணைத்தே நமது தெய்வங்களையும் சிறப்பையும் ~~[illegible]~~ வணங்குகிறோம் பாராட்டுகிறோம்

நமது தெய்வங்களின் கைகளில் உள்ள இந்தக் கருவிகளும் ஆயுதங்களும் வல்லமை மிக்கவை. இட்ட சிறந்த சக்தி படைத்தவை திகழ்கின்றன, அதாவது தீயோரை சிக்கவும் நல்லோரைக் காக்கவுமே பயன்படுத்துகின்றன. மக்கள் நலன் கருதிக் காப்பதும் வளர்ப்பதுமே அதன் குறிக்கோள்களாக இருக்கின்றன, இருக்கின்றன. பாதுகாவல் கரங்கள் தீய மக்களைக் காப்பது என்பது உலகைக் காப்பது, இயற்கையோடு இணைந்து உலகில் உள்ள அனைத்தையும் காப்பது, வளர்ப்பது மேம்படுத்துவது என்பதாகும்

இராமாயணப் பெருங் கதையில் இராமன் பரதன் போன்றவன் - மேகவர்ண நிறத்தன் நிற அழகன். அவனுடைய கையினிலே அவனுடைய அடையாளம். இராம பாணம் கோதண்டமாகும். அதனுடைய வலுக் கட்டுக் கொண்ட யானையுடைய வலுக் கொண்ட டு என்று பெயர். பாணம் தொடுத்தால் தவறாது குறி வைத்துத் தாக்கி எதிரியை அழிக்கும் வல்லமை பெற்றிருக்கின்றது.

இராமாயணப் பெருங் கதையில் இராமபிரான் காயத்தால் வன். அக்காயத்தில் இடைவிடாமல் தன்னுடைய உடந்தைப் பற்றி ஒப்பனைப் போல அவனுடைய ~~கோதண்~~ கோதண்டம் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கின்றது. அதனாலே இராமனை கோதண்டராமன் என்று அழைக்கிறோம் ~~அழைக்கிறார்கள்~~. நம்முடைய நல்ல பிள்ளைகளுக்கு கோதண்டராமன் என்றும் பெயர் சூட்டி மகிழ்கிறோம்.

இராமனுடைய வீரமும் நுட்பமும் அவனுடைய கைவில்லின் பெருமையும் பற்றி அனுமன், இராவணனிடம் அவனுடைய சபையில் எடுத்துக் கூறுகிறான்.

தேவரும் மருவப் பெறும் தில்லை
ஆர்மேமைத்து அய
காவலும் கொண்டிக்கும் சித்த
காரணன் தகவால் தாங்கிச்
ஆவலும் திரிசங்கும்,
காதலும் துறந்து தொல்லை
ஆவலும் மருளும் தெள்ளிப்
பேருப்பும் காட்டு
அபேராத்தி வந்தான்

என்று அனுமன் காறுவனைத் தக் கம்ப நாடன் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

சென்னை, கோயம்பேடு பகுதியில் பிருந்தாவன் நகரில் எனது நண்பர் குமரி கிருஷ்ணன் அவர்கள், ஸ்ரீ கலைவாணி ஆன்மிக மற்றும் கல்வி மேம்பாட்டு அறக்கட்டளை அமைத்து அதன் மேல் அரங்கு ஒன்றையும் அமைத்து மாதம் தோறும் ஆன்மிகச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தி அருள் நெறித் தொண்டாற்றி வருகிறார்.

அடியேனையும் வருமாறு அழைத்து, ஸ்ரீ ராமனும் கோதண்டமும் என்னும் தலைப்பில் சொற்பொழிவு ஆற்றும்படியாக வேண்டிக் கொண்டார். அவருடைய அன்புக் கட்டளையை ஏற்று "ஸ்ரீ ராமனும் கோதண்டமும் என்னும் தலைப்பில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினேன்.

அந்த மொழிபெயர்ப்பு சிறப்பாகவே அமைந்திருந்தது. அந்த மொழிபெயர்ப்பின் அருக்கத்தை அறிந்து நூலாகவே வெளியிட்டு மற்றவர்களுக்கும் பயன்படட்டுமே என்று கருதி இந்தச் சிறு நூலை வெளியிடுகிறோம்.

இந்த நூலை வெளியிட ஊக்கமும் ஆதரவும் கொடுத்த தமிழ் நண்பர்களுக்கு எனது அன்பான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நூலை அச்சடித்து வெளியிட அச்சகத்தாருக்கும் துணை புரிந்தோருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக. இந்த நூலை வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெறுமாறு தமிழ் அன்பர்களையும், ஜப்பான் வாழ் மக்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அ. சீனிவாசன்
நூலாசிரியர்

இராமனும் கோதண்டமும்

ஆசிரியர்: அ. சீனிவாசன்.

1. தோற்றுவாய்:

இராமன் வனவாசத்திற்காகப் புறப்பட்டதைப் பற்றி கம்பன் தனது கருத்தாழம் மிக்க கவிதையால் சிறக்கக் கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்

தாயவள் தன் கற்பும் தன் தகவும் தம்பியும்
மையறு கருணையும் உணர்வும்
வாய்மையும்
செய்யதன் வாளுமே செல்ல
துணைக்கொண்டு
ஐயனும் போயினான் அல்லின் கானமே!

என்று கூறுகிறார்

இராமபிரான் காட்டிற்குச் செல்லும் போது சீதாபிராட்டியும் தம்பி இலக்குவனும் உடன் செல்கிறார்கள். அவர்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு யார், படை பரிவாரங்களும் இல்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்தவை யாவை? அவையாவன:

தாயவள் தன் கற்பு (சீதையின் உறுதியான கற்பு நிலை), தன் தகவு, (கோமானுடைய பெருந்தன்மை) தம்பி (தம்பி இலக்குவன்) மையறு கருணை, (அந்த அற்புதமான களங்கம் இல்லாத கருணை) இராமனுடைய கருணை உள்ளம், உணர்வு, வாய்மை ஆகியவைகளோடு, தன்னையும் பாதுகாப்பாக

கொண்டு அரசன் கண்ணிரவில்
காட்டுக்குப் புறப்பட்டான் என்று
கம்பன் கூறுகிறார்.

தாய் கோசலையைப் பிரிந்து, தனது
மெய்க்காதலியை, குடிகளை, அமைச்ச
ர்கள் யாவரையும் அகிலமக்களுடன்
தனது வாழ்வையும் பார்த்தாப் போல்
கொண்டு நடந்ததாகக் கூறப்
படுகிறது,

வனவாசத்திற்கு வால் (அயோத்
ஏதுகே என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

அங்க நாடகங்களை, அரசனை
க காட்டிற்குச் சென்ற முறை கூற ~~[illegible]~~
போது,

"இந்தத் உலகம் யாவும்
பாதுகையே, நீ போய்த்
தாழ்க்கில் உடைகள் தாங்கித்
தாங்கியே துவ போய் நகரண்டு
புழுதியைக் காண கண்ணீர்ப்
புண்ணிய நாடுகள் அடி
வழியனை இன்மூர் பரவையின்று
கடிப்பனை அரசன் என்றான்."
என்று கூறுகிறார் அந்த ஆசிரியர்.

தாழ் இறைகள் உடை கண்டு தாங்கி தம்
முடிக்கத் தேவையோ, அவ்வத்
தவ வேடத்திற்கான சின்ன உடை
களை மாற்றிக் கொண்டு,

தான் கருதி தவம் மேற்கொண்டு — தாங்கப் பழையபடி இன்பங்கள் பெற்றிட தவங்களைச் செய்து கொண்டு, பூஜைகள் காணப் பெண்கள் — புதிய ஊட்டப் பெற்றுக் காட்டில் வாழ்ந்து, புண்ணியத் தீர்த்தங்கள் ஆடி — புண்ணியம் பெற்றுத் தீர்த்தங்களில் நீராடி விட்டு, எழுந்து — பதினான்கு ஆண்டுகளில் வரவேண்டுதான் திரும்புகிறான்.

நாடு இரும் சடைகள் தாங்கி தவம் மேற்கொண்டு, காட்டில் வாழ்ந்து புண்ணியத் தீர்த்தங்கள் ஆடி, வனம் வர சம்மதித்து விட்டு வந்தவனுக்கு, வில் (ஆயுதம்) எதற்கு என்றும் கேள்வி எழுகிறது. இராமன் க்ஷத்திரியன். எனவே அவன் கையில் எப்போதும் ஆயுதம் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு காரணம் கூறலாம். ஆயினும் மேலும் முன்போலவே பல கடமைகளும் இருக்கின்றன. எனவே கோதண்டம் அவனுடன் இணைபிரியாது இருக்கிறது. அது பற்றி இந்நூலில் விளக்கம் கூறப்படுகிறது. [illegible] தாடகை வல்லமை மிக்க அரக்கி. அவளை யாராலும் வெல்ல முடியாது அவ்வளவு பலம் மிக்கவள். அவளைக் கொன்று, வில் வலிமை நிரூடைய

தவத்திற்கு எங்கும் இடையூறு களைக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட தடைகளைத் தகர்த்துவிடப் பண்டைப் பண்புதான் கொள்கை கட்டுப்பாடு.

இராமபாணம் அனுமனுடைய [illegible] க்கும். தடைகளுக்கு எதிராக, இராம பாணம் நடத்திய கன்னிப் போர் பற்றி இந்நூலில் கூறப்படுகிறது.

பெண்ணையால் ஒரு போர் மூளு கிறது. அது இலக்கியமாகும். சீதையை மணம் புரிய, சிவதனுசை வளைத்து நாணேற்றுவது என்று நிபந்தனை. பல அரசர்கள் முயன்றும் நிபந்தனையை நிறை வேற்ற முடியவில்லை. இராமன் அந்த வில்லை எடுக்கிறான், வளைக் கிறான். வில் முறிகிறது. இந்த வில்லின் முறிவுதான் இராமனோடு இணைகிறது. அது பற்றி அடுத்த பாகமாய் தொடர்கிறது என்பதால் நான் சொல் லுவது அவசியம்.

இராமன் - ஜானகி திருமணம் முடிந்து, அவர்கள் மிதி லையில் சில நாள் தங்கி அயோ த்தி திரும்புகிறார்கள். திரும்பும்

வழியில் பரசுராமன் ஆவேசத்தோடு குறுக்கிடுகிறான். பரசுராமன் ஆயிரம் க்ஷத்திரிய மன்னர்களை வென்று கொன்றவன். பலம் மிக்கவன். அவனிடம் ~~[illegible]~~ சிவதனுசுடன் சேர்ந்து பிறந்த விஷ்ணு தனுசு இருக்கிறது. சிவதனுசை ஒடித்த ராமனால் இந்த விஷ்ணு தனுசை வளைத்து அம்பு தொடுக்க முடியுமா என்றும் சவால் விடுகிறது. ராமன் அந்த வில்லை அலட்சியமாக வாங்கி நாணை தொடுத்து பரசுராமனுடைய தவவலிமையை ~~[illegible]~~ தனது அம்பிற்கு இரையாக்கி வென்று பெறுகிறான். இது வரை அற்புதமான காட்சியாகும்: ஸ்ரீ ராமன் - பரசுராமன் சந்திப்பு அருமையாக சித்திரிப்பாகும். அதன் வாயிலாக தோற்றம் ~~[illegible]~~ அழகமாக் காட்டப்படுகின்றன.

ராமன் காட்டிற்குச் செல்லும் போது வில்லையும் துணையாகக் கொண்டு செல்கிறார். ராமன் தனது அவதாரக் கடமைகளை, வரலாற்றுக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வில் என்பவர் தேவைப்படுகிறது. வேறு யாரையும் செய்யப்போவதாக

செய்து முடிக்க முடியாத காரியங்
களை, கடமைகளை இறைவனே
தன்னுடைய தொண்டர்களுக்குத்
தானே முன் செய்து முடிக்கிறான்.

காட்டும் இறைவன், அகத்திய
மாமுனிவரைச் சந்திக்கிறான்.
அகத்திய மாமுனிவர், இறைவனை
ச் சந்தித்து, அன்புடன் வர
வேற்று, அவரிடமிருந்து சக்தி
மிக்க வாள்களையும் அமுத சக்தி ஆயு
தங்களையும் பெறுகிறான்.

இவ்வாறு இறைவனுக்கு, தெய்வ
ட்டமுடைய பயிற்சியும், வல்லவா
மிக்கிரதமுடைய ஆயுத உதவியும்
பரமாரிடமிருந்து வரவும் தனி
தலைவர்களையும்,
அப்ப அகத்தியருடைய சக்தி
ஆயுதங்களும் மந்திரங்களும்
தந்திரங்களும் அந்திரங்
களும் கிடைக்கின்றன. இவை
யெல்லாம் இறைவனுடைய தன்
பலத்துடன், தன் வாள் பலத்துடன்
தன் துணை பலத்துடன் (இலக்கு
வன்) இணைகின்றன. அவனது
அவதாரக் கடமைகளை நிறைவேற்

கரமாகக் கொன்று வெற்றிக்கு உதவுகின்றன.

பஞ்சவடியில் இராமன் தங்கிய சில நாட்களில் சூர்ப்பணகை வருவதும், அவள் மூக்கறுபட்ட நிகழ்ச்சியும் நடைபெறுகிறது. ஜனஸ்தானத்தில் இருந்த அரக்கர்கள் இராமனை நோக்கிப் படையெடுத்து வருகிறார்கள். கரதூடணர்கள், அவர்களுடைய வல்லமை மிக்க படைகள் எல்லாம் இராமனுடைய கணைகளால் அழிக்கப்படுகின்றன.

மாயமான் வடிவில் வந்த மாரீசன் இராமன் கணையால் கொல்லப்படுகிறான். கிஷ்கிந்தையின் வானர ஆட்சி நடத்தி வருபவனான வாலி வல்லமை மிக்கவன். மிகப் பெரிய பலசாலி. அத்துடன் அவனை எதிர்த்து நின்று போரிடுபவர் பலத்தில் பாதியை அவன் பெறும் வரம் பெற்றுள்ளான். எனவே இவ்வாலியை நேருக்கு நேரில் போரிட்டு யாராலும் வெல்ல முடியாது.

இராமன் சுக்கிரீவனுடன் நட்பு கொண்ட போது, வாலியைக் கொன்று கிட்கிந்தையின் அரசை சுக்கிரீவ~~னுக்கு~~னிடம் ஒப்படைக்கத்

திட்டமிடப்படுகிறது - ஆனாலிவை
க்ரமானவர்க்கு ஸ்வாமியுடைய
வால் தனக்கு பலமேற்கிறதா
என்றும் உபதேசம் அர்த்தியை
ஜுக்கு ஏற்படுகிறது.

அந்த உபதேசத்தைப்
பற்றாக ஸ்வாமியின் ~~அழுகை~~ வர்ணை
யாக கிரியை எடுத்து விடுகிற
பரமாத்மாவின் மேல் தொண்டு கொண்ணை
யை எழுகிறான். ஸ்வாமியானவர்
ஒரு பரமாத்மாவை தொண்டாக்கு
உருவாக்க நடந்து நிற்கிறது
பின்னர் ஸ்வாமியுடைய கண்ண
வாஸ்யன் தொடர்ந்து நின்று அவ
னை வழிபடுத்த நடக்கிறது.
வாஸ்யன் சீடுதல் ஸ்வாமி
யைப் பெரும் கடலைப் போன்ற
பான திருப்புவனமாக்க அந்த
ஸ்வாமியான நிலை ஏற்றியது.
வானைப் பட்ட சிஷ்யனை
மீது பகை ஏற்றுச் சொல்ல
வேண்டும். அதற்கு கடலைக்
கடக்க வேண்டும். ஸ்வாமியான
வருண ஜபம் செய்து கடலாகன்
வழியில்லை. ஸ்வாமிக்குக் கோபம்

குன்று
வருகிறது - குன்று அலை எடுத்து கரையை
நொறுக்கிறான் - கடல் கலங்குகி
றது - மீனினம் துவள்கிறது - இலங்
கைத் தீவும் பாதிக்கப்படுகிறது -
கடலரசன் பயந்து போய் ஓடோடி
வந்து, இராமபிரானிடம் சரண்
அடைகிறான் - கடல் மீது சேது
அணை கட்டப்பட்டு வானரப்
படை கடலைக் கடந்து இலங்
கையை அடைகிறது -

இந் நாள் போரில் இராம
னுடைய கணைகள், இராவண
னுடைய வில், தேர், மணிமுடி அனை
த்தை அழித்து நிராயுதபாணியா
க்கிவிட்டது - இராவணன் இராம
னுடைய வில் முன் நிராயுதபாணியாக நிற்கி
றான் - "இன்று போய், போருக்கு
நாளை வா" என்று நிராயுதபாணி
யான இராவணனைத் திருப்பி
அனுப்பி விடுகிறான் இராமன் - இந்த
இலக்கிய
நிகழ்ச்சி பாரதத்தின் [இலக்கிய] வரலாற்றில்
~~இலக்கிய~~ மிகப் பெருமையான
வீர உயர்ந்த பண்பான நிகழ்ச்சியாகும்.

இலங்கைப் போர்க்களத்
தில் இராமனுடைய வில் தொடுத்தன
டீ.

அன்புருவமான சாதனைகளைச்
சாதிக்கிறது.

ஆனைமலையை முதல் நாள்
போரில் கிறாமயுதப்பணி யாக்கிய
கோதண்டம், குடும்பங்களை
வாளுக்குக் காப்புகிறது.
ஆனைமலைநாட்டில் செல்வம் பெருமை
யை அழிக்கிறது.

இறுதி நாள் போரில் ஆனை
மலையை வதம் செய்கிறது. ஆனை
மலை மீதப் பெரிய பலசாலி.
ஆனைமலைத்தையார் கோயில் யானை
யும் ஆனைமலையை வெல்லமுடி
யாது. கோதண்டத்தின் கணை
யால்தான் ஆனைமலையுடைய
உயிரை மாய்க்க முடியும் என்பதை
காவியம் தன் வாக்காக எடுத்துக்
காட்டுகிறது.

போர்க்காட்சிகளில் ஆனை
மலையுடைய வாள் அறம் இன்றி
புண்ணை அரும்பாதனைக் கொண்டு
பண் அந்நாளல் தனித்தனியாக
எடுத்துக்கூறப்படுகிறது.

ஆனைமலையுடைய கோதண்
டத்தின் புனிதமானி, எல்லாரு

கோவலனுடைய உயிரைப் பருகிற்று என்பதைக் கம்பன் மிக அற்புதமாகத் தனது காவியங்களில் ~~xx~~ மேல் எடுத்துக் ~~xxx~~ கூறுகிறான்.

"அக்கணத்தின் அயன்படை
ஆண் தகைச்
சக்கரப்படை யோடுந் தழீ
இச்சென்று
புக்கது, அக்கொடியோன்
உரம்; பூமியும்
திக்கனைத்தும் விசும்பும்
திரிந்தவே

என்றும்,

"முக்கோடி வாழ்நாளும் முயன்றுடைய
பெருந்தவமும் முதல்வன் முன்னாள்,
எக்கோடியாராலும் வெலப்படாய்
எனக் கொடுத்த வரமும், ஏனைத்
திக்கோடும் உலகனைத்தும் செருக்கடந்த
புயவலியும் தின்று மார்பில்
புக்கோடி உயிர்ப்பருகிப் புறம்போயிற்று
இராகவன் தன் புனித வாளி

என்று கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் தனது சிறப்புமிக்க காவியத்தில் எடுத்துக் கூறுகிறான்.

இன்னும் மண்டோதரி புலம்பு-
கிறாள் - இராவணனுடைய உடல்
மீது விழுந்து உயிர் வாடுகிறாள்.
அவளுடைய புலம்பலைக் காணப்
பேறுபெற்ற கம்பன் கூறும் காட்சி:

"வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பு எடுத்த
திருமேனி மேலும் கீழும்
எள்ளிருக்கும் இடனின்றி உயிர் இருக்கும்
இடம் நாடி இழைத்தவாறோ?
கள்ளிருக்கும் மலர்க்கூந்தல் சானகியை
மனச்சிறையில் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கும் எனக் கருதி உடல் புகுந்து
தடவியதோ ஒருவன் வாளி."

என்று இராமபாணத்தின் வல்லமை
யை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

கம்பராமாயணத்தின் சிறப்பு
மிகு "அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்
கும்" என்பதாகும். அதை இராம
பிரானுடைய கோதண்டம் செய்து
முடிக்கிறது. இரண்டாவது அயோத்
தி (கோசலம்) கங்கையின்
இருகரைகள், தண்டகாரண்யம்,
பஞ்சவடி (ஜனஸ்தானம்) கிட்கி
ந்தை இலங்கை ஆகியவற்றை

~~இசை~~ இன்னொன்று பாதத்தின்
அன்றுமையை, அருமைப்பாட்
டை, மக்களின் சகோதரத்
தனை, நல்லாட்சியை, அந்
னாத நிலைநாட்டும் மகத்தான
அவதாரக் கடமையை, வரலா
ற்றுக் கடமையை நிறைவேற்
றுவதற்கு இராமாயணத்துக்கு
சேர்த்தன்டம் ஆணையமாக
இருந்தது.

இராமாயணம் தனது அருமை
அரவணைப்பால், இயக்கப்பந்
தால், பாதநாட்டின் அன்றுமை
யை நிலைநாட்டும் மகத்தான
கடமையை நிறைவேற்றுவ
தற்கே சேர்த்தன்டம் ஆணையாக
இருந்திருப்பதை இந்த நூலில்
விவரித்துக் கூறுகிறோம்.

பாரதத்தை ஒன்று அந்நாத
நிலைநாட்டுவதற்கு இயற்கை
ஒப் அமைப்பு என்பதை இராம.
ஜுர் மன் அருட் எடுத்துக் காட்டு
கிறது

2. கன்னிப் போர்.

தசரதன் மன்னனுடைய புதல்
வர்கள் நால்வரும் இராமன், பரதன்
இலக்குவன், சத்துருக்கனன் என்று
பெயரிடப்பட்டு வளர்ந்து வந்தனர்.
தக்க பருவத்தில் கல்வியும் படைக்
கலப் பயிற்சியும் பெற்றனர்.

குலகுருவான வசிட்ட முனி
வர் இராமனுக்கும் அவனுடைய
சகோதரர்களுக்கும் முறையான
கல்விப் பயிற்சியை அளித்தனர்.
நான்கு வேதங்களையும் உப
வேதங்களையும் கற்பித்தனர்.
எல்லாவிதமான படைக்கலப்பயி
ற்சியையும் ஆயுதப்பயிற்சிகளை
யும் அளித்தனர்.

தசரதன் தனது மக்கள்
நால்வரையும் கண்டு மகிழ்ந்தான்.
இராமனை தனது உயிராகக்
கொண்டு தசரத மன்னர் மன்னன்
வாழ்ந்து வந்தான்.

கல்விப் பயிற்சியான போதும்
மற்ற சேவைகளிலும் கூட நால்
வரும் இருவர் இருவராகச் சேர்
ந்து இருந்தனர். இராமனும் இல
க்குவனும் ஒன்று சேர்ந்து விளை
யாடுப்

பொருந்தியிருந்தனர். பரதனும் சத்
துருக்கனும் சேர்ந்து விளையாடு
கின்று பொருந்தியிருந்தனர்.

இராமனும் இலக்குவனும் சேர்
ந்து இருந்ததையும், ~~பரதனும் சத்துரு~~
~~க்கனும் சேர்ந்து~~ எங்கும் உலவும்
இணை என்ன கிளை கூறினார் — எங்கு
ஏய்ந்த கூடும் அதில் பொருந்
தும் நாலும் என்று சொல்லும் படி
பொருந்தியிருந்தனர் என்றும்,
பரதனும் சத்துருக்கனும் இராம
னும் இலவன் (குதிரை) யும் போல
[illegible] பழக்கம் போது கூட சேர்
ந்து இருந்தனர் என்று கம்பர்
சிறப்பாகக் கூறியிருக்கிறார்.

இவ்வாறு இருக்கும் நாட்க
ளில் ஒருநாள் உலகையாம் புகழ்
பெற்ற விசுவாமித்திர முனி
வன் தசரத மன்னனிடம் வந்தான்.

[illegible] கௌசிகன் என்று அழை
க்கப்படும் விசுவாமித்திருடைய வர
வு அரசன் வரமாகும். விசுவா
மித்திரன் அரசனாகப் பிறந்து ஒரு
நாட்டை ஆளும் மன்னனாக
இருந்தான். ஒரு சாதாரண மன்ன
னாக இருந்து ஒரு நாட்டை ஆண்டு

[illegible] உயர்வாகிரு
ந்தான். திருப்தி அடையவில்லை. அவன்
அடிக்கடி [illegible]
[illegible], ஆனால்
தவம் செய்யக் காட்டுக்குச் சென்
றான்.

அங்கு [illegible]
[illegible]
[illegible] என்னும் பட்டத்தைப்
[illegible] என்று [illegible]
[illegible] செய்தான். கடுந்த
வம் செய்யும் தவத்தைக் கண்டு
அனைவரும் அதிசயித்தார். அவனு
டைய தவத்தைக் கண்டு [illegible]
தேவர்கள் [illegible]
[illegible] முனிவர்களும் [illegible]
[illegible]. முனிவர்களும் தேவர்களும் [illegible]
[illegible], அவருடன்
[illegible] சகோதரன் என்னும்
பெயர் [illegible] பெற்றனர்.
அந்த [illegible] சகோதரனை [illegible]
[illegible], [illegible].
சகோதரனை [illegible]
[illegible] என்னும் [illegible]
[illegible] பெற்றான். அந்தப்

பரதனே, இமயம் முதல் குமரி வரையிலுமுள்ள இந்தப் பரந்த நாட்டை ஒன்றுபடுத்தி இந்த நாட்டை ஆண்டான். நல்லாட்சி நடத்தினான். அவன் பெயரிலேயே இந்த நாடு பாரத நாடு என்று ஆயிற்று.

மேனகையால் தவம் அழிந்த விசுவாமித்திரர் மீண்டும் கடுந் தவம் செய்தார். இவரும் பெருமைக்கு ஈடான ~~[illegible]~~ அறிவாற்றல், தவ வலிமை, இந்த சித்திகளைப் பெற்றிருந்தாலும், பிரம்மரிஷி என்னும் அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை.

விசுவாமித்திரருக்கும் வசிட்டருக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது. அந்த மோதலில் விசுவாமித்திரர் வெற்றி பெறவில்லை. அதனால் மேலும் கடுமையான தவம் செய்தார். உலகமே நடுங்கியது. கடைசியில் வசிட்டரே முன்வந்து வாருங்கள் பிரம்மரிஷி என்று விசுவாமித்திரருக்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து பிரம்மரிஷியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்

[illegible]

கொடுத்து அமரச் செய்தார். வந்த காரியத்தைச் சொன்னார்.

விஸ்வாமித்திரரும், தான் ஒரு பெரிய யாகம் செய்யப் போவதாகவும், அதற்கு அரக்கர் இடையூறாக இருக்கின்றனர். அவர்களிடமிருந்து யாகத்தைக் காப்பதற்கு உன் புதல்வர்களில் நால்வரிலே கரிய செம்மல் (ராமன்) ஐ அனுப்பி வைக்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்த சொல், தசரதனைத் திடுக்கிட வைத்தது. தசரதனுக்கு ராமன் மீது உயிர். அரக்கர்களை எதிர்த்துப் போரிட சிறுவனால் எப்படி முடியும், அது அபாயகரமானதாயிற்றே என்று அஞ்சி தானே சென்று காக்க வருவதாகக் கூறினான்.

ராமனும் அவனுடைய கோதண்டமும் நின்று வேறும் அரிய செயலை நன்கறிந்து கொண்ட முருகு கோசிக முனிவன், மறுத்துப் பேசும் தசரதன் கூறியதைக் கேட்டுக் கடும் கோபம் கொண்டான். அதைக் கண்ட வசிட்டன், தசரதனிடம் எடுத்துக் கூறி

விஸ்வாமித்திரரை அவையில்
பொருந்தி தசரதனிடம் வருத்தக்
கூறி, அம் முனிவன் மேலும் இராம
னுக்கு பெரும் நன்மை ஏற்படப்
போகிறது, அவன் சொன்ன
படி தசரதனாகிய மறுக்கலாகாது என்று
கூறி - இராமனை அனுப்புமாறு
கேட்டு அறிவுரை கூறினார்.

அதன் பின்னர் மன்னனும்
இசைந்து இராம இலக்குவர்க
ளை கௌசிக முனிவருடன்
அனுப்பினான் - முனிவரும்
இளம் தளிர்ந்த சிறுவர்களை
அழைத்துக் கொண்டு, தான்
தவம் செய்யும் இடத்திற்குச்
சென்றார்.

விஸ்வாமித்திரனுடன் செ
ன்ற இராமனைப் பற்றிக் குறிப்
பிடும் போது

"வென்றி வாள் புடை விசித்து
மெய்ம்மை போல்
என்றும் தேய்வுறாத் தூணி
யாத்து இரு
குன்று போன்று உயர் தோளில்
கொற்ற வில்
ஒன்று தாங்கினான்
உலகம் தாங்கினான்."

என்று கம்பன் இதனைக் குறிப்பிடு
கிறது - அதாவது வெற்றித் திருமகளா
னாள் தன் பக்கத்தே கட்டிக் கொ
ண்டு, உன்னையைப் போல ஒரு கா
லும் குறையாத அம்பு ~~புட்டி~~க் க
ளைக் கொண்ட தூணிப் பெட்டியையும்
குன்றுகளைப் போன்று உயர்ந்
துள்ள தோள்களில் கொண்டவர்
அன்னை தாங்கிச் சென்றான்,
உலகை எல்லாம் தாங்கும் இராமன்
என்று குறிப்பிடுகிறார் -

அடுத்து எடுத்துக் கூறியாக
கிறுவள்ள அம்புகளைக் கொ
ண்ட அம்புப் பெட்டியும் வாளும்
தோள்களில் அமர்ந்து செல்லும் இரா
மன், அதே போல அம்புப் பெட்டியும்
வாளும் அமர்ந்து செல்லும் இலக்குவன்
ஆகிய இருவரும் மாதவனை (தவ
த்தில் பெரியவன்) த் தொடர்ந்து
அவனுடைய நிழலைப் போல் உடன்
சென்றனர். வல்லமை மிக்க வில்
லின் செல்வர்களாக இராம லக்
ஷ்மணர்கள் இருவரும் விசுவாமித்
திரனுடன் தொடர்ந்து செல்கின்றனர்.

வெகும் நடந்து சென்று
இரவில் ஒரு சோலையை அடைந்தனர்

இரவில் அந்தச் சோலையில் தங்கி விட்டு, காலையில் எழுந்து சென்று ஒரு பாலைவனத்தை அடைந்தனர்.

தாடகை

அந்தப் பாலைவனத்தில் தாடகை என்னும் ஒரு அரக்கி வாழ்ந்து வந்தாள். சுகேதன் என்னும் இய~~க்கி~~க்கனுடைய புதல்வியே தாடகை. அவளை சுந்தன் என்பவன் மணந்தான். அவர்களுக்கு மாரீசன், சுபாகு என்ற இரு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். பிள்ளைகள் பிறந்த பெருமகிழ்ச்சியால் சுந்தன் அகத்தியர் தவம் புரிந்த இடத்திற்கு வந்தான். அவர் இருந்த செழிப்பான வனத்தை அழித்தான். அகத்தியர் கோபத்துடன் அவனை விழித்து நோக்கினார். அவன் சாம்பலானான். உடனே தாடகையும் அவளுடைய மைந்தர்களும் அகத்தியரை நோக்கி ஓடிவந்து அவர் மேல் பாய ஆரவாரம் செய்தார்கள். அகத்தியர் அவர்களை ~~அரக்~~ அரக்கர்கள் ஆகும்படி சாபமிட்டார். அவர்கள் அரக்கர்களாயினர். மாரீசனும் சுபாகுவும் பாதாள உலகில் இருந்து உலகை தாக்க லா...

அமைவுடையதாம் என்றனர். அவ
னுடைய புதல்வர்கள் என்று உரை
கொண்டாடினர். அகத்தியனாருக்கு
மரபின் முறை ஆயினர். நாடகத்
துறை வைத்தோர்களைப் பாடித்த
பண்ணார் அணியின் சாபத்தை
எண்ணிக் கருத்தமை கொண்டு
அந்தப்பகுதியான பெரும் அரட்
டை கொம்புகிந்து எசுப்பான வள
ந்தைப்பாவை வளமாக்கினான்.

அகத்திய மாமுனிவர்
நாடக முதலியவர்களுக்கு சாப
மிட்டதைப் பற்றிக் கூறிப் பாடும் ஈடுபாடு
தப்பன்:
"தமிழ் என்னும் அளப்பரும் சலதி தந்தவன்
உமிழ்கனல் விழிவழி பெருக, உங்கரித்து
அழுவன செய்தவன் அகத்தியேய
இழுக்கென உரைத்தனன் அசனியுஞ்சவே"
என்று கூறியுள்ளார்.

அகத்தியர், பாரதநாட்டின் தோ
ன்றிய மிகப்புகழ் பெற்ற சித்
தர்கள் மாமுனிவர்களில் ஒருவர்.
தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்.
தமிழ் என்னும் பெருங்கடலுக்கு
இலக்கணம் வகுத்தவர் என்று
அகத்தியரைப் பற்றிக் கம்பன் கூறி

படுகிறார் - அத்தனையும் மகா
முனிவர் கடுங் கோபங் கொண்டு
அழிவை செய்தவள் அரக்கர்
ஆகட்டும் என்று சாபமிட்டார்
என்று கூறப்படுகிறது -

அரக்கி வடிவத்தில் தாடகை
செய்த அட்டகாசங்கள் கொஞ்ச
மல்ல. தாடகை அளவு கடந்த
பலம் மிக்கவள்.

ஆயினும் அதிர்ச்சி வசப்பட்டு
மண்ணே குலுங்கினாலும், கடலே
கொந்தளித்துப் பொங்கினாலும்
வானமே இடிந்து வீழ்ந்தாலும்
எதற்கும் கலங்காமல் தன்னுடை
ப்பணியைச் செய்யும் பாங்கே
உறுதியாகக் கொண்ட பெண் வடிவ
த்தில் திரியும் தன்மையுள்ளவள்
என்றும், அவள் கொடூர உரு
வானவள் என்றும் கம்பன் குறிப்
பிடுகிறார். தாடகை என்பது அச்
சழுக்கி காலமே. என்று பதம்
பார்க்கும். இங்கு அழுக்கின்
பந்தக் கொடுமையே உருவானவள்
என்று பொருளாகும் - இவ்வாறு
ஊக்கமே இல்லாத கொடுமை
மிக்க அரக்கியாக அவள் திகழ்ந்து
கொண்டிருந்தாள்.
உலகமே தா....

நாட்டைக் கெடுப்பவளை, பல
கொண்ட அரக்கி- பாறாங் கல்லைப்
போன்ற நெஞ்சு உறுதி கொண்டவள்-
பாவமே உருவானவள்- உலகில்
உள்ள உயிர் அனைத்தும் துன்புற
வாழ்க்கை கொள்பவள்- இன்னும் சில
நாட்களில் மன்னுயிர் அனைத்தை
யும் தன் வயிற்றில் அடக்கிக் கொ
ண்டுவிடுவாள்-

அவளைப் பார்த்தும் கொல்ல முடி
யாது. இராமபிரான் என்றுதான் அவ
ளுடைய நெஞ்சைப் பிளக்கும்; அது
என்றுதான் அவளுடைய உயிரைப்
பருகும்- வேறு யாராலும் அவளை
எதிர்த்துப் போரிட்டு அழிக்க முடி
யாது. ~~அத~~ தசரதன் கூட அவளை
வென்று விட முடியாது. அதனால்.
தான் விசுவாமித்திரன் இராமபிரா
னை அழைத்து வந்தான்-

அப்போது மண்ணை வாரி இறை
த்துக் கொண்டு மகா ஆவேசத்தோடு
தாடகை எதிர்த்து வந்தாள்- அப்போது
இராமபிரான் தன் கணையைத் தொ
டுக்கவில்லை- கணையைத் தொடுக்கத்
தயங்கினான்- பெண் எனப் பெரும்
தகை நினைத்தான்- இராமன்
எண்ணத்தை அறிந்த முனிவர்,

தீதென்று சொல்லலை யானையை
புழுகின்ற தீயவள் இவள்,
அவளை மாதென்று எண்ணாது
தேடா, எங்கேனும் செய்து
வளைக் கொன்றுவிடு பாவமி
ல்லை. இந்த அரக்கி மீது உன்
கணைகளை ஏவுக என்று
மாமுனிவன் எடுத்துக் கூறினார்.

அப்போது தாடகை ஒரு
வயதான தலப்பனையை இராமன்
மீது வீசினாள். அதன் மீது இரா
மன் ஒரு கணையை ஏவி அதைத்
துண்டு துண்டம் ஆக்கினான். அதன்
பின்னர் தாடகை கற்களை வாரி
வீசினாள். அப்போது இராமன்
தாடகையின் வயிற்றுக்கென்று வெ
க்கல்லைப் போன்ற நெஞ்சின் மீது
அருமையுமிக்க கணையை ஏவி
னான். அந்தக் கணை தாடகை
யின் நெஞ்சில் தங்காமல் அதை
த் துளைத்துக் கொண்டு, கல்வாய்ப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன
பொருள் போல் போயிற்று என்று
கம்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

கரும் இருளோடு கூடிய
கல் போன்ற மெய்யைப் போல

பெரும் ஓசையுடன் தாடகை வீழ்கிறாள்.

தாடகைக்கும் அவளைச் சார்ந்த அரக்கர்களுக்கும் எதிராக இராமன் நடத்திய இந்த முதல் போரை கன்னிப் போர் என்று கம்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

"வாச நாள் மலரோன் அன்ன
மாமுனி பணி மேறாத
காசலம் அணிப்பைப் பூண்
காகுத்தன் கன்னிப் போரில்
கூசினார் அரக்கர் தங்கள்
குலத்துயார் குழுக்கள் அஞ்சி
ஆசையாள் உழையும் காற்றும்
அவை சிறிது அறிந்தது அன்றே

என்று கம்பன், இராமன் நடத்திய கன்னிப் போரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

3. பொருந்தக் கண்டனர் இருவர் நோக்கம்.

பால காண்டம்

விஸ்வாமித்திரர் தனது வேள்வியை முடித்துக்கொண்டு, ராம இலக்குவனை அழைத்துக்கொண்டு மிதிலைக்குச் செல்கின்றார். வழியில் அகலிகைக்குச் சாப விமோசனம் கிடைக்கிறது.

இராமனும் இலக்குவனும், முனிவருடன் மிதிலை நகர் வீதியில் வரும் போது, சீதை அரண்மனையின் மேல் மாடத்தில் நின்று இராமனைப் பார்த்தாள். இராமனும் சீதையைப் பார்த்தான். இருவரும் கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கினர். மாறி மாறி இதயம் புகுந்தனர். இங்கே கம்பநாடர் மிகவும் அற்புதமாக இராமனுக்கும் சீதைக்கும் ஏற்பட்ட காதலை வர்ணிக்கின்றார்.

இக்காட்சி உலகப் பேரிலக்கியங்களிலேயே மிகச் சிறந்த அற்புதமான வர்ணனையாகும். அந்தப் பாடல்களில் கம்பனுடைய ஆழ் தமிழ்ச் செல்வங்கள், தமிழ் இலக்கியத்தை உலக இலக்

சிகரத்தின் உயரத்திற்குக் கொண்டு
சென்றிருக்கின்றது என்று கூறலாம்.

கம்பர் தரும் காதலர் காட்சியைப்
பாருங்கள் -

"இழைகளும் குழைகளும் இன்ன முன்னமே
மழைபொரு கண் இணை மடந்தை மாரொடும்
பழகிய எனினும் இப்பாவை தோன்றலால்
அழகெனும் அழகும் ஓர் அழகு பெற்றதே

"எண் அருநலத்தினாள் இணையள் நின்றுழி
கண்ணொடு கண் இணை கவ்வி ஒன்றை ஒன்று
உண்ணவும் நிலைபெறாது உணர்வும் ஒன்றிட
அண்ணலும் நோக்கினான், அவளும் நோக்கினாள்.

"நோக்கிய நோக்கெனும் நுதி கொள் வேல் இணை:
ஆக்கிய மதுகையான் தோளின் ஆழ்ந்தன
வீக்கிய கனைகழல் வீரன் செங்கணும்
தாக்கணங்கு அனையவள் தனத்தில் தைத்தவே,

பருகிய நோக்கெனும் பாசத்தால் பிணித்து
ஒருவரை ஒருவர்தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால்
வரிசிலை அண்ணலும் வாள்கண் நங்கையும்
இருவரும் மாறிப் புக்கு இதயம் எய்தினார் -

மருங்கிலா நங்கையும் வசையில்
ஐயனும்
ஒருங்கிய இரண்டுடற்கு உயிர்
ஒன்று ஆயினார்
கருங்கடல் பள்ளியில் கலவி நீங்கிப்
போய்
பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும்
வேண்டுமோ?

என்பது கம்பனுடைய இனிமையான பாடல்கள். இப்பாடல்களைப் பாடாத பாவலர் இல்லை. பேசாத நாவலர் இல்லை. பாராட்டாத புலவர் இல்லை. இந்த அருமைப் பாடல்கள் இக்காலத்தில் ஒலிபரப்பப்படாத கம்பன் கழக மேடைகள் இல்லை. விவாதிக்கப்படாத பட்டிமன்றங்கள், பேசப்படாத இலக்கியக் கூட்டங்கள் இல்லை. புகழாத அறிஞர்கள் இல்லை. இந்த இனிமைப் பாடல்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பெரும் பெருமை சேர்த்திருக்கின்றன.

இன்றும் சீதையாள் காதல் சோலையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது,
வாசமென் கலவைக் களி மாறிடமேல்
பூசப் புலர்ந்து புழுங்கினள்
கூசவீச வைதும்பினள் மென் துளை
ஈசன் சோரிக்கு மருந்தும் உண்
டாம் கொலோ

என்றும் அருமையான தெருக்கு பாடல்
வெட்டு கம்பன் குறிப்பிடுகிறார் - இதை
சொல்லுக்கு மருங்கிலை என்பது.
கம்ப காவியத்தின் சிறப்பு-

<u>வில்லும் காண்பார்:</u>

விசுவாமித்திர மாமுனிவர், இராம
இலக்குவர்களை அழைத்துக் கொண்டு
ஜனக மகாராஜனிடம் சென்றார்.
மிதிலை மன்னன் இராம இலக்குவர்
களைக் கண்டான் - அவர்களின்
அழகைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டான்.
இவர்கள் யார் என்று கேட்டான்.

" இருந்த இலக்குமற் தமை இருகண்ணும்
முகந்து பருக நோக்கி
அருந்தவனை அடிவணங்கி யாரோ இவர்
உரைத்திடுமின் அடிகள் என்ன
விருந்தினர்கள் நின்னுடை வேள்வி
காணிய வந்தார்; வில்லும் காண்பார்
பெருந்தகைத்த சரதன்தன் புதல்வர் என
அவர் தகைமை பேசலுற்றான்.

இவ்வாறு தொடங்கி, விசுவா
மித்திர மாமுனிவர், தாடகை கொலைத்தோ
ன்றல்கள் பற்றியும் அவர்களின் வழி
த் தோன்றல் ~~ல்~~ வரிசையும்
அவர்களின் சிறப்புகள் பற்றியும்
எடுத்துக்கூறியும் அக்கலத்தில்

தோன்றிய தசரத மோது மன்னன்.
பற்றியும் அவனுடைய நாட்டு
புதல்வர்களைப் பற்றியும் எடுத்
துக்கூறி ஸ்ரீராமனுடைய சிறப்பு
களை விவரித்து. அந்த ஸ்ரீராமன்
பால் எனக்கு என் உயிரினும்
மேலான அன்பு உண்டு என்றும்
ஜனகராஜனிடம் எடுத்துக் கூறி
னான்.

ஜனகராஜன் மகிழ்ச்சியடை
ந்த நான் ஒன்றும் பதில் ~~கூறு~~ சொல்
வந்தவில்லை. இவன் வில் ஏற்று
வேன், நமது தன் பக்கட்டில் நிற்கும்
என்று, சீதையை மணப்பதற்
கான நிச்சயித்ததைப் பற்றிக் கூறி
னான். வில்லைப் பற்றி தெரிவித்
நன்கு அறிவார், எனவே தான் வில்
லும் காண்பார் என்று ஏற்கனவே
கூறியுள்ளார்.

<u>வில்லின் வரலாறு</u>

இந்த வில் சிவபெருமானுடைய
வில். சிவதனு என்று அழைக்கப்படு
கிறது. தக்கன் வேள்வியைச் சிதை
க்க சிவபெருமான் எடுத்துச் சென்ற
சக்தி ஆயுதம். வேள்வி சிதைந்த
உடன் இவ்வில்லை தேவரை மன்
னன் ஜனகமகாராஜனுடைய

முன்னோன் அருவனிடம் சிவ பெரு
மான் காட்டுச் சென்றார்.

சிந்தனை உடும்போது அங்கில
த்திலிருந்து சீதை தோன்றினாள்.
அவளை ஜனகராஜன் மிக்க அன்
புடன் வளர்த்தான். ஜனகன் வள
ர்த்ததால் அவளுக்கு ஜானகி என்
னும் பெயரும் ஏற்பட்டது. மிதிலை
நகரில் வளர்ந்ததால் மைதிலி
என்னும், விதேக நாட்டு அரசகுமரி
ஆகையால் வைதேகி என்னும் அழை
க்கப்பட்டாள். அவள் அழகு மிக்க
வளாக இருந்தாள். பல மன்னர்
அவளுடைய அழகைக் கண்டு, அவ
ளை அடைய விரும்பினார்கள்.
இந்த வில்லை வளைப்பவருக்கே
சீதை உடையவள் என்று ஜனக
ராஜன் அறிவித்தான். பலர் வந்து
வில்லை வளைக்க முயன்றனர்.
அவர்களால் முடியவில்லை. அவர்
கள் ஜனகனுக்கு எதிராகப் போர்
தொடுத்துத் தோற்றுப் போய் ஓடி
விட்டனர்.

"அன்றுமுதல் இன்றுவரையாரும்
வரவில்லை. தோன்றவும் இருப்ப
தாகவில்லை. இனி இவருக்கு மண
மில்லை என்றிருந்தோம்." ~~என்று~~

அந்த வில்லை எடுத்தான். அதன் நாணியைக் காலின் கீழ் வைத்தான். வில்லை வளைத்தான். நாணை ஏற்றினான். வில்லோ வளைந்து பெரும் ஓசையுடன் ஒடிந்தது. எல்லோரும் இமை கொட்டாமல் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழும் இராமன் வில்லை எடுத்து கண்டார்கள். வில் ஒடிந்த சத்தத்தைக் கேட்டார்கள். இதை

“தடுத்து இமையாமல் இருந்தவர் தாளின்
மடுத்ததும், நாண் நுதி வைத்ததும் நோக்கார்
கடுப்பினில் யாரும் அறிந்திலர் கையால்
எடுத்தது கண்டனர், இற்றது கேட்டனர்.”

என்று கம்பன் தனது நுட்பமான கவிதையால் கூறுகிறார். பிறகு - சீதாராமன் என்று பெயர் பெற்றான் மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். அரண்மனையில் இருந்த அனைவரும் ஆரவாரம் செய்தனர், ஆடினர், பாடினர்.

“தயரதன் புதல்வன் என்பார்.
தாமரைக் கண்ணன் என்பார்.

"புலவன் இவன் மேனி என்பார்,
பூணையுடை பெருகும் என்பார்
மயில் உடைத்து உலகு என்பார்;
மானிடன் அல்லன் என்பார்
கயல் பெருக கடவுள் ஞாலத்தில்
கடவுளோ கண்ணும் என்பார்
என்று அழைப்பாரு மகிழ்ந்தனர்

தசரதச் சக்கரவர்த்தி
க்கு செய்தி அனுப்பினர். அவரோ
திருமணம் மகிழ்ச்சி யுடை
ந்து, படை பரிவாரங் களுடன்
மிதிலை வந்தடைந்தார்.

நல்ல நாள் தெரிவு செய்யப்பட்டு
சீதா - ராமன் திருமணம் சிறப்பாக
நடந்தேறியது. அதைத் தொடர்
ந்து இலக்குவன் பரதன் சத்
ருக்கனன் ஆகியோர் திருமண
மும் நடந்தது.

அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன்
மிதிலையில் சில நாட்கள் தங்கி
விட்டு அயோத்தி திரும்பினர்.

மிதிலைச் செல்வன் கதை
உலகப் புகழ் பெற்றது.

4. பரசுராமன் சந்திப்பு:

சீதை - இராமன் திருமணம் சிறப்பாக நிறைவேறியது. விசுவாமித்திரன் அனைவரையும் வாழ்த்தி விட்டு இமயம் நோக்கிச் சென்று விட்டான். தசரதன் முதலிய அனைவரும் அயோத்தி திரும்பினர்.

தசரதனும் இராமனும் அவர்களுடைய படை பரிவாரங்களும் போகும் வழியில் குறுக்கிட்டு பரசுராமன் மிகவும் கோபாவேசத்துடன் தனது மழுவும் வில்லும் தாங்கி வந்தான். இராமனைப் பார்த்துப் பேசினான். "நீ முறித்த வில்லின் திறனை அறிவேன். இப்போது உன் தோள் வலிமை சோதனை செய்ய வாய்ப்பும் கொண்டு வந்துள்ளேன். பகைவர்களை எதிர்த்துப் போரிட துணியும் கொண்டேன்!" என்று கூறி இராமனுக்கு எதிராக வந்து நின்றான்.

தசரதனுக்கும் பயம் ஏற்பட்டு விட்டது. பொதுவாக பரசுராமனைக் கண்டாலே அரசர்களுக்குப் பயம் ஏற்படும்.

பரசுராமன் தனது தந்தை ஜமதக்கினியின் ஆணைக்கிணங்க தன் தாயின் தலையை வெட்டிக்

சொன்னவன் - தனது தாயின் மர ணத்திற்கும் தந்தையின் மரண த்திற்கும் காரணமாயிருந்தவர்களைக் கொன்றான் என்று ஆயிரக்கணக்கான க்ஷத் திரிய மன்னர்களைக் கொன்று உலகில் தர்மத்தை நிலைநாட்டி பூதலத்தை அவனை உலகோர் எல்லாம் அந்தணர்க்கு அளித்தவன்.

எனவே அரசர்களெல்லாம் அவனைக் கண்டு அஞ்சினார்கள். ~~அந்தணன் பரசுராமனைக் கண்டு பயம் கொண்டான்~~.

பரசுராமன் வருகையைப் பற்றி கம்பன்,

"பாழிப் புயம் உயர்த்திக் கிடந்த
அடையப் படர்ந்த
ஆழிச் சுடர் ஒளி வாள் தொட
அயல் வாள் மதி தொடர்ந்த
அழிப்புனல், எரி, கால், நிலம்,
ஆகாயமும் அழிய
ஊழிக்கடை முடிவில் தனி
உமை கேள்வனை ஒப்பான்"

என்று கூறுகிறார்.

பரசுராமன் மிகுந்த ஆவேசத் துடன் வருகிறான். நீர், நெருப்பு, காற்று, நிலம், ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களும் அழிகின்ற ஊழிக்கால முடிவில்

உமாதேவியின் கணவனான சிவபெருமானின் தோற்றத்தைப் போல பரசுராமன் ஆவேசம் கொண்டு தோன்றினான் என்று கம்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

ஸ்ரீ தசரதன், பரசுராமனை வேண்டினான். உலகம் முழுவதையும் வென்று அதை காசிப முனிவருக்குக் கொடுத்தவன். சிவனும் அரியும் அயனும் கூட உனக்கு ஈடாகமாட்டார்கள். நாங்கள் அற்பமானிடர்கள் உனக்கு ஒரு பொருட்டா? நானும் எனது மக்களும் உனக்கு அபயம்.

வல்லமை மிக்க மழுவாயுதத்தைக் கொண்டவனே, உனக்கு உரியவர்களிடம் பொருதுவாய். நாங்கள் எளியவர்கள். எங்கள் மீதுன் கை வலுவைக் காட்டலாமா? என்றெல்லாம் தசரதன் பரசுராமன் கால்களில் விழுந்து கெஞ்சினார். அவன் தசரதனுடைய கெஞ்சுதலைச் சட்டை செய்யவில்லை. ராமனிடம் கோபமாகப் பேசினான்.

“மிதிலையிலே ஒடித்த வில் முன்பே ஒடிபட்ட வில். அதோ என்

கையால் ஒன்றைப் போல் இரு வில் ஒன்றாகப் பிறந்தன. அதைச் சிவபெருமானும் இதைத் திருமாலும் வாங்கிப் போர் புரிந்தனர். சிவபெருமான் வில் முறிந்தது. அதனை அவர் இந்திரனிடம் கொடுத்தார். அதுவே மிதிலையில் இருந்தது. திருமால் தன் வில்லை இருசிக முனிவரிடம் தந்தார். அவர் அதைத் தன் தந்தையிடம் அளித்தார். என் தந்தை அதை என்னிடம் தந்தார்" என்று உரைக்கப் பரசுராமன் ~~[illegible]~~ அந்த வில்லை இராமனிடம் கொடுத்தான். பரசுராமன் ~~[illegible]~~ இராமனிடம் கூறுகிறான்:

"உலகெலாம் முனிவற்கு ஈந்தேன்;
உறுபகை ஒடுக்கிப் போனேன்
அலகில் மாதவங்கள் செய்து ஓர்
அருவரை இருந்தேன்; அண்டச்
சிலையை நீ இறுத்த ஓசை
செவியுறச் சீறி வந்தேன்
மலைகுவென் வல்லை ~~[illegible]~~ ஆகின்
வாங்குதி இதனை' என்றான்.
உலகையெய்ய வாள் வென்று

த்துக்காதிய மேன். வருகிறேன். கொ
ந்து விட்டேன். எனது பகைவர்
களையெல்லாம் அடக்கி வெற்றி
வந்தேன்: அவ்வாறு தவங்க
ளைச் செய்து கொண்டு பெரு மலை
யிலே இருந்து கொண்டிருந்தேன்.
அப்போது நீ மிதிலையிலே முறிந்த
வில்லின் ஓசை கேட்டு சீறி இங்கு
உன்னிடம் வந்தேன். நீ போர்
செய்வதில் வல்லவனாக இருந்
தால் இந்த வில்லை வாங்கிப் பார்
என்று இராமனிடம் சவால் விட்
டான்.

பரசுராமன் இவ்வாறு கூறிய
வுடன் இராமன் புன்முறுவல் செய்து
மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், "நாரணன்
வலியால் ஆண்ட அந்த தெய்வ
வில்லை என்னிடம் தருக" என்று
கேட்டான். அந்தப்பரசுராமனும்
அந்த வீர வில்லை இராமனிடம்
நீட்டினான் ~~கொடுத்தான்~~. இராமனும்
அந்தச் சடையோன் அருமை
பழமான வில்லை வாங்கி அதை
வளைத்துக் கணை தொடுத்தான்.
பரசுராமனுக்கே அச்சம் ஏற்பட்டு
விட்டது. அவனிடம் இராமன் பேசி
னான்:

ஞாலத்து அரசை எல்லாம்
வென்று காத்தனை என்றாலும்,
வேதாத்தாய் ஓ மேலோன்
மைந்தன் நீ! பாரதம் பூண்டாய்!
அதனின் செல்லல் ஆகாது;
அம்பது பணைடுப்பது அன்றால்
யாது இங்கு சாயக்கம் அவ்வது?
இப்படி; மறைவாள் என்றான்-

உலகத்து அரசர்களை எல்லாம் அடக்கி ஒடுக்கி வெற்றி கொண்டாய் - என்றாலும் நீ வேதாத்தாகிய, வேதங்களுக்கெல்லாம் காரணமான மேலோன் ~~[illegible]~~ மைந்தன். அத்துடன் பாரதம் பூண்டு தவ வேடத்தில் இருக்கிறாய். அதனால் உன்னைக் கொல்லுதல் கூடாது. ஆயினும் நான் தொடுத்துள்ள அம்புக்கு இலக்கு வேண்டும், அதைக் கூறுவாயாக என்று இராமன் கேட்டான்.

பரசுராமன் பணிந்தான். வேள்விப் பயன்கள் அனைத்து மீறக் கண்டாமணியைத் தகர்த்து அது எக்க ஒளிபொருந்திய சக்கரப்படையையும் கொண்ட

மானமே கிறான் என்பது மெய்
யாகிவிட்டது - இனி உலகிற்கு
எதிர்த்தல் பயம் இல்லை - உலகம்
முழுவதும் நிற்க தக்க பாதுகாப்பாகி
விட்டது - யான் தந்த இந்த வில்லும்
உன்னுடையதாகி விட்டது - உன்
வலிமைக்கு ஏற்றதாக ஆகிவிட்டது -
இனி உலகில் பயமில்லை -

41 எய்த அம்பு இடைபடுது எய்திடாமல் என்
செய்தவம் யாவும் சுருக்கியே எனக்
கை அவன் எடுக்கிறான்; ஆனாலும்
சென்று அவன்
மையமும் நகரம் எமார் வாரிகொண்டதே -

பரசுராமன் கொடுத்த வில்லில்
இராமன் தொடுத்த அம்பு இடைப்படுத்து
எய்திடாமல் பரசுராமனுடைய
தவம் அனைத்தையும் வாரிக் கொ
ண்டு சென்றது -

இராமனிடம் எதிர்க்கவே இருந்த
வில்லாளம், இன்றுடன் பரசுராமன்
கொடுத்த வில்லும் தனக்கு பலமும்
திண்மையும், அவனுடைய சக்தி மிக்க
தவமும் சேர்ந்தது கொண்டது.

எண்ணிய பொருள் எலாம் இனிது
முற்றுக, மண்ணிய மணி நிற வண்ணா
என்று கூறி பரசுராமன் விடைபெற்று
ச் சென்றுவிட்டான்.

[illegible] அத்துடன் [illegible] அனைத்தும் செய்து [illegible] அனைத்தும் [illegible]

[illegible] செய்து [illegible] செய்து [illegible]

எண்ணிய [illegible] முற்றுக-

(5) சொல்லுமே செம்மைக் கொண்டு

பரதனுக்கு நாடு, இராமனுக்குக் காடு என்று நிர்ணயமாகிவிட்டது-

"ஆழி சூழ் உலகமெல்லாம் பரதனே
ஆள, நீ போய்த்
தாழ் இருஞ் சடைகள் தாங்கித்
தாங்கரும் தவம் மேற்கொண்டு
பூழி வெங் கானம் நண்ணிப்
புண்ணியத் துறைகள் ஆடி
ஏழிரண்டு ஆண்டின் வா என்று
இயம்பினன் அரசன் என்றாள்-

என்று கைகேயி இராமனை அழைத்துக் கூறிவிட்டாள்.

இராமனும் அதற்கு உடனே இணங்கி, சம்மதம் தெரிவித்து

"மன்னவன் பணி அன்றாகில்
நும்பணி மறுப்பனோ? என்
பின்னவன் பெற்ற செல்வம்
அடியேனன் பெற்றதன்றோ?
என் இனி உறுதி அப்பால்;
இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன்
மின் ஒளிர் கானம் இன்றே
போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்

என்று கைகேயி கூறிய உடனேயே காட்டுக்குச் செல்வதற்குத் தயாராகி மரவுரி தரித்துக் கொண்டு அன்னை விடை பெற விடையும் பெற்றுக் கொண்

இராமன் கோசலையைப்
விடைபெற்றுக் கொண்டுச்
சென்ற போது அந்தப்புரப்
பகுதிக்கு அடுத்த பகுதியாக இருப்பு
என்ற போது மகிழ்ச்சியுடன்
தான். இராமனுக்குக் காடு என்று
போது வேதனைப்பட்டான் -

இலக்குவன் அன்னை சுமித்திரை [illegible]
யிடம் கல்வியைக் கற்றுக் கொண்டு
இருக்கின்றான். இராமன் மிகவும்
சாமர்த்தியப்பட்டு இலக்குவனை அன்பு
இருந்தான் -

[illegible] வசிட்டன் தொடர்ந்து
தனது தந்தையைப் பார்த்து விட்டு
செல்லும்படி கேட்டுக் கொண்
டான். அதில் சக்கரவர்த்தியாக
யும் இருந்தது கருதி இராமன்
தந்தையைப் பார்க்க வந்து
விட்டு, நான் எனது வனவாசத்
தைத் தொடங்கி விட்டேன் -
என் தந்தையைப் பார்த்துக் கொ
ள்ள வேண்டும் என்கிற வேளை
என்று வசிட்டரிடம் கூறி விட்டு
வனவாசம் செல்லப் புறப்பட்டான் -
மக்கள் இராமனைப் பின் தொட
ர்ந்தனர். அதன் மூலம் காட்டு

[illegible]ட்டு, நடு இரவில் இராமன் சீதை, இலக்குவன் ஆகிய மூவரும் காடு சென்றனர்.

இராமன் அயோத்தியைப் பார்த்து காடு சென்றதைப் பற்றி கம்பன் மிக அற்புதமாக கருத்துச் செறிவோடு கூறிய பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். அது உள்ளத்தை உருக்கும் காட்சியாகும்.

இதைப் பற்றி ஏற்கனவே இந்த நூலின் முதல் அத்தியாயத்தில் தோற்றுவாய்ப் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இருப்பினும் அப்பகுதியின் முக்கியத்துவம் கருதி, கம்பனின் சிறப்பு பற்றும் கருத்தில் கொண்டு தனி அத்தியாயமாக விளக்கிக் கூறுகிறோம்.

'தையல் தன் கற்பும் தன் தகவும்
தம்பியும்
மையறு கருணையும் உணர்வும்
வாய்மையும்
செய்ய தன் வில்லுமே சேமம்
ஆகக் கொண்டு
ஐயனும் போயினான் அல்லின்
நாப்பணே

என்று நடு இரவில் இராமன் காடு சென்றதைக் குறிப்பிடுகிறார்

இராமனுடைய பாதுகாப்பு
நடைமுறைப் படைகள் இல்லை.
காவற் படைகள் இல்லை. கோட்டை
யும் ~~[illegible]~~ கொத்தளங்கள் இல்லை. அரண்
மனையாயினும் வாயிற் காப்பா
ளர்கள் இல்லை.

[illegible] - [illegible]
[illegible], [illegible] - இராமனது
[illegible]
[illegible], [illegible],
[illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible] -
[illegible], [illegible]
பாதுகாப்பு [illegible]
[illegible], வாய்மை - [illegible]
[illegible]
[illegible] பாதுகாவலாகக்
[illegible] - இராமன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

அறிவு, தகவு, நட்பு, கருணை
உணர்வு, வாய்மை இவையெல்
லாம் துணையாக, பாதுகாப்பாக

இருப்பது மிகவும் மென்மையானதாகும். ஆனால் வாலு மே. மேலும் அடக்கிக்கொண்டு என்று வாலைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது ஒரு கேள்வி எழுகிறது.

சத்திரியனுடைய சின்னம் வாள். அதில் சந்தேகமில்லை. அந்த வாளை கையில் ஸ்ரீராமன் தனது வில்லைத் தனது பாதுகாப்பாகக் கொண்டு செல்வது சரிதான். ஆனால் இப்போது இராமன், தவம் ~~[illegible]~~ வேடம் ~~[illegible]~~ கொண்டு சடை முடிக்[illegible], சாஸ்திர, புண்ணியத்தலங்கள் ஆடி வருவதற்கு வனம் செல்கிறார். அதற்கு வாள் எதற்கு என்னும் கேள்வி எழுகிறது.

அரசன் வேட்டையாடச் செல்வதற்கு வாள் வேண்டும். நாட்டின் மீது வேறு யாராவது படையெடுத்து வந்தால் நாட்டைப் பாதுகாக்க ஆயுதங்களை எடுக்க வேண்டும். வில்லும் அதற்கு அவசியமாகும். வேறு நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் செல்வதாக இருந்தால் இரா படைக்கலன் களுடன் வில்லும் வேண்டும்.

ஆனால் தவம் இருப்பதற்கும் புண்ணியத் தலங்கள் ஆடி வருவதற்கோ வில்லம்பு எதற்கு என்னும்.

பொறுமையான விளக்கம் தேவைப் படுகிறது.

காமராஜருடைய வாழ்வில் வல்லமை மிக்கது. செயற்கரிய செயல்களை செய்ய வல்லது. நாடு முழுவதிலும் பல இடங்களுக்கும் பயணம் செய்து நேரில் பார்த்து நல்லோரைக் காக்க வறியவர்களுக்கு உடைமை, இராமலிங்கரின் அவதாரத்தை உண்மையாக மெய்ப்பிக்கிறது. அவரது கொள்கை வென்று வேண்டியதாகிறது.

இராமன் கங்கைக் கரைக்குச் சென்ற போது அங்கு தங்கி வாழும் தபோதனர் யாவரும் கூட்டமாக வந்து வரவேற்றனர்.

"கங்கை என்னும் கடவுள் திருநதி
தங்கி வாழும் தபோதனர் யாவரும்
எங்கள் செல்கதி வந்ததென்று எழுவார்
அங்கண் நாயகன் காண வந்து அன்பினார்"
என்று கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

அங்கு தங்கியிருந்த தபோதனர் எங்கள் செல்கதி வந்தது என்று ~~[illegible]~~ எங்கள் நாயகன் வந்தான் என்றும் வரவேற்றனர். தங்கள் செல்கதியாக இராமனைக் கருதினார்கள்.

போதனைக் களின் செல்கதியாக காமல் செயல்படுவதற்கு அவ்வு க்கு வால் பலம் தேவைப்படுகிறது.

இராமனும் சீதையும் இலக்குவ னும் தண்டகவனத்தை அடைந்த னர். மலைகள், மரங்கள், மணிக்கல் பாறைகள், அ~~...~~ லை நிறைந்த நதிகள், அழகுச் சோலைகள், இலை கள் தாங்கிய செடி கொடிகளைக் கொண்ட சோலைகள், பெரிய தடா கங்கள் நிரம்பிய இனிமையான அனுச் சூழல்களுக் கிடையில் வே கு நடந்து சென்றார்கள்.

தண்டகவனத்தில் செல்லும் போது ~~...~~ அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்த முனிவர்கள் பலரும் மகிழ்ச்சியடைந்து இராமனைச் சந் தித்தார்கள். அவர்கள் ~~...~~ இராமனிடம், அரக்கர்களின் தொல்லைகள் அதிகமாக இருக் கிறது என்றும் அதனால் தாங்கள் தவங்களைச் செய்ய முடிய வில்லை. வேதங்கள் ஓத முடிய வில்லை. ஓதுபவர்களுக்கு உதவ முடியவில்லை. முந்தி வாசிக்கும் காரியங்களுக்கும் பூஜைகளும் செய்ய முடியவில்லை.

இராக்கதர் என்று வருவோர்கள்
இன்னாத செய்தினர்,
அரக்கர் என்று உளர் சிலர்
அறத்தின் நீங்கினார்
எங்களுக்கு யாம் படர்
எல்லை அளவு இல்லை
இருக்கவும் அருந்தவத்
துறையும் நீங்கினேம்

என்று, முனிவர் கூறி இராம
பிரானிடம் முறையிட்டனர்.

இராமன் அவர்களுக்கு ஆறு
தல் கூறினான். நீங்கள் பயப்பட
வேண்டாம். நான் வனவாசம்
வந்ததும் நல்லதாயிற்று.

"இவர்க் காயினும் அந்தணர்க் காயினும்
~~[illegible]~~ யாவர்க் காயினும் எளியவர்க்
காயினும்,
சாவப் பெற்றவரே, தகைவான் உறை
தேவர்க்கும் தொழும் தேவர்கள் ஆவார்

என்றும்
'தீர் அறுத்தவனும் அடர் கொடியும்
ஊர் அறுத்த வெருவனும் ஓம்பாதும்
ஆர் அறுத்தோடு அன்றி நின்றார்
வேர் அறுப்பன்; வெறுவன் மின் நீர்

என்று கூறி அவர்களுடன்
சிலநாள் தங்கியிருந்து அவர்க
ளுக்குப்

பாதுகாப்புக் கொடுத்தான். அந்தப் பணிக்கு இராமனுக்கு அவனுடைய வில் கோதண்டம் உதவிற்று.

அங்கிருந்து இராமன் அகத்திய மாமுனிவரைக் காணப் புறப்பட்டான்.

அகத்திய மாமுனிவரை இராமன் சந்தித்தான். அவனை அகத்தியர் மிகவும் அன்பாக வரவேற்றார். இங்கு அகத்தியரின் பெருமைகளைப் பற்றி மிகவும் சிறப்பாகக் கம்பன் குறிப்பிடுகிறார். அகத்தியர் பெருமானைப் பற்றி "நீண்ட தமிழால் உலகை நேமியின் அளந்தான்" என்றும், "தழற் புரை சுடர்க் கடவுள் தந்த தமிழ் தந்தான்" என்றும், "என்ன நினைவுறும், எழுலகும் எவ்வுயிரும் உய்யக் குண்டிகையினில் பொருவில் காவிரி கொணர்ந்தான்" என்றும், "என்றும் உள தென் தமிழ் இயம்பி இசை கொண்டான்" என்றெல்லாம் புகழ்ந்து கூறுகிறார்.

அகத்திய மாமுனிவர் இராமனை அன்புடன் வரவேற்று, நல்லுரைகள் கூறி தம் அருகிலேயே சில காலம் தங்கலாம். இங்கிருந்து தவம் செய்யலாம். இங்கு அரக்கர்கள் வந்தால் அவர்களைக் கொன்று அழித்து விடுங்கள்

மனத்துயர் தடைப்பட - மனம்
கலங்கும், மறுகினாரும்
இமையோர் உயர்வர் - தானவர்
தாழ்வார் - ஏழுலகும் வாழும் - அதில்
ஐயமில்லை. இங்கேயே நிற்கின்
தங்கலாம் என்று அகத்தியர்
அன்புரை கூறினார்.

அதற்கு இராமன் பதில் உரை
த்ததைக் கம்பன் கூறுகிறார்.
அரக்கர் செய்யும் தீமைகளை
ஒழிக்க வேண்டிய கடமை தன
க்கு இருப்பதை சுட்டிக்காட்டி
அவர்களும் தீமையால் இருக்க வே
ண்டும் என்று கூ~~றி~~. கூறினார்.

"நசைக்கொண்ட அரக்கர் புரி
தீமை தொகுத்து எய்த்த்
தருக்கு அழித்தக் கழுத்து
எடுத்தல் கடமைத்தேன்
அவருக்கு மனம் போல்! அவர்
வருந்தி தீமையால் முந்து
இருக்கை காவல்; நிற்கு அருள்
ஏன்? என்னை! இராமன்
என்று கம்பன் கூறுகிறார்.
இங்கு இராமன், தீயோரை
அழித்து ஆன்ம் போரைக் காக்க
வேண்டிய தனது கடமையைக் கடமை
...

எடுத்துக் காட்டி தானே மற்ற இடங்களுக்கும் செல்ல வேண்டும் அவ்வித்தை எடுத்துக் கூறுகிறான் - இந்தக் கடமையைச் செய்வதற்கு இராமனுக்கு வில் வேண்டும். கோதண்டம் வேண்டும்.

அகத்தியன் இராமன் கூறிய கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டான். தன்னிடமிருந்த திருமாலின் வில், அம்புப் பெட்டி, ஒப்பற்ற வாள், திரிபுரத்தை எரித்த கணை இவைகளை ~~...~~ இராமனிடம் கொடுத்து ~~...~~ ஆசிர்வதித்து விடை கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான். மன்னர் பெருமை அகத்திய முனிவர் குறித்த இடத்திற்கு வந்து அங்கு தங்கினார்.

இவ்வாறு இராமன் கைவில்லுக்கு மேலும் பல கடமை வருகின்றன. அவையெல்லாம் தீயோரை அழிப்பதும் நல்லோரைக் காப்பதுமான திருமாலின் அவதாரக் கடமை ~~...~~ யின் பகுதிகளாகும்.

இவ்வாறு கதை தொடருகிறது. ~~...~~ இராமன் பஞ்சவடியில் தங்கியிருந்த போது சூர்ப்பணகை வருகிறாள். அவனைக் காமத்தால் [illegible] படுகிறாள். [illegible]

வைக்கும் படையை இராமனைத் தந்
திக்க வேண்டியதேற்படுகிறது
இராமன் தன் கோதண்டத்
தால் அரக்கர் படையை அழிக்
கிறான். அந்த சுவர்களை
அழித்தான் போல்.

6. கதாபாத்திரங்கள் ~~இயல்பு~~: வர்ணம்

(புனிதமான) கோதாவரியின் கரையில் பஞ்சவடி யில் ஒரு சோலையில் இலக்குவன் அமை த்த பர்ணசாலையில் இராமனும் சீதையும் தங்கியிருந்தனர். இலக்குவன் அவர்களு க்கு வேண்டிய சேவைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தான். (கம்பர்) இராமனை ப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது கம்பர் வீரன் தடக்கை வீரன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு இராமபிரான் தனது அன்புக்கினிய சீதையோடும் தம்பியோ டும் பஞ்சவடியில் இருக்கும் போது இரா வணன் தங்கை சூர்ப்பணகை அங்கு வந்து தான் இராமனைத் தற்செயலாகக் கண்டாள். இராமனுடைய அழகைக் கண்டு மயங்கினாள். அவன் தன்னைக் காம த்தில் புகுந்தாள். இராமனை எப்படி யும் அடைய வேண்டும் என்று விரும்பி னாள். அதற்காகத் தன் மந்திரத் திறத்தால் ஒரு அழகிய வடிவத்தைப் பெற்றாள். இராமன் அருகில் வந்து நின்றாள். இதைப் பற்றிக் கம்பன் தனது அற்புதமான கவிதையில் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

" பஞ்சி ஒளிர், விஞ்சு குளிர், பல்லவம் அனு ங்க,
செஞ்செவிய கஞ்சம் நிகர் சீறடியள் ஆகி
அம் சொல் இள மஞ்ஞை என அன்னம் என மின்னும்,
வஞ்சி என, நஞ்சம் என, வஞ்ச மகள் வந்தாள்

என்றும்,

" கானில் உயர் கற்பகம், உயர்ந்த கதிர் வல்லி
மேனி நனி பெற்று, வினை காமம் நிறைவாகத்
தேனின் மொழி உற்று, இனிய செவ்வாய் கனி பெற்று, ஓர்
மானின் விழி பெற்று மயில் வந்தது என வந்தாள்,

என்றும் கம்பன் குறிப்பிடுகிறான். இத்தகைய அழகிய தோற்றங்களையும், கருத்தையும் அதன் சொல்லழகையும் உலக இலக்கியத்தில் எங்கும் காணமுடியாத சிறப்பு கொண்டதாகும்.

சூர்ப்பணகை, இராமனிடத்தில் வந்து தனது காமத்தினைக் கூறுகிறாள். இராமன் அவளுக்கு பல நல்லுரைகள் கூறி அவளை அங்கிருந்து போய்விடும்படி கூறுகிறான். ஆனால் அவள் பிடிவாதமாக இராமனை தன்னை மணந்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்துகிறாள்.

அந்த நேரத்தில் சீதை பர்ணசாலையிலிருந்து வெளியே வருகிறாள். அவளைக் கண்டவுடன், இவள் ஒரு அரக்கி, மாய வேடத்தில் உன்னுடன் இருக்கிறாள். இவளை உடனே இங்கிருந்து வெளியேற்று விரட்டு என்று

கூறுகிறாள். அவள் இருக்கும்வரை தன் காதல் நிறைவேறாது என்று எண்ணுகிறாள்.

இனி இவளோடு பேச்சு வேண்டாம் என்று எண்ணி இராமன் சீதையுடன் தனது பர்ண சாலைக்குள் போய் விட்டான்.

அதைக் கண்டு சூர்ப்பணகை மேலும் ஆசை மீறி இன்று இவனைச் சேராமல் விடமாட்டேன் என்று கூறுகிறாள். பாம்பின் வாயில் ஏறுவதைப் போல காமக் கடலில் மேலும் ஆடாகிறது.

"அழிந்த சிந்தையளாய் அயர்வாள்வயின்
மொழிந்த காமக் கடுங்கனல் மீண்டதால்
வழிந்த நாகத்தின் வன்தொளை வாள் எயிறு
அழுந்த காற்றாடம் ஏறுவது என்னவே"

என்று கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

தனக்கு ஏற்பட்ட காம வேகத்தில் சீதையை நோக்கி, வெறுப்புடன், இவள் தனக்கு இடையூறாக இருக்கிறாள் என்று கருதி அவளைப் பின் தொடர்ந்தாள். சோலையில் இருந்த இலக்குவன் இதைக் கண்டவுடன் பாய்ந்து நில்லடி என்று கூறி அவளை நெருங்கி, அவளுடைய தலைமுடியைப் பற்றி வெளியே இழுத்துப் போட்டு அவளுடைய காது, மூக்கு முதலிய அங்கங்களை

வெளியே தள்ளினான்.

சேக்கறுபட்ட தொப்பணனைக்
தனது அண்ணனையும் மருதனை
யும் கூவி அழைத்து அழுகிறான் - கத
றுகிறான். தனது அண்ணன் ஆரா
வண்ணனை நினைந்து

"காற்றினையும் புனலினையும்
கனலினையும் கூற்றுக் காலக்
கூற்றினையும் விண்ணினையும்
கோளினையும் மணி கொடற்கு
ஆற்றினை நீ ஏண்முகவர்த்து
மாறுடையவர்க்கு ஆறாத
மாற்றினையோ உன் வலத்தைச்?
இவன் தடக்கை வாள் கொண்டாய்

என்றும்,

"உறம் ஒளிந்து விடு, என்னை
உதைத்துருட்டி மீக்கரிந்த
கரன் இருந்து தேரான் பார்க்க,
நான் கிடந்து புலம்புவதோ?
கரன் இருந்து வளம் அன்றோ!
இவை படவும் கடவேனோ!
அரன் இருந்த மலை எடுத்த
அண்ணாவோ! அண்ணாவோ!

என்றும்,

"அருகாலத்து உலகேழும்
உருத்து எரியத் தனுவன்னால்
திருகாத சினம் திருகித்
திசையனைத்தும் வெல்லுவாய்,
இருகாலில் புதர்க்கரனை
இரும்தலையில் இருவாத்த.

மருதகாவோ! மானுடவர்
வலிகளை யகற்றாயோ!
என்றெல்லாம் கூறி கதறி அழுதாள்.

சூர்ப்பணகையின் அழுகுரல் கேட்டு இராமன் பர்ணசாலையிலிருந்து வெளியே வந்தான். "உன் மீது அன்பு செலுத்திய காரணத்தால் எனக்கு இந்தக் கதி ஏற்பட்டது" என்று இராமனிடம் கூறி அழுதாள். அவளுடைய பழைய உருவம் மாறியிருந்தது. அவளுடைய அங்கங்கள் பெருத்து காதுகளும் நீண்டிருந்தன. இரத்தம் ஒழுகிக் கொண்டிரு ~~ந்தது~~ ந்தது. நீ யார் என்று இராமன் அவளிடம் கேட்டான். "என்னைத் தெரியவில்லையா நான்தான் இராவணன் என்னும் விண்ணுலகம் பூதலம் எல்லாகும் உடையானுக்கு உடன் பிறந்தவள்" என்று கூறினாள்.

இராமன் இளையோனை நோக்கி இவள் செய்த தவறு யாது, ஏன் இந்த் தண்டனை என்று கேட்டான்.

"இவள் சீதையின் மீது பாய்ந்து அவளை இழுத்துக் கொண்டு செல்வதற்கே அவள் மீது பாய்ந்தாள்; நான் அதைத் தடுத்தேன்" என்று இலக்குவன் கூறினான்.

உடனே சூர்ப்பணகை சீதையைக்

கொழுப்பட்டு, எனது அன்பருக்கு
தில் மறைந்திருப்பதை என்
மனம் ஒப்புமா" என்று கூறினான்.

எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொ
ண்ட இராமன் ஆஞ்சநேயனைப் பார்த்
து கடிந்துரைத்து "நீ இங்கிருந்து செ
ப் போய்விடு" என்று கூறினான்.
ஆஞ்சநேயனை எதிர்த்து வாதாடி
னான்.

"குலத்தாலும் நலத்தாலும்
குறித்தனவே தொண்டர்க்க
வலத்தாலும் மதியாலும்
வழுவாலும் மடத்தாலும் ...
நிலத்தாரும் வானவரும்
நேரிழையார் என்னைப் போல்
சொலத்தான் இங்கு உரியோரைச்
சொல்லீரோ வல்லீரேல்.

எனக்கு ஈடானவர் உலகில் யாரும்
இல்லை. எல்லாவகையிலும் நான்
சிறந்தவன். என் நாதனையன்றி
கள் போக்கினாலும் எனது பெண்
மைக்குப் பழுதில்லை. நீங்கள் எனது
உயர்க்காதலன். என்னைக்
கைவிட்டு விடாதீர்கள். என்னோடு
இருங்கள். உங்களுக்குத் தேவை
யான அனைத்தையும் செய்து
உதவுகிறேன் என்று கூறினாள்.

"நாங்கள் தசரதன் குமாரர்கள்.
தாய் சொல் தாங்கி வனம் வந்துள்
ளோம். இங்கு தவம் செய்யும் முனி
வர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க
அரக்கர் கூட்டங்களை அழிக்க
உள்ளோம். எங்கள் வேலை
களை முடித்து நாங்கள் எங்கள்
நகருக்குத் திரும்பச் செல்வோம்.
என்பதைத் தெரிந்து கொள் என்று
இராமன் அவ்வாறு காரியம் கூறினான்.

அப்பழியாயள் எனக்கு நீ உடன்
பட்டால் இந்த அரக்கர்களை
அழிப்பதற்கு உங்களுக்கு எல்லா
உதவிகளையும் செய்வேன். பாம்
பின்கால் பாம்புறியும் என்பதைப் போல
இந்த அரக்கர்களைப் பற்றியுள்ள
எல்லா விவரங்களையும் அறிவேன்.
அவர்களை அழிப்பதற்கு உனக்கு
எல்லா உதவிகளையும் செய்வேன்
என்று கூறித் தொடர்ந்து பேசினாள்.

இவளின் பழியாகக் காரியமாகத்
தெரிகிறது. இவளைக் கொன்று
தனை வதைத்தால் வேறு வழியில்லை
என்று இளையவன் குறிப்பிட இராம அதைக்
மேலும் அதற்கு இசைந்தான். ~~அ~~
கேட்டு ~~போது~~ அரக்கி யும் இவர் எனக்கு

இசைய மாட்டார் எனக் கருதி ~~என்று~~ "இருங்கள் உங்களை அழைக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் காற்றினும் கனலினும் கடியானைக்

கொடியானைக் கரனை உங்கள் கூற்றுவனை இப்பொழுதே கொணர்கின்றேன் என்று கடுங் கோபத்துடன் அங்கிருந்து சென்றான்.

அரக்கர்களின் பலி.

சூர்ப்பணகை அங்கிருந்து அழுதவளாய் அண்ணன் முறையான கரனிடம் சென்று முறையிட்டாள். உன்னை இவ்வாறு செய்தவர் யார் எனக் கரன் கேட்டான்.

சூர்ப்பணகைக்கு இராம இலக்குவர்பால் இருந்த காதலும் நிறைவேறாமை கோபமும் இன்னும் நீங்கவில்லை. எனவே அவர்களைப் பற்றி :

இருவர் மானிடர் தாபதர் ஏந்திய
வரிவில் வாட்கையர், மன்மதன் மேனியர்-
தருமநீரர்; தயரதன் காதலர்,
செருவில் நேரும் நிருதரைத் தேடுவார்"

என்று கூறிவிட்டு, அவர்களுடன் ஒரு அழகிய மாதினை இருக்கிறாள்.

அவளை இலங்கையர் கோனுக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக முயன்ற போது என்னை இவ்வாறு அங்கக்குறைவு ஆக்கிவிட்டனர் எனக் கூறினாள் - அங்.

"அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள், காட்டுக" என்று கூறித் தன் தேரினைக் கொண்டு வரச் சொன்னான் - பக்கத்திலிருந்த பதினான்கு அரக்கர்கள் நாங்கள் சென்று அந்தச் சிறுவர்களைக் கொன்று வருகிறோம், என்று படைக்கலம் ஏந்திச் சென்றனர்.

இராமனைச் சுட்டிக் காட்டினாள் சூர்ப்பணகை - அரக்கர்கள் இராமனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சீதையைக் காத்திருக்க என்று இலக்குவனிடம் கூறிவிட்டு இராமன் போருக்கு எழுந்தான் - தனது சிறந்த மலை போன்ற வில்லை (கோதண்டத்தை) வளைத்து நாண் கணை ஏவிவிட்டான் - பதினான்கு அரக்கர்களும் கொல்லப்பட்டனர் - அவர்களுடைய சிரங்கள் சிந்தின - தீயவர் ஒழிவிட்டனர்.

பதினால்வரும் இறந்துபட்ட செய்தியைச் சூர்ப்பணகை கரனிடம் கூறினாள்.

அவன் வெகுண்டெழுந்தான். முரசறைந்து படைகளைத் திரட்டினான். ~~[illegible]~~ ஆற்றல் மிக்க அரக்கர் படைகள் ஏராளமாகத் திரண்டன.

வந்த சேனை வெள்ளம்
  வள்ளியோன் மருங்கு; மாயா
பந்தமா வினையும் மாளப்
  பற்று பெற்றோர்க்கும்
உந்துகின்னையதாகி உடன்
  உணர்ந்த உயர்கள் தம்மை
அந்தகன்கை அழிக்கும் நோய்
  போல் அரக்கி முன்னாக அம்மா

அரக்கி முன் செல்ல, அணி அணியாகத் திரண்ட அரக்கர் படை இராமன் இருந்த பக்கம் அடைந்தன. இராமன் இலக்குவனை நோக்கி, "நீ சீதையைக் காத்திரு, நான் அரக்கர் சேனைகளைத் துடைக்கிறேன்" என்றான். "அந்தப் பணிகளை நான் நிறைவேற்றுகிறேன்" என்றான் இலக்குவன். இராமன் அதற்கு இசைய வில்லை. சூழ்நிலை கருதி இராமனே தானே கோதண்டத்தைக் கையில் ஏந்தி அரக்கர் படைகளுக்குக் கூற்றானான்.

படைத்தலைவர்கள் பலரும்

இராமன் மீது அம்புகளை ஏவினார். இராமன் அவைகளைத் தடுத்து அவர்களுடைய தேர்களை அழித்தான். அவர்கள் நிலத்தில் நின்று வாள் வேகத்தில் போரிட்டனர். இராமன் அவர்களுடைய வாள்களைத் துண்டித்தான். பின்பு மலைகளை ஏந்தி வானத்தில் நின்று போர் புரிந்தனர்

"சிலை கரியோன் பெருங்கடல் கடந்த
கல்வாயான் (இராமன்)
இலை கொள் வெம் பகழி ஏழு நூறு
வாங்கினான்;
கொலை கொள் வெஞ் சிலையொடு
புருவம் கோட்டினான்;
மலைகளும் தலைகளும் உருண்ட
மண்ணின் மேல்.

என்று கம்பன் குறிப்பிடுகிறார்

அரக்கர் படை அழிந்தது.

இதைக் கண்ட திரிசிரன் தன் தேரை வானத்தில் செலுத்தி ஆரப்பரித்து கடும் போர் தொடுத்தான்.

இராமன் அவனுடைய அம்புகளைத் தடுத்தான். அவனுடைய தேரையும் பாகனையும் அழித்தான். ஓர் அம்பால் அவனுடைய இரண்டு தலைகளைக் கொய்தான். ஆயினும் அவன் ஒரு தலையுடன் போரிட்டான். இராமன்

அவனுடைய வில்லை முறித்தான். திரிசிரன் மனை கொண்டு தாக்கினான். இராமன் அவனுடைய கால்களையும் தோள்களையும் மற்றொரு தலையையும் தனது அம்புகளால் அறுத்துத் தள்ளினான்.

தூடணன் வதை

தூடணன் தனது படைகளைத் திரட்டினான். தனது பெரும் படைகளுடன் இராமன் எதிரே வந்து நின்று போர் புரிந்தான். இராமன் தூடணனுடைய தேரையும் வில்லையும் அழித்து அவனுடைய கவசத்தையும் அழித்து அவனுடைய தலையை நீக்கினான்.

கரன் அழிவு

கரன் தன் படைகள் அனைத்தையும் திரட்டிக் கடும் போர் புரிந்தான். கரன் பொழிந்த ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளை இராமன் அழித்தான். கரனும் இராமனுடைய அம்புகளையும் அழித்தான். இருவரும் கடும் சினத்துடன் போர் புரிந்தனர்.

இராமன் தான் பரசுராமனிடமிருந்து

பெற்ற வாழ்வு தனைச் எடுத்தான். கரன் பொழி கணைகளை எல்லாம் துணித்து வீழ்த்தினான். அவனுடைய வலக்கரத்தைத் தோளுடன் வெட்டிக் [illegible] அறுத்தான். இடக்கரத்தையும் வீழ்த்தினான். அவனுடைய தலையையும் துண்டித்தான். கரன் வீழ்ந்தான். வானவர் பூமாரி பொழிந்தனர்.

கரதூஷணர் படை அழிந்தது. ஜனஸ்தானத்தில் இருந்த கரதூஷணர் படை பெரும் படையாகும். இலங்கை படைகளுக்கு நாடானவைகளாகும். இங்கு இராமன் நடத்திய போர் பின்னர் நடைபெற்ற இலங்கைப் போருக்கு ஒத்திகை போன்றதாகும்.

இராமன் தனியே நின்று தனது கோதண்டத்தால் கரதூஷணர் என்ற அரக்கர் படைகள் அனைத்தையும் அழித்தான். கோதாவரி தீரத்தில் இருந்த அரக்கர் படை அழிந்தது. கோதண்டத்தின் வலிமை வெற்றி பெறுகிறது.

சூர்ப்பணகை அழுது கொண்டு இலங்கைக்கு ஓடிவிட்டாள்.

7. மாயமான்:

கோதாவரித் தீரத்தில் கரதூடணர்களும் அவர்களுடைய அரக்கர் படைகளும் அழிக்கப்பட்டனர். அதன்பின்னர், சூர்ப்பணகை இலங்கைக்கு ஓடினாள். தலைவிரி கோலமாய் தனது அண்ணன் இராவணேஸ்வரன் முன்பாக, முலைக்காம்பன்றி பெருக்கின்ற காதுகளின்றி சோரவன்று அலறிக்கொண்டு நின்றாள். இராவணன் கோபமும் காமமும் கிளர்ந்து மேகங்கள் மோதும் இடி குரலில் "இது யாரால் செயல்" என்று கேட்டான். அதற்கு சூர்ப்பணகை கூறுகிறாள்.

கான் இடை அடைந்து புலி காவல் புரிகின்றார், உவமை இல்லா மானிடர்த் அவர்க்கள் தங்கள் வாளால் ஊனி எங்கள் என்னை. இவ்வாறு செய்து விட்டனர். என்றும் இன்றும் அவர்கள் மன்மதனை ஒப்பற்ற மேனி, மேரு மலைகளாய் போன்ற வலுவான தோள்களை உடையவர்கள், அவர்க்ளிடம் சிறந்த பெரிய வில் இருக்கிறது. அதன் மேல் ஏழு உலகங்களையும் இவைப் பொருதில் வெல்வர். முனிவர்களின் வணக்கத்திற்குரியவர்கள், சந்திரனைப் போன்ற அழகான முகத்தினர்;

தாமரை போன்ற கண்களை உடையவர்கள், மழுவினைத் தாங்கும் கைகளைக் கொண்டு பலம் பெற்றவர்கள், இன்னும்,

"ஆற்றலையர், வார்கழலர், மார்பன் அணிநூலர்,
வாட்படையர், வேதம் உரை நாவர், நணிமெய்யர்,
உற்க அன்னவர், உன்னை ஏற்றுகள் ஆனையும் உன்னார்,
தசால் களை எனத் தொண்டர்கள் வால் தோரணிகள். அமர்தற்

என்றும்,
"மாறர் உளரோ இருவர் ஒரு உலகின் வாழ்வார்
வீறர் உளரோ அவரின் வாழ்வதனில் வல்லார்,
ஈர் இருவர் அன்னவரை ஒப்பவர்கள்? ஐயா
ஓர் ஒருவரே முதல்வர் மூவரையும் ஒப்பார்.

என்றும், உலகம் முழுதிலும் உள்ள அரக்கர்களையெல்லாம் இலங்கையோடும் இலங்கையின் வேரோடும் அழிக்க உறுதி பூண்டுள்ளனர்" என்று கூறினான்.

தன் தம்பிக்கு ஏற்பட்ட நிலைமையைக் கேட்டும், அதையும் மானிடர் செய்தனர் என்பதைக் கேட்டும் இராவணன் மிக்க நாணம் கொண்டான். கடுங் கோபம் கொண்டான்.

அவர்களைக் கரன் முதலானோர் கொல்லவில்லையா? என்று கேட்டான்.

இராமன் ஒருவனே தன் வில் வன்மையால் கடுமை இன்றிக் கரன் முதலிய அரக்கர்களையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டான் என்று சூர்ப்பணகை கூறிவிட்டாள்.

"நீ செய்த குற்றம் என்ன? உனது அங்கங்களை அவர்கள் அறுக்க வேண்டிய காரணம் என்ன" என்று இராவணன் கேட்டான்.

அதற்கு சூர்ப்பணகை,

என்னையன் உற்ற குற்றம்,
யாவர்க்கும் எழுதொணாத
தன்மையன் இராமனோடும்
தாமரைத் தவிசு போந்தாள்
மின்னையன் மருங்குல் கொண்டாள்
~~[illegible]~~
வேயையன் மென்தோள் கொண்டாள்
பொன்னையன் மேனி கொண்டாள்
பொருட்டினால் புகன்றது.

என்று தொடர்ந்து, சீதை அழகில் மிக்கவள். அவளுடைய பேரழகுக்கு ஈடு இணையே இல்லை. ~~[illegible]~~

"வில் ஏந்தும் நுதல் என்றாலும்
வேல் ஏந்தும் விழி என்றாலும்

பல்லுக்கும் முத்தென்றாலும்
பவளத்தை இதழ் என்றாலும்
சொல்லுக்கும் பொருள் செய்யாதால்
சொல்லல் ஆம் உவமை உண்டோ
கொல்லுக்கும் புல் என்றாலும்
கேள் உரைத்தாக வருமோ?

என்றெல்லாம் சீதையின் அழகை வியந்து கூறி, அவள் உனக்கே உரியவள், என்று கூறி அவளை நின்பால் எடுத்து வர அனுகும் போது இராமன் தம்பி இடை புகுந்து அவனுடைய வாளால் என்னை இக் கோலமாக்கினான்.

நீ அந்த அழகிய சீதையை எடுத்துக் கொண்டு இராமனை எனக்குத் தருவாய் என்று கூறினாள்.

இராவணன் உள்ளத்தில் காமத் தீ புகுந்து அது அவனுடைய உயிரில் கலந்து விட்டது. அவன் எல்லாவற்றையும் மறந்தான். கரன் கொல்லப்பட்டதை மறந்தான். தங்கை மூக்கினை காதினை அறுத்த உறவனையும் மறந்தான். உற்ற பழியையும் மறந்தான். காமன் அம்பினால் முன்னைப் பெற்ற வரத்தையும் மறந்தான். சீதையின் நினைவே கொண்டான்.

பெருமையுடைச் செயலாளனை வந்து சிவபெருமான் இசைவித்த வென்றவன் அவன்தன் இதயமாம் சிறையால் மறைத்தான். சீதையைத் தவிர வேறு எதையும் அவனால் நினைக்க முடியவில்லை.

இராவணன் காம நோய் பிடித்துத்தன். மாறுதலைப் பற்றிக் கம்பன் மிக அழகாக அற்புதமாகப் பல பாடல்களில் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

இராவணன் தன் இருக்கை விட்டு எழுந்தான். தன் மாளிகையை அடைந்தான். காம நோயின் கொடுமையைப் பொறுக்க முடியாமல் ஒரு சோலையை அடைந்தான். ஒரு அமளியில் வீழ்ந்தான். அப்பொழுது வசந்த காலம் வந்தது. இராவணன் கார்காலத்தை வரும்படி பணித்தான். அதுவும் வந்தது. அதனாலும் அவனுடைய வெம்மை தணியவில்லை. கூதிர்ப் பருவத்தைக் கொணரச் சொன்னான். வந்தது அதனாலும் பலன் இல்லை. பருவ காலமே வேண்டாமென்று வெறுத்தான்.

காமத்தால் கனலும் வெந்தீச் சிலத்தான் அவ்வது அன்றிச் செய்யத்தான் இவது உண்டோ! என்னும்

சிறந்ததொரு கருத்தைக் ~~[illegible]~~
கம்பன் இங்கே கூறுகிறார்.

மன்னர் இராவணன் கூறிய
ஊழையும் பகைமையும் கருத வென்றான்
அனைத்தும் மறந்தனன். அன்பும் தணிய
காமம். இராமன் பகைமையைக் கொண
ர்க வென்றான். அதனாலும் ஆறு
தல் பெற்றிலன். அதன் பின் அந்த
காமம் வந்தது. அவ்வாறுள்ளே
அவன் சீதையின் உருவெளித் தோற்
றத்தைக் கண்டான்.

அதன் பின் இராவணன் தெய்வ
த்தச்சனால் அமைக்கப்பட்ட சந்திர
காந்த மண்டபத்தை அடைந்தான்.
தென்றல் வீசிற்று. அவனுடைய
காமத்தீ தணியவில்லை.

இராவணன் தனியாகத் தனது
சிறப்பு வாய்ந்த தேர் ஒருத்துக்கொ
ண்டு சோலைக்குத் தனது மாமன் மாரீ
~~[illegible]~~ சன் இருந்த இடத்திற்குச்
சென்றான். இராவணனைக் கண்ட
மாரீசன் அவனை எதிர்கொண்ட
ழைத்தான். உபசரித்தான். "நீ தனித்து
என்னிடம் வந்த நோக்கம் யாது"
என்று கேட்டான்.

அதற்கு இராவணன், இங்கு
வாழும் இருமானிடர், தங்கள் வா
ளால், என் மருகியின் நாசியை அறுத்த

அவமானப் படுத்திவிட்டனர். அதனால் உன் மயிருக்கும் என் மயிருக்கும் பெருத்த அவமானம் ஏற்பட்டு விட்டது. அத்துடன் உனது மருகர்களான கரதூடணர்களையும் கொன்று விட்டனர். அதற்காகப் பழிக்குப் பழி வாங்கத் தீர்மானிக்கிறேன். அதற்காக அம்மானிடம் கூறுடன் வாரும் வந்தியைக் கைப்பற்றிப் போக வந்துள்ளேன். அதற்கு உன் உதவி வேண்டும் என்று சொன்னான்.

இராவணன் சொன்னதைக் கேட்டு மாரீசன் திடுக்கிட்டான். இராவணனுக்குப் புத்தி சொன்னான். நீ உன் வாழ்வை பெருத்துக் கொண்டாய். உனது தாழ்வானை யென்றே கருதுகிறேன். உன்னுடைய அறத்தினால் தான் இன்று நீ அனுபவிக்கும் செல்வங்களை எல்லாம் பெற்றாய். உன் திறத்தினால் அரிய தவங்களைச் செய்து இந்த செல்வங்களைப் பெற்றாய். பாவச் செயல்களின் மேலாக அல்ல.

'மறம் கொண்டார், நாடு கவர்ந்தார்
நாடையல்ல!!'
மானம் கொண்டார், மற்றொருவன்
தன் மனைவாரும்,

—

தாரம் கொண்டார் என்றிவர்
தம்மைத் தருமம் தான்
உருக்கொண்டாய், கொண்டகர்
உய்ந்தார் எவர் ஐயா?

என்று அறிவுரை கூறி மேலும் பேசினான்.

அந்த இராமன் உன்னைக் காட்டிலும் அதிகமான படை பெருக்குடைய கரனைக் கொன்றான். மிகவும் ஆற்றல் பொருந்திய விராதனை வதைத்தான். என் அண்ணனையும் எம்பியையும் அம்பால் அழித்தான். அவனையும் அவனுடைய தம்பியையும் எண்ணும் போது என் உள்ளம் கொதிக்கிறது. இதைக் கேட்ட இராவணன் சினம் கொண்டான்.

மாரீசன் இன்றும் எவ்வளவோ அறிவுரை கூறிப்பார்த்தான். இராவணன் அசையவில்லை. மேலும் கடுங்கோபம் கொண்டு, நான் சொல்வதைச் செய்யாவிட்டால் உன்னை என் வாளால் வெட்டிக் கொன்று விடுவேன் என்று வாளை உருவினான்.

மாரீசன் மீண்டும், உனது நன்மைக்காகத்தான் கூறினேன். எனது உயிருக்குப் பயந்து இதைக் கூறவில்லை. நாசம் வந்துற்ற போது நன்மையும் தீமையாகவே தெரியும்.

உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறுவாய் என்று தனது பேச்சை முடித்தான்.

சீதையை மாயமான் கவர வேண்டும். நீ ஒரு பொன்மான் உருவத்துடன் சீதையைக் கவர்வாய் என்றான் இராவணன்.

மாரீசன் மாணிக்கக் கால் தன்னைக் கொண்ட பொன் மானாகச் சீதை முன் வந்து நின்றான்.

சீதை அந்தப் பொன் மானைப் பிடித்துத் தரும்படி இராமனை வேண்டினாள். இலக்குவன், அது மாய மான் பொய் மான் என்று கூறி எச்சரித்தான். இருப்பினும் மானைப் பிடித்துத் தரும்படி, சீதை வற்புறுத்தினாள்.

இராமன் தனது வில்லை எடுத்துக் கொண்டு மானைத் தொடர்ந்தான். மாய மான் இங்கும் அங்கே பதுங்கி ஓடிக் கொண்டு இராமனை வெகு தூரத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டது.

இராமனும் இந்த மானைப் பிடிக்க அது அகப்படாது என்று கருதி தனது பகழியைச் செலுத்தினான்.

அந்த மைக்கற் மேனிப் பழகுமும்
மானின் மீது பட்டு அதன் உயிரைப்
ப் போக்கியது.

மாயமான் ~~அரக்~~ உயிர்
போகுமுன் அரக்கனாக வடிவத்
தில், சீதா, லக்ஷ்மணா என்று உல
கம் அதிரும் ஓசையுடன் குரலில் இராமன்
குரல் போன்று வாக்கக் கூவி
உயிர் விட்டான்.

இராமனுடைய கோதண்டத்
தின் அம்பு இங்கு வந்தவானின்
திரும்பி முன்னையனை நோக்கிச் சி
க்கு வந்துவிட்டது.

மாயமானின் குரலைக்
கேட்டு சீதை வருந்தினாள். இராம
னைத் தேடிச் செல்லும்படி இலக்
குவனை வற்புறுத்தினாள். இலக்
குவன் எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறி
யும் சீதை கேட்கவில்லை. வேண்
டா மனதாய் இலக்குவன் தனது
வில்லை எடுத்துக் கொண்டு இராம
னைத் தேடிச் சென்று விட்டான்.

இந்த இடைவேளையில்
இராவணன் துறவி வேடத்தில் சீதை
இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றான்.
சீதையைக் கண்டான். சீதை,
துறவியைக் கண்டு உபசரித்தாள்.

இராவணன் [illegible], ஆழ்ந்த சிந்தனையைப் பயன்படுத்தி, உண்மை உருவை ~~[illegible]~~ காட்டி சீதையை நிலத்தோடு பெயர்த்து எடுத்து விமானத்தில் வைத்துக் கொண்டு கிளம்பிவிட்டான்.

சீதை கதறினாள். புலம்பினாள். அந்த சமயத்தில் சீதையின் புலம்பல் குரல் கேட்டு, சடாயு வந்தான். இராவணனுடைய தேரின் முன் சென்றான். அவனை வழிமறித்துத் தேரைத் தடுத்தான்.

இராவணனுக்கும் சடாயுவுக்கும் கடும் போர் நடைபெற்றது. ~~[illegible]~~ இராவணன் தொடுத்த அம்புகளை எல்லாம் சடாயு தடுத்தான். அரக்கனுடைய தேர் வில் ஆகியவற்றைச் சிதைத்தான். இராவணன் தனது ~~[illegible]~~ சிவன் கொடுத்த தெய்வீக வாளைக் கொண்டு சடாயுவின் சிறகுகளை வெட்டி வீழ்த்தினான். சடாயு சோர்ந்து போய் கீழே விழுந்தான்.

இராவணன் சீதையைக் கொண்டு சென்றுவிட்டான்.

இராமனைத் தேடிச் சென்ற இலக்குவன் அண்ணனைக் கண்டு வணங்கினான். சீதையின் துன்பத்தைக் கூறத் தயா .... கினான்.

றைந்து நடந்ததைக் கூறினான். அப்பொழுதுதான் மாரீசன் குரல் சீதையைப் பிரிக்கச் செய்த சூழ்ச்சி என்று உணர்ந்தான் இராமன். விரைந்து சீதை இருந்த இடத்தை அடைந்தார். அங்கு அவளைக் காணாமல் கலங்கினார்.

தேரின் தடங்கள் தெரிந்தன. சிலர் தேரோடு சீதையைத் தூக்கிச் சென்ற தடையத்தையும் கண்டனர். இருவரும் தெற்கு நோக்கிச் சென்றனர். இரண்டு யோசனை தூரம் சென்றதும் வின்னைக் கொடி ஒன்று விழுந்து கிடந்ததைக் கண்டனர். பின்னும் சென்றனர். வில் ஒன்று ஒடிந்து கிடக்கக் கண்டனர். மேலும் நடந்தனர். ஒரு கவசம் அம்பறாத்தூணியும் கிடக்கக் கண்டனர். இன்னும் சிறிது தூரம் சென்ற பின் கவசம் தேர்ப்பாகன், குதிரை ஆகியவை இரத்தவெள்ளத்தில் மிதப்பதைப் பார்த்தனர். குண்டலங்களும் மற்றும்பல அணிகளும் கிடப்பதைக் கண்டனர். இறுதியாக சடாயு சிறகுகள் அறுந்து வீழ்ந்து கிடக்கும் இடத்தை அடைந்தனர்.

சடாயுவைக் கண்ட இராமன்
ஏக்கம் அடைந்து மனம்
வழிந்தெழுந்து புலம்பினான்.

இராமன் இப்படி வருந்தும்
போது சடாயு கண் விழித்தான்
இருவரையும் நோக்கினான்
அவர்களை அழைத்தான்.
உற்று நோக்கினான்.

வாதிவசத்தால் வாளைத் தூ
க்கினது. அதை மதியால் வெல்ல
வேண்டும். கண்ணாப் போர் அரக்கர்
என்றும் கணைகளைக் களைய
வேண்டும் என்று சடாயு கூறினான்.

இராமன் தழுதழுத்து எழு
ந்தான். அரக்கன் சீதையைத்
தூக்கிச் சென்றதையும் தன் தாதை
யான சடாயுவைக் கொன்றுயிராக்கி
ச் சென்றதையும் கண்டு இராமன்
கடும் கோபம் கொண்டான். ஆவேசம்
கொண்டு பேசினான்.

" பெண் தனி ஒருத்தி தன்னைப்
போதுவார் அரக்கன் பற்றிக்
கொண்டனன் ஏக இத் தோள்
ஏறக் குறுக்கல் செய்வார
என் தந்தை இறுதியான உலகங்கள்
இவற்றால் இன்னே
கண்ட யான் வில் கோளுடை
காளையும் மாறு இன்று தாங்கு

தாரகை உதிருமாறும்,
 தனிக்கதிர் பதிருமாறும்
பேர் அகல் வானம் எங்கும்
 பரந்து எரி பரக்குமாறும்
நீரொடு நிலனும் காலும்
 நின்றவும் திரிந்தவுமாம்.
வேரொடும் பறியுமாறும்
 வானவர் வாடியுமாறும்,

இக்கணம் ஒன்றில் நின்று
 எழு நோக்கு எழு மேல் கீழ்
மிக்கன போன்று தோன்றும்
 உலகங்கள் அழியுமாறும்
திக்குடை அண்ட கோளம்
 புதைந்தவும் திறந்து, நின்
பொக்குளின் உடையுமாறும்
 காண என பணியும் வேளை.

என்று இராமன் கோப வேசம்
கொண்டு தன் தனுவை உயர்த்
தினான். அந்தக்கணத்தான்
அவேசத்துடன் தனது அம்புகளை
~~[illegible]~~த் தொடுத்தால் உலகமே
அழியும், நிலை குலைந்து விடும், என
அஞ்சி சடாயும் இராமனை அமைதி
ப்படுத்தினான். இதுதல் கூறினான்.
" வம்பு இழைக் கொங்கை வஞ்சி
 வனத்திடைத் தமியள் வைக்க
கொம்பு இழை மானின் பின் போய்க்
 குலப்பழி கூட்டிக் கொண்டீர்,

அம்பு இழை வில்கால் செங்கை
ஐயன்மீர்! ஆயுங்காலை
உம்பிழை என்பது அல்லால்
உலகம் செய் பிழையும் உண்டோ?

அதலால் பணிவாய் அன்னை
அருந்ததி அனைய கற்பின்
காதலாள் துயரம் நீக்கி
தேவர்தம் கருத்து முற்றி
வேதநூல் முறையின் யாவும்
காரியம் நிறுவி வேறும்
நீதிநூல் உரைத்தி என்றான்
சேவடிக் கமலம் சேர்வான்.

என்று சடாயு இராமனிடம் எடுத்துக் கூறினான். இவ்வாறு கூறிவிட்டு வானுலகம் புகுந்தான்.

இராமன் மிக்க வருத்தத்துடன் இலக்குவனிடம் உரைத்தான்-

"அரசு தனை நின்றிலாத
அரக்கனின் ஆண்மை நீக்கேன்.
துறந்தனன் தவம் செய்தேனோ?
துறப்பனோ உயிரைச் சொல்வாய்?
பிறந்தனன் பெற்று நின்ற
பெற்றியால் பெற்ற தாதை
இறந்தனன்; இருந்தேன் யான்
என் செய்தேன் இளவல்" என்றான்.

இவ்வாறு மனம் நொந்து உருகிப் பேசினான்

இவ்வாறு இராமன் மனம் நொந்து கூறியதைக் கேட்ட இலக்குவன் பேசலுற்றான்:

"என்றும் இளையவர்
இறைவனை இறைஞ்சியானும்
ஈன்றியாய் விதியான் தன்மை
பழுதிலாளைந்து அன்றோ!
நின்று இனி நினைவது என்னே?
காருகங்கி அவ்வரக்கர் தம்மைக்
கொன்றபின் அன்றோ வெய்ய
கொடுமையர் ஒழிப்பது?" என்றான்.

என்று இராமனை அமைதிப்படுத்தினான்.

"அவ்வழி இளவல் கூற
அறிவனும் அயர்வு நீங்கி
இவ்வழி இளைய என்னின்
எளிமையைப் பாவது என்னா
வெவ்வழி பொழுதும் கண்ணீர்
விலக்கினன் விளித்த தானை
செவ்வழி உண்மையாலும்
திருத்துவம் சிறுவ! என்றான்.

இவ்வாறு இராமனும் இலக்குவனும் மன உறுதி பெற்றனர்.

ஆரணிய காண்டத்தில் நிகழ்ச்சிகள் வேகமாகச் செல்கின்றன. முனிவர்கள் சந்திப்பு, அவர்களின் முறையீடு.

அரசக்கூர கனிகள் நெருங்கியவை களா.
வழிந்து வந்து நின்றனர் தகராக்கு
வேண்டிய அவதாரத்தைக் கடமை தோராவ
பராஜுக்கு இங்கு அவசியமான
பணிகளைச் செய்வதாகக் கூறினர்.

அவர்களுடைய பக்தியும், பரிவும்
அப்படியும் அன்பும் பாராட்டி
இராமனை ஞானியர் சேர்க்கின்
றனர்.

இராப்பகலாகச் சிந்தித்து வரை
யாப்பர்கள், அவர்கள் இக்கூட்டம்
காரியத்தைக் கூறினர் காலத்தில், மேலும் மேலும்
பாவங்கள் நடந்து வருகின்றன;
இராவணனுடைய காரியங்கள்
மேலும், இவைகளைத் தடுக்க வேண்டும்
ஆகையால், இராவணனைப் போக்க
இராமன் அவதாரம் செய்ய வேண்டும்
என்று இருந்தனர் — அவர்களை அழிக்க
வேண்டும். இவ்வாறு பல சொல்லி தேவர்கள்
கூறினர். இராமனிடம் வந்து
வணங்கி, தேவர்கள் கூறினர். இது
கேட்டு அவர் அவதாரம் செய்ய
பெற்றிருக்கின்றனர்.

3. வானரங்களிடம் சென்றனர்.

இராமனும் லக்ஷ்மணனும் சீதையைத் தேடி தெற்கே நோக்கிச் சென்றார்கள். சபரியை சந்தித்தனர். பம்பையாற்றை அடைந்தனர். பிறகு அங்கிருந்து மேலும் சில தூரம் சென்றனர். அக்கிரீவன் இருக்கும் இடத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

அக்கிரீவன் அவர்கள் இருவரும் வருவதைக் கண்டு பயந்தான். வாலியால் அனுப்பப்பட்டவர்களோ என்று சந்தேகப்பட்டான். அப்போது அனுமன் அவனுக்கு இது தன் காரியம் என்று பார்த்து மாறுவேடத்தில் வந்து இராம லக்ஷ்மணர்களை சந்தித்தான்.

இந்த சந்திப்பு ஒரு முக்கியமான சந்திப்பாகும். அன்று முதல் அனுமன் இராமனுடைய தொண்டனாகச் செயல்பட்டான். இன்று இராமன் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் அனுமனும் இருக்கிறான். இராமனைப் பற்றிக் கூறுமிடங்களில் எல்லாம், இராமனுடைய கதையைப் படிக்கும் இடங்களில் எல்லாம் அனுமனும் ஒரு ஓரத்தில் தங்கி அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது நமது நம்பிக்கை.

அனுமன் இராம லக்குவனர்
களைச் சந்தித்து அவர்களுடைய
கதையைக் கேட்டு, சுக்கிரீவ
னிடம் அழைத்துக் கூறி, இராமன்
சுக்கிரீவன் சந்திப்பு ஏற்படு
கிறது. அனுமனுடைய உருவை
யும் செயலையும் கண்டு இராமனே
வியப்படைகிறான். "மறைக
ளையும் அறிவையும் அறிய முடி
யாத பெருமளை கொண்டுக் கொ
ண்டிருக்கிறது என்று இராமபிரான்
அனுமனைப் பற்றித் தனது தம்பியிடம் கூறுகிறான்.

அனுமன், இராமனைச் சந்
தித்துப் பேசிவிட்டு சுக்கிரீவனிடம்
சென்றான். "தன்னுடைய புயவலி
மையால் உலகை வெல்லும் பெரு
வலிபடைத்த வாழ்வைக்கும் ஆழியான்
தசரதன் மைந்தர்கள், பேர் அறி
வாளர், அழகினர், ஊழியர், வலி
யின் அவர்கள் உனக்கு அரசு
தந்து உதவுவார். அவர்கள்
"தூயவர்! கருணையின் நெறியினர்
நெறியவரில்
பேதியா நிலைமையார், வேதியும்
பெருமையார்
போதியாது அளவிலா உணர்வினர்
புகழினர்
காதிசெய் தருமத்தின் கடவுள் ரவம்
பண்டையினர்

என்றும், நாடகக் கதைப் போதல்
காண் வகை வரையுள்ள இராமன்
வாழ்க்கையும் எடுத்து அக்கிரீவனி
டம் கூறினான்.

அக்கிரீவன் இராமனைச் சந்
தித்தான். அவனுக்கு மட்டுமன்றி எரு
மகிழ்ச்சியும் தெளிவும் துணிவும்
ஏற்பட்டது. இனி நாம் வெல்வது உறுதி
என்று தெளிந்தான்.

"தேறினேன், அமரர்க்கு எல்லாம்
 தேவராம் தேவர் அன்றே
மாறு இப்பால் வந்தார் மானிடர்
 ஆதி மன்னோ
ஆறு கொண்ட சடிலத்தானும் அயனும்
 என் இவர்கள் ஆதி
வேறு உள குழுவை எல்லாம் மானுடம்
 வென்றது அன்றே"

என்று கூறி மகிழ் தெளிந்தான்.
 அதைப் பற்றி மேலும் கம்பர்,
"கட்டம் அத்துக் குறைதலின்றி, குறித்தது
 ஊர் எய்தக் கேட்டுப் புன்னான்
[illegible]
 [illegible]
கேட்கின்றார் கல்வி யோகம் ஆனவே
 கிடைத்தது அத்தார்"
என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இராமனும், சுக்கிரீவனும்
தங்கள் கைத்தலங்களை ஏந்திக்
சான்றாக வைத்து அவரவர் கரு
ணைய தடங்கைகளைத் தீண்டிக்
கொண்டு, பரஸ்பர உதவி
செய்து கொள்வதென உறுதி கொண்டு
உடன்பாடு செய்து கொண்டனர்.

இராமன் தன் வல் திறனா
ல் வாலியைக் கொன்று, சுக்கி
ரீவனுக்கு அரசையும் அவனு
டைய தாரத்தை பெறுவதற்கு வேண்
டும், சுக்கிரீவன் தனது வானரப்
படைகள் மூலம் சீதையைத் தேடிக்
கண்டுபிடித்து சீதையை மீட்பத
ற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்
பது உடன்பாடு. இராமன்:

"மற்று இனி உரைப்பது என்னே
வானிடை, மண்ணில், நின்னைச்
செற்றவர் என்னைச் செற்றார்;
தீயரே எனினும் உன்னோடு
உற்றவர் எனக்கும் உற்றார்;
உன் கிளை எனது, என் காதல்
சுற்றம் உன் சுற்றம்; நீ என்
உயிர்த்துணைவன்" என்றான்.

இராமன் இவ்வாறு கூறியதை
க்கேட்டு அனைவரும் மகிழ்ந்தனர்
அனுமன் வணங்கி வாழ்த்தினான்.
அனைவரும் சுக்கிரீவன் இருக்கையை
அடைந்தனர்.

வாலியின் வரலாறு:

வாலி என்பவன் வானரங்களின் வன்மை படைத்தவன் - சிவனடியான் - இராவணனையே வாலிலே கட்டி ஆட்டியவன் - அவன் இந்திரன் புதல்வன் - வாலி, தன்னை எதிர்த்துப் போர் புரிபவனுடைய பலத்தில் பாதி தான் பெறும் வரம் பெற்றவன் - எனவே வாலியை யாராலும் வெல்ல முடியாத அளவில் வல்லமை பெற்றவன்.

மாயாவி என்னும் அசுரன் அவன் வாலியுடன் போர் புரிய வந்தான். இருவரும் கடும் போர் செய்தனர் - மாயாவி தோற்றுப் போய் ஒரு பிலத்துள் புகுந்தான் - வாலியும் அவனைத் தொடர்ந்து சென்றான். இராண்டே காவல் ஆண்டுகள் கடந்தன - வாலி திரும்பவில்லை - சுக்கிரீவன் துயருக்குள்ளானான். கல்லை கொண்டான் - யாரும் பிலத்துட் புகுந்த அண்ணனைத் தேடுவேன். என்று புறப்பட்டான்.

கிட்கிந்தையின் பெரியோர்கள் பலரும் கூடி சுக்கிரீவனைத் தடுத்தனர் - அனைவரும் அவனை வற்புறுத்தி அரசனாக்கினார்கள். மாயாவி திரும்பவந்தால் என்னசெய்வதென பயந்து ப்பிலத்தின் வாயைப் பெரிய கற்களை வைத்து அடைத்தனர் - மாயாவியைக் கொன்றுவிட்டு வாலி திரும்பினான் - பிலத்தின் வாயில் மூடப்

பட்டுக்குப்பைக் கண்டு வெருண்டான். அந்தக் குத்துக்கல்லைத் தாவால் எறிந்து திறந்தகை கொண்டு வெளியே வந்தான் வாளினையும் கொண்டதும் அக்கினிவன் வணங்கினான். அதனை அவனிடம் ஒப்படைத்தான். இயமனும் வாள் அக்கினிவன் மீது ஆறாத கோபம் கொண்டான். அவனை அமுக்கத் தாக்கினான். எங்கு ஓடினாலும் அடித்துத் தாக்கினான். அக்கினிவ னுடைய மனைவி உருவை யெல்லாம் வாளால் கொத்திக் கொண்டான்.

அக்கினிவன் தப்பித்து ஓட விட ஐந்து தெரிக்க ஓடு, ஓடாதே பயல், 'வாள் சூரசாபத்தால் வாழமுடியாது. உன்னைத் தொலைக்கும்வரை இங்கே நில் விடமாட்டேன், என்று வாள் - அக் கினிவன் தலையைப் பிரமனிடம் அரிவாளால் எறிந்து வைத்தான்.

அவர் தன் சூரிய கதையை முடிவையாகக் கேட்பீர் பிரமனே

'உலகம் சுழ்ந்தோடு எழும் வந்து
அவன் உயர்க்கு உதவி
வாழும் எண்ணிலும், வாள்வீட
வானியான் விடுத்
தலைமையோடு இன்று தாரமும்
உனக்கின்று தருவேன்
புலமையோய்! அவன் உரைபாடம்
கேட்டு என்று புகன்றான்.

உலகமனைத்துந் திரண்டு
வந்து அந்த வாலிக்கு உதவிக்கு வந்
தாலும் என்னுடைய வில்லின் வாளி
யால் அவனைக் கொன்று உனக்கு
வானரத்தலைமையோடு, உனது
தாரமும் மீட்டுத் தருவேன், ~~[illegible]~~
அந்த வாலி இருக்குமிடத்தைக் கா
ட்டு ~~[illegible]~~ என்று இராமன் சுக்கி
ரீவனிடம் கூறினான்.

இதைக் கேட்டதும் சுக்கிரீவ
னும் அவனுடைய நண்பர்களும் மிக
மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பின்னர்
அவர்கள் இராமனை விட்டுத் தனித்திருந்து ஆலோசி
த்தனர். "வாலியைக் கொல்
லும் ஆற்றல் இராமனுக்கும் அவ
னுடைய கோதண்டத்துக்கும் உள்ள
தோ என்று சந்தேகப்படுகிறாய்
அந்த ஐயம் வேண்டாம். இராமனி
டம் சங்கு சக்கரக் குறிகள்
உள்ளன. அவன் திருமாலேயாகும்.
அறத்தை நிலை நிறுத்த வந்ததாக
உலகில் அவதரித்துள்ளான் என்றும்
~~[illegible]~~ அவனுடைய
ஆற்றலைக் காண வேண்டுமானால்
அதற்கு வழியுண்டு. மராமரம்
ஏழையும் அவனுடைய ஒரே அம்பு

தொணணக்குச் செல்வைதப் போர்
என்று கூறினான் மோடி.

அனைவரும் அதைச்
சசி என்று கூறி ஆண்டவனிடம் சென்று
கூறினார். ஆண்டவனும் புன்சிரிப்பு
டன் கல்வியில் நோக்கி நோக்கி தொகா
ன்று அவர்களுடன் சென்றான்.
அம்மரக்கன்னாக்க கண்டான்.
அம்மரக்கிளையின் மீது ஆண்டவன் தனது
கையை வைத்தான். அக்
கணம், உலகம் நடுங்கும் படியாக
ஒரு அச்சாமரக் கொம்பு ஊடு
ருவாச் சென்று திரும்பியது.

அக்கினிவன் ஐயம் நீங்கி ஆண்ட
வனை பெரு மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்
தினான், வணங்கினான். வையம்
நீ, வானும் நீ, மண்ணும் நீ, மனதின்
மேல் ஐயன் நீ, அழிமேல் அழிவாழ்
வைகய நீ செய்யதி அனைய அக்
கேவம் நீ, அழகேயான உய்ய வந்து
உதவினாய் உலகம் உய்ந்து உதவி
னாய். உன்னை இந்நாள் வாடிந்து
உதவினார் வாழியர், என்று
போற்றிப் புகழ்ந்து பாராட்டினான்.

அனைவரும் சேர்ந்து அடுத்த
வேலையை கவனிக்க எழுந்தனர்.

கோட்டு எனும் புகலாறா.

அடுத்த செய்யுள்,

"கொடுந்திறல் வாலியைக் கொன்று கோமகன்
கடும் கதிரோன் மகன் ஆக்கி, தைவள்ர்
நெடும்படை கூட்டுவான் அன்றி நோக்கடந்து
அடும்படை அரக்கர் தம் இருக்கை ஆணையாய்.

வல்லமை மிக்க வாலியைக் கொல்ல வேண்டும். கதிரோன் மகனான சுக்கிரீவனை கிட்கிந்தையின் அரசனாக்க வேண்டும். மிகுந்த வானர நெடும்படையைக் கூட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் அரக்கர் படை இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். அதற்கான வேலைகளைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று அனுமன் குறிப்பிடுகிறான்.

வலிமிக்க கிட்கிந்த பலவான். அவனுடைய வல்லமைக்கு ஈடு இணையில்லை. கொடுந்திறல் வாலி என்று கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

வாலிபால் செல்வோம் என்று இராமன் கூறுகிறான். இராமன் தன் கோதண்டத்துடன் செல்கிறான். கிட்கிந்தையை அடைந்தனர். இராமன் சுக்கிரீவனைப் பார்த்து,

நீ வாலியை அழைத்துப் போர் செய், நான் தனித்து நின்று வாலியின் மீது கணையை ஏவிக் கொல்வேன் என்று ஸ்ரீராமன். உடனே அச் சுக்ரீவன் வாலியைப் போருக்கு அறை கூவி அழைத்தான்.

வாலி [illegible] போருக் கெழுந்தான்.

ஞாலமும், நாற்றிசைப் புனலும் நாகமும், மேருவும் வெற்பிட மெழுவாய் நிற்கும் அச் சாலமும் ஆர்த்தனன்; கடலின் தான் தகட ஆலமும் அத்தனன் ஏவமும் அஞ்சவே என்று வாலி போருக்கெழுந்ததைக் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

வாலியை அவனுடைய மனைவி தாரை தடுத்தாள். தாரை பெரிய அறிவு பகுத்தறிவு மிக்கவள். மகா புத்திசாலி. வாலிக்குப் பயந்து ஓடி ஒளிந்து வாழ்ந்த சுக்கிரீவன் இப்போது அவ்வாலியுடன் போருக்கு வருகிறானானால், அதற்குத் தனிக் காரணம் இருக்க வேண்டும். துணையும் துணை பலமும் இருக்க வேண்டும். இராமன் என்பவன், வாலியைக் கொல்வதற்கு அக்கிரீவனுக்குத் துணையாக வந்திருப்பதாகக் கேள்வி

என்று கூறித் தாரை வாலியைத்
தடுத்தாள். வாலி மறுத்து. இரா
மன் மிக நல்லவன் - தம்பி தன் மீது
அளவற்ற அன்பும் பாசமும்
கொண்டவன் - அத்தகைய இரா
மன் சகோதரர்களாகிய
எங்களுக்கிடையில் உள்ள உள்
ளடையாள் தலையிடுவானா? நீ கவலைப்
படாதே தலையிட மாட்டான் -

“ தம்பியர் அல்லது தனக்கு வேறு உயிர்!
இம்பரின் இலது என எண்ணி எய்தவன்.
எம்பியும் யானும் உற்று எதிர்ந்த போர் இடை
அம்பிடை தொடுக்குமோ? அருளின் ஆழியான் -

என்று வாலி கூறிவிட்டு போருக்கு
எழுகிறான்.

வாலியும் சுக்கிரீவனும் கடுமை
யாக போரிட்டனர் - சுக்கிரீவன் பலத்த
அடி வாங்கி, அந்த அடி பொறுக்க முடி
யாமல் இராமனிடம் ஓடி வந்து விட்
டான். இருவருக்கிடையில் வேற்று
மை தெரியாமல் இருந்து விட்டேன்.
நீ, கழுத்தில் ஒரு பூ மாலை
அணிந்து கொண்டு செல் என்று
கூறி மீண்டும் போருக்குச் செல்லும்
படி கூறுகிறான். சுக்கிரீவனும்
அவ்வாறே அடையாளத்திற்கு மாலை
அணிந்து கொண்டு மீண்டும்

வாலியைப் போருக்கு அழைத்தான்
இருவரும் கடுமையாகப் போரிட்டு
க்கொண்டிருக்கும் போது
இராமன் அம்பு ஒன்றை
கணை தொடுத்து வாலி மீது
எய்தான் - வாலி மயங்கி
கீழே சாய்கிறான்

இதுவரையாரும் வெல்ல
முடியாத வல்லமை மிக்க வாலியை
இராமனுடைய கோதண்ட வாளி
கீழே சாய்த்து விட்டது.

இதுவரை எந்தப் போரிலும்
தோல்வியே கண்டறியாத
[illegible] வாலியை இராம
னுடைய கோதண்டத்தின் பாணம்
வென்று விட்டது.

வாலி தன் மார்பில் தைத்த
பாணத்தை இழுத்துப் பார்த்து
அது யாருடையது என்று கண்
டறிய முயன்றான். அது இராம
பாணம் என்பதைக் கண்டான்.

“மும்மைசால் உலகுக் கெல்லாம்
மூலமந்திரத்தை முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும்
தனிப்பெரும் பதத்தை தானே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும்
மருந்தினை இராமன் என்னும்

செம்மை சேர் நாமம் தன்னைக்
கண்களில் தெரியக் கண்டான்

என்று கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

~~[illegible]~~ தனது மனத்தில் பாய்ந்த கணையால் இராமனுடைய பெயரைக் கண்டவுடன் வாலி வெட்கம் கொண்டான் நாணமடைந்தான். வெம்புடச் சிந்தித்தான். இது அறம் தானா என்று எண்ணம் கொண்டான்.

~~[illegible]~~ வாலி மீது இராமன் அம்பு தொடுத்தது சரிதானா, அறந் திறம்பாப்பட்டதா, நியாயம் தானா, என்றெல்லாம் அறிஞர்களுக்கிடையில் விவாதம் இன்று வரை நடந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

இல்லறம் துறந்த நம்பி
எம்மனோர்க் காகத் தங்கள்
வில்லறம் துறந்த ~~[illegible]~~ வீரன்
தோன்றலால், வேத நன்னூல்
சொல்லறம் துறந்திலாத
சூரியன் மரபும் தொல்லை
நல்லறம் துறந்தது என்னா
நகை வர நாண் உட்கொண்டான்

என்று வாலியின் நிலையைப் பற்றிக் கம்பன் குறிப்பிடுகிறார்.

௱
100. காமன் வாழ்வின் இருளில் வாழ்ந்தன்
மனம் காமனைப் பற்றித்
தொடக்கு பல கேள்விக் கணை
களைத் தொடுக்கிறான்.

எனக்கில் வைத்திருந்த காம
பாணத்தைத் தான் மையமாய் வைத்து
த்து பிடித்துக் கொண்டு, அருகில்
நின்று கொண்டிருந்த காமனைப்
பார்த்து மனம் கேட்கிறாய், என்ன
செய்கிறாய்?

காமனையும் மாயும் காத்து மன
உயர்த்து வைத்திருக்கும் தாயவன்
தடாதன், அவ்வுடைய வாழ்த்தன்
கீ, பாதன் மேல் கோபமில்லை, யாரு
செய்யும் தீமை கணைத் திருத்து,
கொல்லவர்களைக் காக்க வேண்
டுமவன் கீ, நீ செய்தது தீங், காண
நில்லையா? கொல், கள், காமம்
ஏம், காமம், காமக் கணை மயல்
வாய் உனக்கு தோன்றும்? இந்த உயிர்
களை வைக்கும் கல் இப்படி செய்து
விட்டாயே? அவ்வியல் தருமம் எல்
லாம் உனக்கு நெஞ்சில் உதித்தவர்
களுக்கு உடைமையானதன்றோ?
உனது அவா பேராசை மனை, ஆண்
கள் பெண் அன்னத்தை, அவர்
நின்வைக்கு தேவையை பறித்து மன்னர

உனக்கு வேண்டியவர்களாக இரு-
க்கும் போது. அதில் வருவன்பிது
துணைகளை தொண்டு மனநிறைவின்
பிரதிபலிக்கின்று வாழ்வை
வளர்த்து அர்ப்பணித்து தருவது
ஆகுமா? அதற்கு வேறு என்ன
பெயர் சொல்வது.

சேவை செய்து தவம் அன்று,
முறையன்று? மெய்மையான
தவம் அன்று? சின்னமன்றுக்கு
சாதன் பாதம் அன்று. சாதன் உன்
பாதங்களுக்கு - பண்புடன் நிற்கு
சாந்தியால் நடைமுறைச் சிந்தை
செய்தல்.

எல்லோருக்கும் பாகுபாடு
இன்றி கடமைகளைச் செய்வது
தானே அளந்தெடுக்கப்பட்டது. பாத
பட்சம் காட்டுவது வருபவருக்கு உதவி
செய்வது அறம் ஆகுமா?

உன் பக்தியை நிரூபிக்க
சாதனைக்கு பொருள் வழங்கும்
பாவனைக்கு வாழ்நாள் சீர்த்தனை.
சிக்கலாக்கு இறுதியில் பிரதி
செய்வது என்ன பயன் சேவையோ?

சிந்தனைக்கு உள்ள உணர்க
சேவைப் போல் உன் செய்கையால்

இவனுக்கும் எனக்கும் என்ன பகை ஏற்பட்டுவிட்டது?

மற்றொருவன் வலிந்து என்னை போருக்கு அழைத்தான். ~~சுக்ரீவன்~~ அவனை எதிர்த்துப் போர் செய்யத் துணிந்தேன். அப்போது நீ மறைந்து நின்று என் ~~தோளை~~ உயிரை எடுத்தாய். இப்போது நான் அதர்மம் செய்தவனைப் போல் நிற்கிறாயே?

ராம: பெருமையும், உனது முன்னோர்களின் பெருமையும் நீதியும் சிறிதும் நீ போற்றவில்லை. நீ வாலியைக் கொல்லவில்லை. மன அற வேலியை — அதர்மியான வேலியை அழித்துவிட்டாய்.

உன்னுடைய தாரத்தை வேறு ஒருவன் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டான். அதனால் உன்னையே உன்னால் வில் வின்மைப் பழுதாகிவிட்டது. மறைந்து நின்று நிராயுதபாணி மீது அம்பு தொடுக்கத்தான் உனது வில் பயன்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு பலவாறாகக் கூறி நல்கள் அமைதி இராமனுடைய ஸ்ரீராமனை வாலி கண்டனம் செய்து பேசினான்.

வாலி கூறியவற்றிற்கு பதில் கூறி

காவலன் பேசுகிறான்.

மாயாவி என்னும் அசுரனோடு போரிட்டுக்கொண்டு பிலம் புகுந்தீ கிண்ட நான் வேற்றாள் அவ- சுக்கிரீவன் தானும் பிலம் சென்று அண்ணனுக்கு உதவி செய்வேன்- அவன் மாண்டால் நானும் மாள்வேன் என்று கி செய்து பிலத்தினுள் போவதற்குத் துணிகிறான். அப்போது நாட்டில் உள்ள படைத்தலைவர்களும் முதியோர்களும் அமைச்சர்கருத்து, வாலி இனி வருவதாகத் தெரியவில்லை. மாயாவி அண்ணனைக் கொன்றிருக்கலாம் என்று கருதி சுக்கிரீவனுக்கு அரசப்பட்டம் சூட்டினார். நீ திரும்ப வந்த போது உன்னை வணக்கி அரசை உன்னிடம் உன் தம்பி ஒப்படைத்தான்: நீ கோபம் கொண்டு அவனை அடித்துக் கொல்ல முயன்றாய். அவன் தப்பித்து, நீ செல்ல முடியாத மாதங்க மலைக்குச் சென்று தங்கினான். அத்துடன் அவனுடைய மனைவி உருமையை நீ சேர்த்துக் கொண்டு பெருந் தமிழ்க்கி மனையாள் மாட்சியைக் கெடுத்தாய். இதனால் அக்கினியின் சாட்சி அன்புக்குரிய வானரக் கூட்டத்தால், இதா வர்க்கங்களையும் நாயிலையும்

பாதுகாப்பது, தீது தீர்ப்பதும் எனது கடமை என்று கருதி வேலை- என்று பதிலிறுத்தான்.

இராமன் கூறியதற்கு வாலி பதில் கூறிய போது, தம்பிக்கு அவன் செய்த தீமையைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை- அந்தத் தவறை உணர்ந்தான் என்று தெரிகிறது. தம்பி மனைவி ருமையைச் சேர்த்துக் கொண்டது பற்றி, அது என் உள்ளில் வடுக்கும், என்று நியாயப் படுத்தி -

“மனமும் இல்லை மறை நெறி வந்தன,
இனமும் இல்லைக் கெடுகுலத்தன:
உணர்வு சென்றுழிச் செல்லும் ஒழுக்கலால்
நினையும் செய்யும் இணையின போயவால்”

என்று வாலி கூறினான்.

இராமன் பின்பும் வாலிக்கு அவன் செய்த தவறைச் சுட்டிக் காட்டி அறிவுரை கூறினான்.

நல்ல நெறியால் நின்று வாழ்க்கைப் பறவையும் கூட வீடு பேறு பெற்றிருக்கிறது. நீ கல்வி அறிவு பெற்றவன் வேதங்கள் கற்றவன், நீ அறியாத நெறி எதுவுமில்லை உன்னுடைய அழிந்த நிலை பக்தி காரணமாக வானரங்களும் பஞ்ச பூதங்களின் அருளும் பெற்றிருக்கிறாய். உனக்கு ஈடானவர் உலகில் யாருமில்லை-

தக்க இன்ன தகாதன இன்ன என்று றுக்க உணர்வும் இயல் உயர்ந்தோ மக்களும் வாழ்ந்தே, மறுமன் நெறி புகக்கேவல் அவ்வலங்கும் புத்தேளிரே என்றும், "எக்கெந்து யாவர்க்கும் வாணையானால் வரும் மேன்மையும் கீழ்மையும்" என்றும் எடுத்துக் கூறி வாலிக்கு அறிவுத் தெளிவை ஏற்படுத்தினான். இராம இலக்குமண மைந்தரான உண்மையை உணர்ந்து வாலி எடுத்துக் கூறினான்.

இயலும் மாறாக நின்று எண்ணே அம்பு தொடுத்தது என்று வாலி கேட்டான்.

~~அதற்கு~~ அதற்குத் தோள்வலிக்கு இராமன் பதில் அளிக்கலானான். ~~இந்த~~ இலக்குவன் பதில் கூறினான். மேலே உன் தம்பியைக் கொண்டு சரணடைந்தான். ~~அவனைக் காப்பதாக உறுதியளித்து~~ மேலும் மேலும் யில்லாத உன்னைக் கொன்று உன் தம்பியைக் காப்பதாக உறுதியளித்தான். அத்துடன் உன்னை நேரில் கண்டால் நீயும் சரணடைந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று கருதி மறைந்து நின்று அம்பெய்தான் என்று இலக்குவன் கூறினான்.

அதன் பின்னர் வாலி தெளிவு பெற்று, "அறத்தின் அழியச் செய்யான் புகழுடை அண்ணல்" என்று எண்ணி,

"தாய் என உயிர்க்கு நல்கித்
தருமமும் தகவும் சால்பும்

அ அச்சம் உருவே பெருமான் கிளர்ந்து [illegible]
ஐயன் தன் பதமலர் தலை நமர
அனுமன் பணிந்தான். ப. 505

ப. 512
இ புகழ்ச்சியின் பின்னர் [illegible] கோமகன்
புகழ்ந்தான்.

9. சேதுக்கரை

நீயென நின்ற நம்ப! நெறியினின்
நோக்கும் நேர்மை
நாயென ~~[illegible]~~ நின்ற எம்பால்
நவை அற உணரலாமே
தீயன பொறுத்தி! என்றான்
சிறியன சிந்தியாதான்.

என்று அப்பன் இயம்புகின்றான்.

அத்துடன் வாலி

ஆவி போம் வேளை வாய் அறிவு தந்து
அருளினாய்
மூவர் நீ! முதல்வன் நீ, முற்றும் நீ
மற்றும் நீ
பாவம் நீ! தருமம் நீ பகையும் நீ
உறவு நீ.

என்று இராமனைப் போற்றி வணங்கினான்.

தன்னைக் கொன்றவர்களுக்கே அறிவுரை கூறி விட்டு வாலி தன் கையால் இழுத்துப் பறித்துக் கொண்ட கணையைக் கை விட்டான். அது அவனுடைய மார்பை உருவிச் சென்று கடலிலே படிந்து மீண்டும் இராமனுடைய அம்புப் பெட்டியை அடைந்தது.

வாலி வானுலகு சேர்ந்தான்.

9. சேதுக்கரையில்.

வானரப்பெரும்படை கிட்கிந்தையிலிருந்து கிளம்பி, மலைச் சாரல்கள் வழியாகவே பயணித்து நாட்கள் நடந்து தென் திசைக் கடலை சேதுக்கரையை அடைந்தார்.

இலங்கை ~~நீ~~ அனுமன் இட்ட தீயினால் வெந்து போனது. இராவணன் நகரை முன்னைக் காட்டிலும் அழகாகப் புதுப்பித்தான். இராவணனுடைய சபை கூடியது. அச் சபையில் வானரம் இட்டுச் சென்ற இழப்பு பற்றி பலத்த வாதம் நடைபெற்றது. வீடணனுக்கும் இராவணனுக்கும் கருத்து மோதல் ஏற்பட்டது. வீடணனை வெளியே போ என்று இராவணன் விரட்டி விட்டான். வீடணனும் தனது நண்பர்களுடன் இலங்கையை விட்டு வெளியேறி இராமனிடம் வந்து சரண் புகுந்தான்.

இராமன் தனது நண்பர்களுடன் கலந்து பேசி, வீடணனைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு, இலங்கைக்கு மன்னனாக முடிசூட்டி, தனது சகோதரனாகவும் பாராட்டினான்.

குகனொடு ஐவர் ஆனோம் முன்பு
பின் குன்று சூழ்வான்
மகனொடும் அறுவர் ஆனோம்;
எம் உழை அன்பின் வந்த
அகன் அமர் காதல் ஐய!
'நின்னொடும் எழுவர் ஆனேம்;
புகல் அருங் கானம் தந்து
புதல்வரால் பொலிந்தான் நுந்தை

என்று பாராட்டி இராமபிரான் விடணனைத் தனது அருமைச் சகோதரனாக ஏற்றுப் பாராட்டினான்.

இராம - இராவணப் போரில் விடணனுடைய துணையும் ஆலோசனைகளும் இராமனுடைய வெற்றிக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது.

இப்போது வானரப் பெருஞ் சேனை இலங்கை செல்வதற்குக் கடலைக் கடக்க வேண்டும். அதற்காக வருணனை வேண்டுமாறு விடணன் ஆலோசனை கூறுகிறான். இராமன் கடற்கரையிலே தர்ப்பைப் புல்லைப் போட்டு அதில் படுத்து வருண ஜபம் செய்தான். ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து ஜபம் செய்தும் வருணன் வரவில்லை. இராமனுக்கு

கோபம் வந்துபட்டது.

"பாரம் நீங்கிய சிலையானன்
கோவணன் பரிப்பத்
தாரம் நீங்கிய தன்மையன்,
ஆதலின், தகைசால்
வீரம் நீங்கிய மனிதன் என்று
இகழ்ச்சி மேல்வானாய
ஈரம் நீங்கியது எளிதடல்
அம்; என இசைத்தான்."

இன்னும் நாட்டை இழந்தவன்; காட்டுக்கு வந்து அலைந்து திரிபவன், செல்வமும் செங்கோலும் இல்லாதவன், படையும் பரிவாரங்களும் இல்லாதவன், வல்லமையால்லாத வில்லைக் கொண்ட ஒன்னாவன்: கோவணனைப் பகைத்து தான் தாரமும் இல்லாதவன். மனைவி கொண்ட மெய்த்துணைவர் ஆயினும் அவர்களிடம் ஒன்றுமில்லை என்று பின் அவரை யாரும் மதிக்க மாட்டார்கள். இது மக்கள் இயல்பு. எனவே வருணன் கடலரசன் தனக்கு மரியாதை கொடுக்கவில்லை. அருகாமல் வேண்டியும், வரவில்லை. என்று இராமன் கோபம் கொண்டான்.

* மனித இயல்புகளை கம்பர் இங்கே குறிப்பிடுகிறார். கம்பர் பல அரிய உண்மைகளை இவ்வாறு பல இடங்களிலும் குறிப்பிடுவதும் காண்கிறோம்.

கோபம் கொண்ட காமன்
அக்கினிடமிருந்து தனது வில்
லை வாங்கி கடவுளிடம் தனது கணை
யைத் தொடுத்தான்.

கடல் கலங்கிற்று. மீன்கள்
அழிந்தன - பாய்மரக்கலங்கள்
எல்லாம் தடுமாறின - கிரகங்கள்
சிதறி தவம் செய்த முனிவர்கள்
எல்லாம் நிலை குலைந்தனர்.
இன்னும் வருணன் வற்றாது கண்டு.
காமன் தனது கோதண்டத்தின்
மேல் சுடுகின்ற படையை ஏவினான்.

மழைக் கிளர்ந்தன. உலகின்
ஆறுகள் எல்லாம் தீர்ந்து போயின.
இயற்கைச் சூழல் நிலை குலைந்து.
மக்கள் எல்லாம் ஏது செய்வதறியா
மல் தவித்தனர். வருணன் வாயுவர்
ந்து அழுகின்றான். காமனிடம்
சரணடைந்தான். அபயம் கேட்
டான்.

நீ என்னை நினைத்த போது நான்
தொடுத்ததில் தொடுங்கடல் மழை
யின் இருக்கிறேன். நான் அறிந்தேன்.
இங்கிருந்து தேவர்க்கு கோரமாக்
விட்டது. நீ இன்றால் இந்த உலகம்
என்னவாகும். நீ உலகெல்லாம்
நாயகன்.

இருந்தி, அணைத்துக்கிடவே, அவ்வளவையெல்லாம் கிடவே, உழுந்தி, உடைபுக்கிடவே, அவற்றின் உரையும் உயருங்கிடவே. உன் ~~[illegible]~~ னை என்னால் மறக்க முடியுமா?

அண்ணனாகி, அத்தனாகிடவே, அவ்வளவையெல்லாம் கிடவே, பண்ணும் கிடவே, மண்ணும் கிடவே, பெரும் கிழவும் கிடவே, உன்னை நினைத்து என்பது எப்படி சாத்தியமாகும். நான் ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால் பொறுத்தருள வேண்டும். இயன சிறியோர் செய்தால் பொறுப்பதே பெரியோர் செய்கை என்று வணங்கி அபயம் கேட்டான்.

இராமனும் மனமிரங்கி, ~~[illegible]~~ கடலரசனுக்கு அபயம் அளித்து, தான் தொடுத்த கணைக்கு இலக்கம் யாது என்று கேட்டான்.

மன்னவ, மருகாந்தாரம் என்னும் தீவில் வாழ்வோர், அவர் சத்த கோடிக்கும் மேல் இருப்பர். அவர்கள் அசுரர்கள். அவர்கள் உலகை எல்லாம் தின்று தீர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் எனக்கும் தீயோர். அவர்கள் மேல் உனது கொடுங்கணையை விடுவாயாக என்று கேட்டுக் கொண்டான்.

அவ்வாறே ராமன் தனது கணையை அந்த அனுமாரின் மீது ஏவினான். கணையும் அந்த அனுமாரின் அழுத்து விட்டு, ராமனிடம் திரும்பியது.

"வந்தவன் மேல் வந்து நின்றும் திசையை உடையார் மாட்டே திரும்பி வரச் செய்தது அன்றே" என்று கம்பன் கூறுகிறான்.

அதன் பின்னர் தனக்கு வழி விடுமாறு ராமன் கடலரசனைக் கேட்டான். வழி விடுவதற்காகக் கடலைப் பிளந்தால் அன்று நீரின் சமச்சீர் நிலை சிதைந்து விடும். அதனால் உலகில் அனைத்து உயிர்களும் நிலத்திலும் நீரிலும் எங்கும் அலைகள் சேதப்பட்டு விடும். எனவே அணை மீது சேது என்னும் அணை கட்டி அதன் மீது நடந்து சென்று கடலைக் கடக்கவும் என்று கூறினான்.

"கல்லென வலித்து நிற்பன்
கணக்கில உயிர்கள் எல்லாம்
அல்லையின் உலர்ந்து வீயும்
கிடத்தி அன்று அருகா வண்ணம்
எல்லையில் காலம் எல்லாம்
ஏந்துவன் எளிதின்; எந்தாய்
செல்லுதி சேது என்று சென்று
மாயனைத் தொழுதான் வேலையாய்.

என்று வருணன் கூறி இராமனிடம் விடைபெற்றுச் சென்றான்.

இராமனும் சேது என்னும் அணையைக் கட்டும்படி உத்தர விட்டான். சேது அணையைக் கட்டியதால் இராமனுக்கு சேதுரா மன் என்னும் பெயரும் உண்டு.

சேது அணை கட்டி முடிந்ததும் இராமனும், லக்ஷ்மணனும் வானரத் தலைவர்களும் வீரர்களும் படைகளும் கடலைத் தாண்டி, இல ங்கை சென்றடைந்தனர்.

இராமாயணப் பெருங்கதையில் சேது அணை கட்டிய வரலாறு மிக முக்கியமானதொரு நிகழ்ச்சி யாகும். இங்கு அணைக்கட்டுதல் பற்றி யும் ஒரு சிறப்பான விவாதம் நடை பெறுகிறது.

இராமாயணக் கதை முழுவதும் இயற்கையைப் பார்க்கலாம், மலை கள், ஆறுகள், நீர்நிலைகள், மர ங்கள், பறவைகள், விலங்குகள் மற்றும் பஞ்சபூத இயற்கை சக்திகள் ஆகியன சார்ந்த அடர்கள் பற்றி எல்லாம் வாரியாகக் கூறுகிறார் கம்பன். எனவே இயற்கைச் சூழலைப் பாதுகாப்பது நமது முக்கிய கடமை கள் என்றார்கள்.

10- போர்க்களத்தில் இராமன்

இலங்கையின் போர்க்களத்தில் இலக்குவனுடைய வில்லாற்றலும், இராமனுடைய வில்லாற்றலும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

இலக்குவனுடைய வில்லாற்றல் அண்ணனின் பாராட்டுதலைப் பெற்றுக் கொடுக்கிறது. இலக்குவன் இராவணனை எதிர்த்துப் போரிட்டான். கும்பகருணனை எதிர்த்துப் போரிட்டான்.

அதிகாயனை எதிர்த்துப் போரிட்டு அவனைக் கொன்றான். இந்திரசித்தனை எதிர்த்துப் போரிட்டு இருமுறை கீழே சாய்ந்து சஞ்சீவி மலையின் மருந்தால் உயிர்பெற்று எழுந்தான். இந்திரசித்தனின் நிகும்பலை யாகத்தை அழித்து, அவனுடன் கடுமையாகப் போரிட்டு அவனைக் கொன்றான்.

இவ்வாறு இலக்குவனது வெற்றி காரணமான வீரப்போர், இராமனுக்கு அருந்துணையாக பாராட்டுதலைப் பெற்று, இராவணனையும் இந்திரசித்தனையும் பாராட்டுதலைப் பெற்று புகழுடையதாக்கின்றது.

முதல்நாள் போர்:

அரக்கர்படை வலுவானது. தேர்ப்படைகள், யானைப்படை, குதிரைப்படை, அட்டகப்படை, சக்தி மிக்க வீரர்படை, சிறப்பான ஆயுதங்கள் நிறைந்திருந்தது. வல்லமை மிக்க இராவணன் இந்திரஜித்தன், கும்பகருணன், அதிகாயன், முதலிய பல மாவீரர்களும் நிறைந்திருந்தனர். பல போர்களை நடத்தி வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்பவர்கள். எந்தப் போரிலும் அதுவரை தோல்வியே கண்டறியாதவர். வெற்றியே கண்டவர்கள்.

இராமன் பக்கமோ இராமனும் இலக்குவனுமே வில்வீரர்கள். மற்ற வானரப்படைகளிடம், யானை குதிரை, அட்டகம், தேர் எதுவும் இல்லை. சிறப்பான ஆயுதங்கள் எதுவுமில்லை. மரங்களும் கற்களும் தான் அவர்களுடைய ஆயுதங்கள்.

எனவே இந்தப் போர் வேகமாகத் தொடங்கி விரைவாக முடிந்துவிடும். என்று இராவணன், இந்திரஜித்தன், மற்றும் அரக்கர் படைவீரர்கள் பலரும் கருதினார்கள்.

அதனால் இன்று நான் போரில் இராவணனே நேரில் வந்து போரை நடத்தினான். போர் கடுமையாக இருந்தது. இருதரப்பினரும் சேதம் கடுமையாக இருந்தது. போர் இத்தனை வலுவாக இருக்கும் என்று இராவணனே எதிர் பார்க்கவில்லை.

சுக்கிரீவன், மாருதி, ஆகியோர் இராவணனுடன் போர் செய்து சோர்வடைந்தனர். உடனே இலக்குவன் தோன்றினான். ~~[illegible]~~ இலக்குவன் இராவணனைக் கடுமையாக எதிர்த்துப் போரிட்டான். இலக்குவனின் வீரப் போரைச் சந்தித்து இராவணனே அச்சமடையப் பட்டான்.

அரக்கர்படை இலக்குவனைச் சூழ்ந்தது. இலக்குவன் கடுமையாக அம்பு மாரி பொழிந்து அரக்கர் படையை அழித்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த சமயத்தில் இராவணன் புகுந்து இலக்குவனுடைய அம்புப்புட்டியை அறுத்தான். உடனே மாருதி தோன்றினான். இராவணனுடன் மற் போர் புரிந்தான். மாருதியால்

குத்துண்ட இராவணன் தள்ளாடி
னான். உன்னுடைய குத்து என்
நெஞ்சில் பலமாகவே பட்டிருக்கி
றது. என்னை வென்றுவிட்டாய்
என்று ~~[illegible]~~ மாருதியைப் புகழ்ந்
தது இராவணன் மாருதியின் மார்
பிலும் குத்தினான். அவனும் தள்ளா
டினான். அப்போது வானரப் படைகள்
அரக்கரைத் தாக்கின.

நீலன், அங்கதன், சாம்பன் முதலி
யோர் இராவணனுடைய சேனை
மாவீரர்களைக் கொன்றனர். வானரப்
படைகள் சிதறின. அந்தச் சமயத்தில்
இலக்குவன் தலையிட்டு வெகு சக்தி
சேனையை ஏவி இராவணனுடைய
சைனியத்தைத் துரத்தினான்.

மின்னுகின்ற போர்வாளையும், வில்
லையும் அம்பும், கைக்கேடயமும்,
தோமரமும் கல்லையும் கொண்டு
யும் கையாளும் என்னும் இராவணன்
இலக்குவனைப் பார்த்து, நானும்
என் மகன் இந்திரஜித்தும் தான்
உனக்கு நிகர் என்று புகழ்ந்தான்.

இலக்குவனை யாரால் வெல்ல
முடியாது என்று கருதி இராவணன் வெகு
சக்தி மிக்க வேற்படையை அவன்
மீது எறிந்து அவனைக் கீழே சாய்த்
தான். சாய்ந்த இலக்குவனை,

இலக்குவனைத் தூக்கிச் செல்ல முயன்றான் முடியவில்லை. அனுமன் தலையிட்டு இலக்குவனைத் தூக்கிச் சென்றுவிட்டான்.

அடுத்தபடியாக இராவணனை எதிர்த்து இராமன் போருக்குப் புறப்பட்டான். கோதண்டத்தைத் தூக்கினான். இராவணன் மீது தனது சக்தி மிக்க கணைகளை ஏவினான். இராவணனுடைய வில், தேர்க்(க்கொடி) குடை, கொடி, மார்புக்கவசம் ஆகியவைகளை அவன் வீழ்த்தினான்.

இராவணனுடைய மின்னும் மணிமுடி மீது இராமன் தனது சக்திக் கணையை ஏவினான். மணிமுடியும் சாய்ந்தது.

இராவணன் தன்னந்தனியனாக வில்லையும் தேரையும், கவசத்தையும், கொடியையும் குடையையும், மணிமுடியையும் இழந்து நிராயுதபாணியாக நின்றான்.

அவனை அப்போது கொல்ல வேண்டாம். மறுமுறை வாய்ப்பைக் கொடுக்கலாம் என்று கருதி கீழ்க் கண்ட நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு இராமன் கேட்கிறான்.

நிபந்தனைகள்:

* சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள சீதையை விட்டுவிட வேண்டும்
* உலகின் தேவர்களை முறையாக நடத்த ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்
* இராவணன் தம்பி, விபீடணனை இராக்கதரின் அரசனாக (முறைப் பேர் முறையாய் வைத்து) அமர்த்த வேண்டும்
* விபீடணனுக்கு சேவை செய்து இராவணன் வாழ வேண்டும்.

இந்த நிபந்தனைகளை நீ ஏற்றுக்கொண்டால் நான் உன்னை விட்டுவிடுகிறேன். இல்லாவிட்டால், நிராயுதபாணியாக உன்னை ~~யை~~ இப்போது கொல்ல விரும்பவில்லை: "இன்று போய் போருக்கு நாளை வா" என்று ~~இராவணன்~~ சொல்லி அனுப்பினான், நாடு இலங்கையின் வாளை தாழ்த்து கோசலை நாடுடைய வள்ளல் இராமன். நகரு

இராவணன் இலங்கை நகருக்கு திரும்பினான்:

தக்கு தலை குனிந்து திரும்பினான்:

"வாரணம் பொருத மார்பும்
வரையினை எடுத்த தோளும்
நாரதன் முனிவற்கு ஏற்ப
நயம்பட உரைத்த நாவும்

தாரணி மவுலி பத்தும்,
சங்கரன் கொடுத்த வாளும்
வீரமும் களத்தே போக்கி
வெறுங்கையோடு
இலங்கை புக்கான்
என்றும்,
"மாதிரம் எவையும் நோக்கான்
வளநகர் நோக்கான், வந்த
காதலர் தம்மை நோக்கான்
கடல்பெருஞ் சேனை நோக்கான்
தாதவிழ் கூந்தல் மாதர்
தனித்தனி நோக்கக் கண்டான்
பூதலம் என்னும் நங்கை
தன்னையே நோக்கிப் புக்கான்
என்றும்;
பண்ணிறை பவளச் செவ்வாய்ப்
பைந்தொடிச் சீதை என்னும்
பெண்ணிறை கொண்ட நெஞ்சில்
நாணிறை கொண்ட நின்றான்
கண்ணிறை தேடல் செய்யான்;
கையறு கவலை அற்று
உண்ணிறை மானந் தன்னை
உமிழ்ந்தெறி உயிர்ப்பது ஆனான்,
என்றும்,
"வான் நகும், மண்ணும் எல்லாம் நகும்
மணிவயிரத் தோளான்
நான் நகும்; பகைஞர் எல்லாம்
நகுவர் என்று அதற்கே நாணான்
புகபு...-

11- கும்பகருணன் போர்.

முதல் நாள் போரில் ஏற்பட்ட பெருந்தோல்விக்குப் பின்னர், இராவணன் என்ன செய்வது என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்த போது, முதல் அமைச்சர் மகோதரன், உங்கள் அண்ணன் தம்பி கும்பகருணனை எழுப்பி விட்டீர்களானால் என்று நினைவூட்டினான். இராவணன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

பெருந்தூக்கத்தில் இருந்த கும்பகருணனை எழுப்பினார்கள். அவனுக்குப் போர்க்கோலம் புனைந்தார்கள். என்னை அழைப்பது ஏன் என்று கேட்டான். வானரப் பெரும்படை இலங்கைக் கோட்டையைச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள். நீ சென்று அவர்களை வென்று கொன்று விட்டு வர வேண்டும் என்று இராவணன் அவனிடம் கூறினான்.

ஆனதோ வெஞ்சமம்? அலகில் கற்புடைச் சானகி துயர் இனம் தவிர்ந்தது இல்லையோ? வானமும் வையமும் வளர்ந்த வான் புகழ் போனதோ? புகுந்ததோ பொன்றும் காலமே? என்று மிகவும் வருத்தப்பட்டான்.

இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறினான். சீதையை இன்றும் விட்டு விட [illegible] உன் பிள்ளைகளைக் கெடுத்து

விட்டாய். அறத்தின் பலத்தினால் நீ பலமும் செல்வமும் பெற்றிருந்தாய். அதை நீக்கிவிட்டாய்? இனி யார் உனக்கு உதவுவோர்?

வஞ்சமும் பாவமும் பொய்யும் நிறைந்த நாம் பிழைப்போமோ? இனி அதைப்பற்றியெல்லாம் எண்ணிப் பயன் இல்லை. இரண்டே வழிதான் இருக்கிறது. ஒன்று சீதையை விட்டு, இராமனிடம் சேர்த்துவிட்டு அவனைச் சரணடைந்து தம்பியுடன் கலந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது. பத்தி பத்தியாய் படைகளை அனுப்பி அவர்களைச் சாகவிடுவது சரியல்ல. நமது பலம் முழுவதையும் திரட்டி ஒன்று சேர்ந்து அனுப்புவது தான் நல்லது என்று கூறுகிறான். கும்பகர்ணன் இக்கருத்தை மேலே வலியுறுத்திக் கூறுகிறான்.

சூர்ப்பணகையை அவமானப்படுத்திய போதே, கர தூடணர்களைக் கொன்ற போதே, அவர்கள் மீது படையெடுத்து அவர்களை அழித்திருக்க வேண்டும். இப்போதாவது முழுப்படை முழுவதையும் திரட்டி அவர்களை எதிர்க்க வேண்டும் என்று கும்பகர்ணன் திரும்பவும் கூறுகிறான்.

"இராவணனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. ஆலோசனை கேட்பதற்கல்ல உன்னை அழைத்தது. "மானுடர் இருவரையும் வானரங்களையும் அக் கூட்டக் குரங்குகளையும் கொன்று, உன் தோளும் உன்னுடை உடம்புக்கும் உனக்கும் பெருகடன் யான் அழைக்கிறேன் எழுக போர் என்றான்.

இங்கிருந்து எழுந்து போ, போய் இன்னும் நன்றாக உறங்கு போ என்று இராவணன் கோபத்துடன் கூறினான்.

கும்பகருணன் எழுந்து வணங்கி, குற்றமிருந்தால் என்னைப் பொறுத்தருள்க, நான் போருக்குச் செல்கிறேன் என்று கூறிவிட்டுக் கம்பீரமாக கும்பகருணன் போருக்குச் செல்கிறான்.

பெரும் படைகளுடன் வரும் கும்பகருணனைக் கண்ட இராமன் இவன் யார் என்று விடணனைக் கேட்டான். விடணன் * கூறுகிறான்.

"ஆழியாய் இவன் ஆகுவான்
ஏழை வாழ்வுடை எம்முனோன்
தாழ்விலா ஒருதம்பியோன்
ஊழி நாளும் உறங்குவான்.

இராவணன் செய்வது தருமம் அன்று என்றும் அதனால் தமக்கு அழிவு என்பதும் பற்றிச் சொன்னவன். தன்

அண்ணனும் பலமுறை நியாயத்தை எடுத்துக் கூறினான். தருமத்தை வருத்திக்கூறி உணர்த்திப் பார்த்தான். ~~அவனும்~~ அவன் கேட்கவில்லை. இருப்பினும் தன் அண்ணனுக்காக உயிரைக் கொடுக்கப் போர்க்களத்திற்கு [illegible] வந்திருந்தான்.

அப்படியானவனைக் கூட அண்ணன் போய் அவனை [சேர்ந்து] திருத்தப் பேச வந்து கொல்லது என்று அக்கினியன் செய்தான். இராமனுக்கும் அது சரி என்று பட்டது. வீடணனும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டதால் போர்க்களத்தில் கும்பகருணனைச் சந்தித்தான்.

கும்பகருணன் தன் தம்பியைக் கட்டித் தழுவி, கண்ணீர் விட்டு, அருப் பரும் நீ அண்ணனைக் காத்திட அப்படி என்று அவனை விட்டு விலகினாய். வந்தாய். அவனைக் கையால் உன்னை அண்ணா வரும் தொழிலை நீ சேர்ந்திடுவதே உன் [illegible] வந்து நின்ற தோற்கத் தகுமோ சொல்லப் போல என்று கூறினான்.

"நீதியும் தருமம் நின்ற நிலைமையும்
புலமை தானும்
ஆதி அம்கடவுளாலே அருந்தவம்
ஆற்றிப் பெற்றாய்
வேதியர் தேவன் சொல்லால் விழுமிய அறிவு
பெற்றாய்
சாதியின் புன்மை இன்னும் தவிர்ந்திலை
போலும் தக்கோய்

என்று கூறி வருத்தப்படுகிறான்.

~~கண்ணீர்~~ விட்டனன் கண்ணீர்

மன்றி உன்னிடம் அருள் செய்தனை

வேண்டும். நீ என்னுடன் வந்து

வாரு, எனக்கு அவன் தந்த செல்வத்து

இவற்றையும் ஆரமும் எல்லாம் உன

க்கு நான் தந்து விடுகிறேன், உனது

ஏவலில் நான் பணியாற்றுகிறேன்.

திருவினை அருள்செய்ய அவனோடு

இனியான் தோற்றேன் மூழ்க வேண்டும்?

"வேதநாயகனே உன்னைக் கருணை

யால் வேண்டுகிறேன்.

காதலனாய் என்மேல் வைத்த

கருணையால் கூறுவம் கூ-தே

ஆதலால் அவனைக் காண

அந்தநேரம் இரும்பாதே ஐய!

போதுவாய் நீயே!" என்னைப்

பொன் அடி இறைஞ்சி நின்றான்.

என்று இறைவனிடம் வந்து விடும்படி

வேண்டினான், இம்பருகுணனிடம் கூறி

தன்னுடன் வரும்படி அழைத்தான்.

இப்பருகுணன், வேண்டுகோள் அழை

ப்பை மறுத்து

"நீக்க கோல ஆசை தாய ஆதி நாதனை

நான் அளித்துப் பின்னைப்

போக்க கோலம் செய்து விட்டாருக்கு

உயர்வுடனே அவர் போனேன்,

நீ திருமல் பூண்டவன், உலகச் செல்வம் தலைவன். ஆ! உனக்கு அது தக்கதே. ~~[illegible]~~ போர்க்களத்தில் நின்று உயிர் கொடுத்தல் எனக்குத் தக்கதேயாகும்.

கற்ப அம் தொடையல் வீரன்
அருகனைத் தப்பச் சென்றும்
செம்புனல் சேனை போலும்
சேறுள தினைத் தோரும்
உம்பரும் பாரும் காண வருவன்
குலகை ஆண்டான்
தம்பியை இன்று மாண்டு கிடப்பனோ
தலைமகன் மன் போல்,

" செம்பட்டுச் செய்த் திருத்
திருநகர்ச் செல்வம் தேறி
வம்பு கட்ட தெரியல் அமுன்
உயர் கொண்ட பனைகளை வாழ்த்தி.
அம்பட்டுத் துன்னம் கொண்ட
புண்ணுடை நெஞ்சே ஐய!
கும்பிட்டு வாழ்த்தி வேண்டான்
கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன்.

என்று கூறி விடையனுப்பினான் ~~[illegible]~~ செல்வத்தை மறுத்துவிட்டான்.

விடலைன் கோபமிடம் திரும்ப வந்தான். எல்லாவற்றையும் கூறி அவனிடம் பேசிப் பார்த்தேன். பெயரும் தன்மை செய்தவன். இந்த

மானம் தீர்க்கிலன். இனி வேறு வழியில்லை வரிசைப்படி நடக்கட்டும் என்று மொழிந்து வந்தனர்.

போர் தொடங்கிற்று. அரக்கர்ப்படைகளும் வானரப்படைகளும் மோதின. கும்பகருணன் போர்க்கு வந்தான். கும்பகருணனுடைய பயங்கரமான தோற்றத்தையும் ஆயுதங்களையும் கண்டு வானரப்படைகள் பயந்து ஓட்டம் எடுத்தன.

இலக்குவன் கும்பகருணனை எதிர்த்தான். கும்பகருணன் அவனை உட்புறமை செய்யவில்லை. அங்கதன் எதிர்த்தான். அவனைக் கும்பகருணன் நீ யார் என்று கேட்டான். அதற்கு அங்கதன் உன் முன்னோனைத் தன் வாலில் அடக்கி வந்த வீரன் மைந்தன் உன்னை என் வாலில் அடக்கிக் கொண்டு போய் இராமனிடம் சேர்க்கப் போகிறேன் என்று கூறினான்.

உன் தந்தையை மறைந்திருந்து அம்பெய்து கொன்றவனுக்குப் பின்னால் கைகட்டி சேவகம் செய்யும் உனக்கு வீரம் ஏது என்று ஏளனம் செய்து அங்கதனுடன் மோதினான்.

கும்பகருணனும் அங்கதனும் புரிந்த மற்போரில் அங்கதன் தோற்றுடைந்தான். அப்போது மாருதி தோன்றினான். மாருதி ஒரு பெரிய குன்றை கும்பகருணன் மீது வீசினான். கும்பகருணன் அக்குன்றைத் தனது தோள்களில் தாங்கினான். சிறிதும் கலங்காது நின்றான். கும்பகருணன் வானரப் படைகளை அழித்து நொறுக்கினான். வானரப்படைகள் சிதறி ஓடின. இதைக் கண்டு, இலக்குவன் தனியாக அரக்கர் படையைத் தாக்கினான்.

இலக்குவனும் கும்பகருணனும் கடுமையாக மோதினர். அரக்கர் படை இலக்குவனைச் சூழ்ந்தது. அந்த அக்கிரீவன் தனியாக கும்பகருணனை எதிர்த்தான். இருவரும் மற்போர் புரிந்தனர். கும்பகருணன், அக்கிரீவனைக் கட்டிப்பிடித்து நெருக்கினான். அக்கிரீவன் உணர்விழந்தான். அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு இலங்கைக்குள் கும்பகருணன் ஓட ~~நினைத்தான்~~ முனைந்தான்.

இராமன் தலையிட்டு கும்பகருணனுடைய மார்பில் இருகணைகளை ஏவினான். கும்பகருணன் அக்கிரீவனை விட்டுவிட்டு, இராமனை எதிர்த்தான்.

கும்பகருணன் இராமனை
நோக்கி வாளோங்கிப் போயிட்டான்.
இராமன் தனது கணையால் அந்த
வாளை வீழ்த்தினான். கும்பகருண
னுக்கு உதவிப் படைகள் வந்தன.

இராமன் தனது கோதண்டத்
தின் உதவியால் கும்பகருணனுடைய
துணைப்படைகள் அனைத்தையும்
அழித்தான். கும்பகருணன் தனியாக
நின்றான். "நீ நீதியோடு
பிறந்தவன். உனது உயிரைத் தந்து
வாழ்கிறேன். நீ போய் வருகிறாயா?
அல்லது பின்னர் வருகிறாயா? அல்
லது போர் புரிந்து இப்போதே சாகி
றாயா, ~~அது~~ நினக்கு உறுதி
சொல்வாயாக, நான் அழைத்த போதும்
நீ வரவில்லை. அந்தக் கணை
யன் வழி நின்றாய். நீ பிழைத்துப்
போய் நாளைக்காலம் தாங்கலாம்.
பின்னர் வீடு பெறலாம். நினக்கு
உறுதி சொல்வாயா" என்று
இராமன் கேட்டான்.

எனது எல்லாத்தைப் பெருக்கும்
போய்விட்டன. அவமானத்தோடு
வாழ விரும்பவில்லை. போரை
நடத்துவாயாக என்று கூறிக் கடுமை
யாகப் போரிட்டு.

குப்பக்குளம் வாரி கொண்டு போய்விட்டான். ஆலம் கொண்டு போய் விட்டான். இராமன் அவனுடைய இரு கரங்களையும் தனது கணைகளால் அறுத்தான். கால் ~~கணை~~, கொண்டு போய்விட்டான் அத்தால் கையையும் அறுத்தான் —

அதன் பின்னர் குப்பக்குளன் இராமனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தான் ஐயன்மார் தொழுங்கு ஆயிரம் இராவணன் வந்தாலும் போதாது. கைகளையும் கால்களையும் இழந்து வாடினேன். [illegible] புகழ் வேண்டேன். என் கருத்தை நீக்குவாய் சீதையின் இருக்கை [illegible] போக்கு வாய். அதற்கு [illegible] வேண்டுகோள். என் தம்பி [illegible] [illegible]. சீதையால் வந்த [illegible]: "சீதையால் வந்த வடு [illegible] [illegible] சாதியால் வந்த நிறை [illegible] அறியான் [illegible] 'ஆரியாய்! உன்னை அடைந்தேன்; [illegible] அலைந்தேன். வேதியா! இன்னும் உனக்கு [illegible] செய்வது யாது வேண்டுமோ சொல்.

இராவணன், வீடணன், கும்ப
காப்பாக கொண்டு கேட்கிறான்
~~[illegible]~~ உடன்பிறப்பின் பயன்
ஆகான்.
நம்பனை நினைத்து போற்றித்
தவறான் அந்தத்து இல்லால்
நம்பி இவன் தனைக் காத்தனன்
கொல்லும்; இனி நல்கானால்
உம்பனாய் நாதன் உன்னைத்தான்.
அனுமானத்தான், ஒரு பொருட்டு
சம்பந்தியாக அருந்தி;
யான் வேண்டினேன் —

இராமபிரான், கும்பகருண
னுடைய வேண்டுகோள்படி
அவன் கருணைத் தன் கண்ணை
யால் அருந்த அவன் தலையை
இப் கடலின் அழுத்தினான்.
கும்பகர்ணன் வாழ்வை
~~[illegible]~~ அடைந்தான்.

கும்பகர்ணன் ஒரு அறிவ
மாண்புடைய — மிகவும் நல்லவன்.
நல்லறிவு படைத்தவன். வேதநூல்கள்
படித்தவன். நீதிநூல்கள் படித்தவன்.
தருமத்தின் வழி இன்னதென்று
அறிந்தவன். தனது அண்ணன் இராம
வனை மதிப்பு மரியாதை தயம்

[illegible]

கொண்டவன். அவன் தவறுகள் ~~அதை~~ செய்த போது அதைத் தடுத்துக் காக்க திருத்த முயற்சித்தவன். ஆயினும் தன் அண்ணனுடன், சரியோ சரியல்லவோ கடைசி வரை இருந்து தனது அண்ணனுக்காகப் போர்க்களத்தில் உயிர் கொடுத்து வானுலகு சென்றவன்.

கும்பகருணனுக்கு தனது தம்பி விடணன் மீது அன்பும் பரிவும் பாசமும் கூட மதிப்பும் கொண்டவன். தான் எப்படியிருந்தாலும் விடணன் தன் அண்ணன் இராவணனைக் கைவிட்டு இராமனிடம் சென்றதைப்பற்றிக் கோபமாகாதவன். கும்பகருணனுக்கு இராமன் மீது பக்தியும் மரியாதையும் உண்டு. விடணன் இராமனிடத்தில் சென்றது பற்றி மகிழ்ச்சியே அடைந்தவன். ~~அவ~~ விடணன் மூலம், புலத்தியர் மரபு தொடருமே என்று மகிழ்ச்சியடைந்தவன்.

கும்பகருணன் பாற்பல் ஒரு குறையுமுண்டு. அவன் மாவீரன். சிறந்த பலசாலி. இராவணனுக்காகப் பல போர்கள் புரிந்து

காய்ந்த கனியெல கண்டவன்
அயராதும் பாதிசான் தாங்கு
வான். சின்னாக்க தாங்கி உயர்ந்து
வாட்டால் அவனை யாராலும்
வெல்ல முடியாது. அவனது தாக்கு
அவனுக்கு ஒரு சமபக்கதே.

போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இராவணனுக்கும் இராமனுக்கும் கடும் போர் நடந்து கொண்டிருந்தது. இன்னமே அமர் க்களிப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கோட்டைக்கு வெளியே வெகு போர் ஆரவாரம். இம்பத்தின் தண்மாளிகைக் கண்ணேன் ~~[illegible]~~ அழுந்த தூக்கத்தி லாழ்க்கிறான்.

இப்படி சில காட்சிகளும், சில பக்தி சம்பாஷணைகளும் உள்ளத்தில் இருந்து கொண்டுக்கின்றன. பாத்த காட்டும் சில பக்திகள் கூட்டம் ணனையைப் போல் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களின் இன்னமே இப்படிக் கண்ணன் படைப்பு.

அவர்களை இது சித்திரிந்து எழுப்ப வாழ்ப் படைய. செய்ய வேண்டு

12. வேலைப்படை:

இராவணனுடைய பலமெல்லாம் குறைந்துகொண்டே வந்தது - வல்லமை மிக்க படைகளெல்லாம் அழிந்தன - மிகப் பெரிய வீரர்கள் எல்லாம் மடிந்தனர். அட்சயகுமாரன், அதிகாயன் மிக்க பெருவீரர்கள், கும்பகர்ணன், மாவீரன் இந்திரஜித்தன் எல்லாம் போரில் மாண்டனர்.

இராவணனுடைய படைபலத்தில் கடைசியாக உள்ள படை வேலைப்படை தான். அந்த வேலைப்படை என்பது உலகம் முழுவதிலும் உள்ள அரக்கர்களின் தனிச் சிறப்புப் படையாகும். அந்தச் சிறப்புப் படைக்கு இராவணன் அழைப்பு விடுத்தான். அந்த பயங்கரமான படையைப் பற்றிக் கூறும் போது

"அறத்தைத் தின்று அருங் கருணையைப்
பருகி, வேறு அமைந்த
மறத்தைப் பூண்டு வெம் பாவத்தை
மணம் புணர் மணாளர்,
நிறத்துக் கார் அன்ன நெஞ்சினர்,
நெருப்புக்கு நெருப்பாய்ப்
புறத்துப் போர்ப்பியர்;
காலனும் புகழ்வார்,

என்றும்,

"சூலம் வாங்கினன் அடல்முசுண்டி
சாத்தினன், அடர்வாள்

கோல மயிற் றினை பழத்திருவன்
கொஞ்சு வேல் கொள்ளின்
சூரவாள் தண்டு தரித்திருவன்.
சக்கரம் தாங்கின்,
காமன், மால், சிவன், குமரன்
என்று இவரையும் கடப்பர் -
என்று கம்பர் கூறிய பகுகிறார்.

அவர்கள் அறத்தைத் தின்பவர்கள். கருணையைக் கழுப்பவர்கள் மாத்தைப் புண்படுபவர்கள். பாவத்தை மணப்பவர், கரிய நிறமேந்தினார். நெருப்புக்கு நெருப்பானவர்கள், நீண்ட முழுக்கைக் கொண்~~ட~~ப் பயங்கரமான தோற்றத்தைக் கொண்டவர்கள் - பயங்கரமானபல ஆயுதங்களைக் கொண்டவர்கள். சூலம், ~~[illegible]~~ அடர்மழு, வாள், வாள், வேல், தண்டு, சக்கரம் ~~[illegible]~~ முதலும் பல ஆயுதங்கள் ஏந்தியவர்கள்.

காமன், மால், சிவன், குமரன்
முதலியவர்களையும் கடந்து கடும்.
போர் புரியும் ஆற்றல் கொண்டவர்கள்.

இந்த சேனைப் படை திரண்டு வந்த போது, அந்த பயங்கரமான காட்சியைப் பார்த்த சீதை, வானரப் படை பயந்து நடுங்கி ஒடுங்கி[illegible],

அங்கதன், அனுமன் ஆகிய இவர் மட்டுமே ஓடாமல் நின்றனர். அப்போது இராமன், 'இப்படை எங்கிருந்து வந்தது' என்று வீடணனைக் கேட்டான் - "ஈண்டு சிலவண்டத்து இராக்கதர் என்னும் பெயரால் வர் திரண்டு வந்துள்ளது" என்று வீடணன் பதில் கூறினான்.

ஓடிய வானரசேனையை அழைக்கும்படி இராமன் அங்கதனிடம் கூறினான். அங்கதன் போய் வானரப்படைத்தலைவர்களை அழைத்தான். வானரப்படை விரைந்தது:

"அனுமன் ஆற்றலும் அரசனது
ஆற்றலும், இருவர்
தனுவின் ஆற்றலும் தம்மோர்
தருக்கமும் சால;
கனியும் காய்களும் உள்ள;
முழை உள, காக்க,
மனிதர் ஆவின் என்?
அரக்கர் ஆவின் என் எனவே

என்று கூறினார்.

எங்களுடைய உயிரைக் காத்துக் கொள்வதற்கு. அனுமனுடைய ஆற்றலோ, எங்களுடைய மன்னன் சுக்கிரீவனுடைய ஆற்றலோ, இராமன் இலக்குவன் ஆகிய இருவருடைய வில்லின் ஆற்றலோ போதாது - எங்களுக்

னைக்குத் தேவை. யானை கனி
காய்களும் உண்ண - தங்கி
ப்பதற்குக் கொக்களும் உண்ண-
னைக யார் ஆண்டால் என்ன
ரிதர்கள் ஆண்டால் என்ன,
ளாக்கதர் ஆண்டால் என்ன?
நம் ஜன் கிப் போரில் வீணாக
க வேண்டும் என்று வானரப்
ரத் தலைவர்கள் கூறியதைத்
ப்பக் கொலம் ஈடுபட்டமாகக் கேட்டுப்
கேகிறார் -

ராட்டும் "இராமன் ஆண்டால்
ன்ன? இராவணன் ஆண்டால் என்ன?
ன்னும் பழமொழி என்று சொன்ன - அந்த
க்கள் மொழியைக் கம்பன் தனது
வானரத்துக்கு வேண்டிய கருத்தை எடு
த்துக் கொண்டாரா அல்லது கம்பன்
வானரயால் குரங்குப் பக்கள் தங்கள்
~~[illegible]~~ மையாய் ஆக்கான கருத்தை
எடுத்துக் கொண்டார்களா என்பது
பொது ஆய்வுக்குரிய. பொருளாகும்.

இராமன் வானரப் படையான்
னைவரையும் புரிந்து கொண்டான்
மாருதியுடனும் அங்கதனுடனும்
கின்று வானரப் படையைக் காக்கும்படி
இலக்குவனுக்குக் கூறினான் = [illegible]

இலக்குவனுக்குத் துணையாக வீட-
ணனையும் அனுப்பினான். இலக்குவன்
வானரசேனையைக் காக்கச் சென்-
றான். இராவணன் போர்க்கோலம்
பூண்டான்.

இராமன் போர்க்கோலம்
கொண்டான். தனது வில்லால் மிக்க
போர் நடந்த இடத்தை நோக்கினான். வெல்லப்
படையை எதிர்த்துக் கணை
மாரி தொடுத்தான். விடப்பட்ட
இராவணனுடைய கணைகளால் வில்,
லுக் கொண்ட நாக போர் எதிர்போர்
மாண்டனர்.

மறுபக்கம் இராவணன் இலக்-
குவனால் காத்து நின்ற வானரப்படை
மீது போர் தொடுக்கிறான். இராவணன்
விடிய கணைகள் அனைத்தையும்
இலக்குவன் தடுக்கிறான். அங்கு வீடணன்
இருந்ததைக் கண்டு அவன் மீது இராவணன் ~~மீது~~
கடுங்கோபம் கொண்டு, ஒரு வலுவான
வேல் படையை விட்டான் மீது ஏவி
னான். அவ்வேல் படையை இலக்குவ-
தன் இதயத்தில் தாங்கினான். அப்
படை இலக்குவன் நெஞ்சில் புகுந்து
அவனைச் சாய்த்தது. வீடணன்
கோபாவேசம் கொண்டு தனது
சக்தி மிக்க கதைத் தண்டத்தால் இரா

உன்னுடைய தேவையும் தேவை
களையும் தரதிமையும் தகர்த்தான்.
இரா~~வண~~ன் (போர்ப் பெருங்கருணை) பெண்ணாக்கி இவ்வாறு
எசென்றுவாடினான்

சாம்பவன் கருத்துப்படி அப்
பொருத்தே அனுமன் பாய்ந்து சென்று
சஞ்சீவிமலையைக் கொண்டுவந்
தான். இலக்குவன் உயிர் பெற்றான்

இலக்குவன் செய்து தியாகத்
தாக்கினான். அனைவரும் அவனைப்
பாராட்டினர் —

செய்ப்பதை அறிந்து கேட்டு
முதலில் இராவணன் நம்பவில்லை. என்
னைக் காட்டியும் [illegible] வலிமையுள்ள
அவர்கள் எப்படி இறந்திருக்க முடி
யும் என்று கேள்வியை எழுப்பிக்
கொண்டான்.

இராமனுடைய சக்தி இலக்கு
வத்தியக் கொண்டம் பாவத்தைக்
கொண்டு அதைச் சொல்லிய
படைச் செய்வதற்கு இந்த அரும்
சாதனையைச் செய்து முடித்தோ
[illegible].

13- காடை- காவலனப் போர்.

காவலன் தனது இறுதிப் போருக்குப் போர்க்கோலம் பூண்டான். அரக்கர் படைகள் அனைத்தையும் திரட்டினான். வருக தேர் என்றான். தேர் வந்தது. அந்த அற்புதத் தேர், கையுடும், வாளும், வாக தேயமும், வருகின்குடன் வாளியும், உத்திச் சாதகக்கு அன்ன அமைந்தது. ஆகாயத்தில் (இனைரகின், இன்னுமானியும், நிருதர் சேமகன் (காவலன்) நினைத்தவுடன் நினைத்த இடத்திற்குச் செல்லவல்லது.

பாரில் செல்வது, வானப் படைச் செல்வது, பாதாளத்தில் செல்வது, எரிப் படைச் செல்வது, நீரில் நீந்து போரில் செல்வது, போய் வெட்டுவது வாரிதி உள் ஊரில் செல்வது எல்லா வகையிலும் வரு காலப் பொருளில் ~~செல்~~ ~~செ~~ செல்லத்தக்கது. அத்தகைய அற்புதமான ஆற்றல் மிக்க தேரை வரச் செய்தான். அந்தத் தேர் மீது ஏறி தனது வல்லமை மிக்க படைகளுடன், ~~வேகமாக~~ காவலன் போருக்கு எழுந்தான்.

அப்போது மகோதரன் இலக்குவனுக்கு எதிராகப் போர் புரியப் புறப்பட-

அண்ணனுடைய தேவையும் இதனை
தன்னையும் தாரத்தையும் தகர்த்தான்.
இராவணன் போர் செய்துகொண்டிருந்தவன் பின்வாங்கி இலங்கை
சென்றுவிட்டான்.

சாம்பவான் கருத்துப்படி அப்
போதே அனுமன் பாய்ந்து சென்று
சஞ்சீவி மலையைக் கொண்டுவந்
தான். இலக்குவன் உயிர் பெற்றான்.

இலக்குவன் செய்த தியாகத்
தைக் கண்டு அனைவரும் அவனைப்
பாராட்டினார் -

சேனைப்படை அழிந்தது கேட்டு
முதலில் இராவணன் நம்பவில்லை. தன்
னைக் காட்டிலும் வலிமையுள்ள
அவர்கள் எப்படி இறந்திருக்க முடி
யும் என்றும் கேள்வியை எழுப்பிக்
கொண்டான்.

இராமனுடைய சக்தி இலக்கு
தெய்வீகக் கோதண்டம் பாணத்தை
க் கொண்டு அதைக் வெற்றிய
டையச் செய்வதற்கு இந்த அரும்
சாதனையைச் செய்து முடித்திருக்
கிறது.

13- கொடை - கொடைவளப் போர்.

கொடைவண்ணன் தனது இறுதிப் போ
ருக்குப் போர்க்கோலம் பூண்டான்.
அரக்கர் படைகள் அனைத்தையும்
திரட்டினான். ஒரு தேர் ஏறினான்.
தேர் வந்தது. அந்த அற்புதத் தேர், வை
யமும், வானமும், ஏழு தேயமும், அருகி
டன் வாளியும், உத்திச் சக்கரத்து
அன்ன அமைவது. ஆகவே (இறைகள்,
இன்னுயிர்களும், இருதர் கோமகன்
(கொடைவண்ணன்) இணைத்துடன் இணை
த்து இடத்திற்குச் செல்லவல்லது.
பாரில் செல்வது, வானப் படைச்
செல்வது, பாதாளத்தில் செல்வது,
நாகப் படைச் செல்வது, திசைந்த
போரில் செல்வது, போய் மீட்டுப் படை
வாரித்தன் கடலில் செல்வது எல்லா
வழியும் அதே கொடைப் பொருளில்
செல்லத்தக்கது. அத்தகைய
அற்புதமான ஆற்றல் மிக்க தேரை
வரச் செய்தான். அந்தத் தேர் மீது
ஏறி தனது வல்லமை மிக்க படை
களுடன், கொடைவண்ணன்
போருக்கு ஏகினான்.
அப்போது மகோதரன் இலங்கை
ஐக்கு எதிராகப் போர் புரியப் புறப்பட்டு

13- இளமை- இளவரசப் போர்.

இளவரசன் தனது இறுதிப் போருக்குப் போர்க்கோலம் பூண்டான். அரக்கர் படைகள் அனைத்தையும் திரட்டினான். வருக தேர் என்றான். தேர் வந்தது. அந்த அற்புதத் தேர், ஐயமும், வாளும், உரத் தேயும், குதிரைகளுடன் வாளியும், உத்திச் சாதாரணக்கு ஏற்ப அன்ன அமைப்பது. தாரகம் (இதைகள்), இன்னுவாளியும், இந்திரன் கோமகன் (இளவரசன்) நினைத்தவுடன் நினைத்த இடத்திற்கு எல்லாம் செல்லவல்லது -

பாரில் செல்வது, வானப் படைச் செல்வது, பாதாளத்தில் செல்வது, காருப் படைச் செல்வது, திசைந்த போரில் செல்வது, போய் மீட்டுடை வாரிதுள் நீரில் செல்வது எல்லா விதிலும் ஏற இமைப் பொழுதில் செல்லத்தக்கது. அத்தகைய அற்புதமான ஆற்றல் மிக்க தேரை வரச் செய்தான். அந்தத் தேர் மீது ஏறி தனது வல்லமை மிக்க படைகளுடன், இளவரசன் போருக்குச் சாகவே வந்தான்.

அப்போது மகோதரன் இலக்குவனுக்கு எதிராகப் போர் புரியப் புறப்பட்டு

இராமனை எதிரில் கண்டு அவனை
எதிர்த்துப் போர் புரிந்து இருந்தான்.

"வில் என்றால் கோசம் என்றால்
வாள் உடைக்கரம் தேர் என்றால்
கல் என்று தோளும் என்றால்
கருத்து என்றால் கருத்தின் வாய்க்
எல் என்று தோணைகள் ஐயன்
இருந்தவாறு செப்பவந்த
சொல் என்றாய்ச் செய்கை என்றாய்;
தோன்றுதன் அரக்கன் தந்தி."

என்று மகோதரன் இராமன் தனை
வாள்பட்டு மாண்டான்.

இராவணனும் இராமனும் நேரு
க்கு நேர் மோதினார்.

"கருமேகம் கடைக்கண் உரு ஞானமும்
அருமை சேரும் அவருடையும் மாருதமும்
பெருமை சால் தொடும் பாவமும் பேர்த்து அவர்த்
திருமேனி தன்னை என்று எதிர் தாக்கினார்"
என்று கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

இராவணன் விட்ட படைகளை
எல்லாம் இராமன் பயனற்றுப் போகச்
செய்தான். இறுதியில் இராவணனுடைய
பலம் குன்றியது. அவனுடைய
சேனைகளும் பெரும் அளவில் அழிந்தன.
அப்போது இராவணன் மாயாஸ்திர
த்தை ஏவினான்.

இராவணனின் மாயக்கணை

யைப் பற்றிய போது இராமன் தானக்
கண்ணையைப் பற்றினான்.

இராவணன் அருவருப்பான இவ்
படையை இராமன் மேல் எறிகிறான்.
அது இராமனுடைய மார்பில் பட்டுப்
பொடிப் பொடியாக உதிர்ந்தது. அப்
போது இராவணன் சிரித்தான்.
இராமன் யார் என்று எண்ணுகிறான்.

'சிவனோ அல்லன், நான்முகன்
அல்லன், திருமாலாம்
அவனோ அல்லன், மெய்வரம்
எல்லாம் அடுகின்றான்.
தவனோ என்னின் செய்து
முடிக்கும் தரன் அல்லன்;
இவனோ தான் அவ் வேத
முதற் காரணன்? என்றான்.

என்றும், இருகை;
11. யாரோ எனுமத்தான். தனியானமை
யான் என்னின் தனி
பேரேன்; இன்றே வெல்வன்றி
முழுப் பெண்; பெயர்கின்றேன்
சேரேனம் சேன், எதாலும்;
அரக்கன் கிளர் வெய்யி
லேவ என் கிம் பொன்கிலேன்;
என்னா வாடல் உற்றான்.
என்று எண்ணி, போரைத் தொ
டர்ந்தான்.

இராமன் தனது கணைக
ளால், இராவணனுடைய தலை

கணையும் கைக்கணையும் அறுத்தான். அவை மீண்டும் மீண்டும் எழுந்தன. இராவணனுடைய மகுடங்கள் தோளும் பாயும்படி இராமன் தனது கணைகளை ஏவினான். இராவணன் சற்று சோர்வடைந்து மீண்டும் போருக்கு எழுந்தான்.

இராமபிரான் தனது சக்தி மிக்க கோதண்டத்தின் மேல் சக்தி மிக்க அஸ்திரங்களைத் தொடுத்தான். இராவணனுடைய நெஞ்சுக்கு நேராகத் தனது கணையைத் தொடுத்தான்.

“அக்கணைத் தன் அங்கயன்படை ஆண் தகைச் சக்கரப்படை போலும் தழீஇச் சென்று புக்கது, அக்கொடியோன் உரம் பூமியும் திக்கனைத்தும், வானமும் திரிந்தவே.

இராமனுடைய அஸ்திரம் இராவணனுடைய உயிரைப் பருகியது குடித்துக் கம்பனுடைய கவிதை உவகைப் பாக்கித்திவைத்தது.

முக்கோடி வாழ்நாளும் முயன்றுடைய
பெருந்தவமும் முதல்வன் முன்னாள்
எக்கோடி யாராலும் வெலப்படாய்
எனக் கொடுத்த வரமும், ஏனைத்
திக்கோடும் உலகனைத்தும் செருக்கடந்த
புயவலியும் தின்று மார்பில்.

தலையும் கைகளையும் அறுத்தான். அவை மீண்டும் மீண்டும் வளர்ந்தன. இராவணனுடைய மாயாசால் தோளும் பாயும்படி இராமனை தனது கணைகளால் வி[illegible]னான். இராவணன் சற்று சோர்வடைந்து மீண்டும் போருக்கு நெருங்கினான்.

இராமபிரான் தனது சக்தி மிக்க கோதண்டத்தின் மேல் சக்தி மிக்க அஸ்திரக் கணை தொடுத்தான். இராவணனுடைய நெஞ்சுக்கு நேராகத் தனது கணையைத் தொடுத்தான்.

“அக்கணத்தின் அயன்படை ஆண் தகைச்
சக்கரப்படை யோடும் தழீஇச் சென்று
புக்கது, அக்கொடியோன் உரம் பூமியும்
திக்கனைத்தும், விசும்பும் திரிந்தவே.

இராமனுடைய அஸ்திரம் இராவணனுடைய உயிரைப் பருகியது. இது கம்பனுடைய கவிதை உலகப் பிரசித்தி பெற்றது.

முக்கோடி வாணாளும் முயன்றுடைய
பெருந்தவமும் முதல்வன் முன்னாள்
எக்கோடி யாராலும் வெலப்படாய்
எனக் கொடுத்த வரமும், ஏனைத்
திக்கோடும் உலகனைத்தும் செருக்கடந்த
புயவலியும் தின்று மார்பில்.

புக்கொழு உயர்ப்பருகிப் புறம் போயிற்று,
இராகவன் தன் புனிதவாளி
என்று கம்பர் கூறுகிறார்.

அன்றும் இருந்த போன இராவ
ணனுடைய முகப் பொலிவு பற்றிக்
கம் அற்புதமான கவிதை:

வெம்மடங்கல் வெகுண்டனைய சினம்
அடங்க
மனம் அடங்க, வினையம் வீய
தெம்மடங்கப் பொருதடக்கைச் செயல்
அடங்க
மயல் அடங்க ஆற்றல் தேய
தம் அடங்கு முனிவரையும் தலை அடங்கா
நிலை அடங்கச் சாய்ந்த நாளின்
மும்மடங்கு பொலிந்தன அம்முறை
துறந்தான்
உயிர் துறந்த முகங்கள் அம்மா!
கவிதையாகும் -
என்பது கம்பன் [illegible] போர் ஒரு
இராம இராவணப் போர்
சகாப்தம். அதர்மத்தை வென்ற
அறம் பாவத்தின் ~~அழிவை~~. தோல்வி
யும் அறத்தின் வெற்றியுமாகும்.
இராமாயணம் [illegible]
[illegible] புதிய சகாப்
பதம் தொடங்குகிறது

14. சிறை வதை

சோழமன்னன் கோதண்டத்தைக் கையிலேந்தித் தன் அவதாரத்திட்டமை களைச் சிறை செய்தான். அயோத்தி யிலிருந்து இலங்கை வரை கடந்து சென்று தம்மைக் காத்தவர்களையும் கோதண்டத்தையும் கிட்கிந்தை யையும் இலங்கை யையும் வென்றதைத்து பாரத நாட் டின் ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட் டையும் நிலை நாட்டினார்.

வடமொழி தென் மொழி வரை, பாரத நாட்டின் அனைத்து மொழிகளையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி னார். இராமாயண மகா பாரத கால த்தில் பதினெட்டு மொழிகள் பாரதத் தின் மொழிகளாக இருந்தது. [illegible] செய்திகள் உள்ளன. [illegible] கோமாவதார காவியத்தில் பதினெண் பாடைகள் பற்றிக் குறிப் பிடுகிறார். "பதினெண் மொழி பதினெட்டும் வேண்டும்" என்று இக் கணப்பாடுகள் காணலாம் என்று இக் கால த்தில் மகாகவி பாரதியும் பாடி னார். பதினெட்டு மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ச்சிப் பெற்ற மொழிகளையும் நமது இந்தியாவில் பிராந்தியம் புராணங்களில் இதுபோல் [illegible]

இலக்கியங்களும் என்று பகுத்
பார்த்திய கலைச் சாரத்தை என்று பகு
த்திருக்கிறது.

கூடாமன் தனது தோதுண்டத் தைத்தையாலேயே, நாட்டைகளை த்தனது க்கண்ணிப் போரில் கொண்டு வால்வா பெற்றிரு நாடய வேண்டுவதை த்தொத்தான்.

கூடாமன், பெரிதளவியால் இவ தனு ...றை எடுத்து வணைத்து அமுத்து கொண்டான். இதா கல்யாணம் முடித்து அயோத்தி திரும்பும் வழியால், பரசுரா மனை சோதிட்டு அவனிடம் பெருந்த வில்லைப் பிக்க ... வாங்கு தனு வைப் பெற்றான் ... கூடாமன் வில்லைத் தனையாக கூடாமன் ... வைத்தான். இரா க்கொண்டு வளர் எடுத்தான் ... கண்டத்தில் தனது வாய்மைத்தால் கா ண்டத்தில் தனது ... கொண்டு இவன் தாடனைக் கணை ... அட்ட கா ரானத்தில் அரக்கர்களின் ... சத்தை அழித்து அரசாட்சி நாட்டினான்.

கூடாமன் தனது தோதுண்ட ... த்தில் உதவியால் ... வாலியைக் கொண்டு, சுக்ரீவனை கிட்கிந்தையின் அரசனாக்கி, அவனி சேர்ந்து வானரப் படையை ... திரட்டினான்

14. கிளைவகை

காமபாரான் கோதண்டத்தைக் கையிலேந்தி தனது அவதாரத்திடமைகளை நிறை வேற்றினார். அதேபோலத் யர்ந்து இலக்கை வரை நடந்து சென்று தங்கக் கதைகளையும் கோதண்டர் நிறைந்தையும் கிட்டிவிந்த லையும் ~~வென்றெடுத்து~~ இலக்கையும் வென்றெடுத்து பாரதநாட்டின் வெற்றியையும் பெருமைப்பாட்டையும் நிலை நாட்டினார்

வடமொழிமுதல் எந்த மொழி வரை, பாரத நாட்டின் அனைத்து மொழிகளையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி னார். இராமாயண மகாபாரத காவ னார். பதினெட்டு மொழிகள் பாரதத் தில் பதினெட்டு மொழிகள் இருந்த பற்றிய தின் மொழிகள் உள்ளன. கம்பர் தந்த செய்திகள் உள்ளன. கம்பத்தில் காலமானதாக காவியத்தில் பதினெண் பாஷைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். "பதினெண் மொழிப் பதினெட்டும் கூறி வேண்டிய வாறு பதினெட்டுக் கூறு வேண்டிய வாறு எண்ணிக் கையைப் பாடுக்கும் காணாயென்று இக் காவியத்தில் மகாகவி பாரதியும் பாடி யுள்ளது அவர் சொல் - பதினெட்டு மொழிகளையும் ஒரே இந்திய மொழிகளையும் இந்த பாரதிய ரும் பாரளவில் தமிழ் இந்த பாரதிய

இலக்கியங்களிலும் என்று பகுத்
பாரதிய கலாச்சாரத்தை என்று பகு
த்தியிருக்கிறது.

கோபாலன் தனது தோழர்களுடன்
தைக் கைகளையேந்தி, நாட கைகளை
த்தைக் கண்ணிப் போரில் வென்று
வில்வாளேந்திராது நாடிய வெற்றிகளை
க்கொடுத்தான்.

கோபாலன், மிதிலையில் சிவ தனு
ஸை எடுத்து வளைத்து அழுத்தி வைத்த
கொண்டான். சீதா கல்யாணம் செய்து
அயோத்தி திரும்பும் வழியில், பரசுரா
மனை கோபித்து அவனிடமிருந்த
வில்லாயுதத்தை [illegible] வாங்கி தனு
ஸைப் பெற்றான் ... கோதண்டமாக
கோபாலன் வில்லைத் தன் கையில் ஏந்தினான். இரா
க்ஷகர்களை வதைத்து, ...
... தனது வில்லைக் கொண்டு ...
... அரக்கர்களின் அட்டகா
சத்தை அழித்து அரக்கர் ...
நாட்டினான்.

கோபாலன் தனது தோழர்களுடன்
... சிட்டுக்குருவிகள் ...
பாலையைக் கொண்டு, அக்கினியினை
கிட்டில் தயவின் ஆராதனைக்கி, அவனி
சேர்த்த வரைப் பெரும்பாலாயத்
திருப்பினான்.

ஸ்ரீராமன் தன் வில் பலத்தால் கடலரசனை வரவழைத்து, வானரப் ப்படையின் உதவியால் சேதுவின் மீது அணைகட்டி உலகப்பிரசித்தி பெற்றான்.

இலங்கையின் போர்க்களத்தில் முதல் நாள் போரிலேயே இராவணனை வென்று, இன்று போய் போருக்கு நாளை வா என்று தனது கோதண்டத்தின் வலுவான நிலையிலிருந்து அரக்கனை திருப்பி அனுப்பினான்.

ஸ்ரீராமன் தனது வில்லின் வலிமையால், இராவணன் தம்பி, கும்பகருணனை வென்று அவனுடைய தலையை ஆழ் கடலில் அமுக்கினான்

வானரப்படைகளே பயந்தோடும்படியாக இருந்த வல்லமை மிக்க ~~பே~~ இராவணனுடைய மேல் பலப் படையை ~~வென்று அழித்தான்~~ ஸ்ரீராமன் தனது கோதண்டத்தின் பலத்தால் வென்று, அழித்து பலப் படைகளை அழித்தான்

கடைசியாக, அரக்கர் படையின் தலைமையை, பாவத்தின் உச்சத்தை தன்னே கொண்டா,

காவலனைப் போரில் வென்று அவனை விடுத்து, உடையவன் தனது கோதண்டத்தின் தன்மையால் தர்மத்தை நிலை நாட்டினான்.

"காவலன் தன்னை விட்டு
காமனாய் வந்து தோன்றித்
தாதவம் பெருகும் காதத்
தம்பியும் தானுமாகப்
பாரப்போம் அதினின்று
பண்பினைப் பகுவாரதத்
நாரபதி அதில் பண்ணும்
நாமனையும் வென்றுவானே

இவ்வாறு கூறி தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் தனது இராமாவதாரக் காவியத்தை முடித்து ஒருமைப்பாட்டுடைய பெருமையையும் கோதண்டத்தின் பெருமையையும் நிலை நாட்டினார்.

கம்பன் வாழ்க கம்பன் புகழ் வாழ்க
கன்னித் தமிழ் வாழ்க.